

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 232

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

64. évfolyam
2021. június 16.

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2019–2020

2019. november 25–28-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 203., 2021.5.28.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2019. november 26., kedd

2021/C 232/01	Az Európai Parlament 2019. november 26-i állásfoglalása a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. évfordulója kapcsán a gyermekek jogairól (2019/2876(RSP))	2
---------------	---	---

2019. november 28., csütörtök

2021/C 232/02	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása a szabadságjogok helyzetéről Algériában (2019/2927(RSP))	12
2021/C 232/03	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása Kubáról, José Daniel Ferrer ügyéről (2019/2929(RSP))	17
2021/C 232/04	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása Haitiről (2019/2928(RSP))	21
2021/C 232/05	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása a bolíviai helyzetről (2019/2896(RSP))	25
2021/C 232/06	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az éghajlati és környezeti vészhelyzetről (2019/2930(RSP))	28

HU

2021/C 232/07	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az ENSZ 2019. évi, Madridban (Spanyolország) tartandó éghajlatváltozási konferenciájáról (COP25) (2019/2712(RSP))	30
2021/C 232/08	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az EU Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet célzó egyéb intézkedésekről (2019/2855(RSP))	48
2021/C 232/09	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az Oroszországi Föderáció által az 1991. január 13-i vilniusi tragikus események kivizsgálásában részt vevő litván bírakkal, ügyészekkel és nyomozókkal szemben a közelmúltban hozott intézkedésekről (2019/2938(RSP))	54
2021/C 232/10	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az Airbus-ügyben hozott WTO-határozat európai mezőgazdaságra gyakorolt hatásának kezelését szolgáló intézkedésekről (2019/2895(RSP))	58
2021/C 232/11	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása a WTO Fellebbezési Testületének válságáról (2019/2918(RSP))	62
2021/C 232/12	Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az Európai Unió és az afrikai, karibi és csendes-óceáni térség államai közötti új partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatban lévő tárgyalásokról (2019/2832(RSP))	64

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2019. november 27., szerda

2021/C 232/13	Az Európai Parlament 2019. november 27-i határozata a Bizottság megválasztásáról (2019/2109(INS))	68
---------------	---	----

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2019. november 26., kedd

2021/C 232/14	Az Európai Parlament 2019. november 26-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamai, másrészről Ukrajna közötti társulási megállapodásban foglalt, a baromfihúsról és baromfihús-készítményekre meghatározott kereskedelmi kedvezmények módosításáról szóló, az Európai Unió és Ukrajna közötti levélváltás formájában létrejött megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (10720/2019 – C9-0105/2019 – 2019/0132(NLE))	70
2021/C 232/15	Az Európai Parlament 2019. november 26-i jogalkotási állásfoglalása a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szembeni 2006/112/EK irányelvnek és a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről szóló 2008/118/EK irányelvnek az uniós keretben végzett védelmi feladatok tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvvel irányuló javaslatról (COM(2019)0192 – C9-0003/2019 – 2019/0096(CNS))	71
2021/C 232/16	Az Európai Parlament 2019. november 26-i határozata Joëlle Elvingernek a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0122/2019 – 2019/0815(NLE))	73

2021/C 232/17	Az Európai Parlament 2019. november 26-i határozata François-Roger Cazalának a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0121/2019 – 2019/0814(NLE))	74
2021/C 232/18	Az Európai Parlament 2019. november 26-i határozata Alex Brenninkmeijernek a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0126/2019 – 2019/0813(NLE))	75
2021/C 232/19	Az Európai Parlament 2019. november 26-i határozata Nikolaosz Miliónisznak a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0125/2019 – 2019/0812(NLE))	76
2021/C 232/20	Az Európai Parlament 2019. november 26-i határozata Klaus-Heiner Lehnének a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0124/2019 – 2019/0811(NLE))	77
2019. november 27., szerda		
2021/C 232/21	Az Európai Parlament 2019. november 27-i állásfoglalása a Görögországnak történő segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2019)0496 – C9-0144/2019 – 2019/2137(BUD))	78
2021/C 232/22	Az Európai Parlament 2019. november 27-i állásfoglalása a Rugalmassági Eszköznek a migráció, a menekültáradat és a biztonsági fenyegetések jelenlegi kihívásainak kezelésére szolgáló azonnali költségvetési intézkedések finanszírozása céljából történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2019)0251 – C9-0007/2019 – 2019/2026(BUD)) . . .	80
2021/C 232/23	Az Európai Parlament 2019. november 27-i állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Unió 2020. évi általános költségvetéséből folyósítandó előlegfizetések biztosítása céljából történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2019)0252 – C9-0008/2019 – 2019/2027(BUD))	83
2021/C 232/24	Az Európai Parlament 2019. november 27-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének a költségvetési eljárás keretében az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetéről (14283/2019 – C9-0186/2019 – 2019/2028(BUD))	85
2019. november 28., csütörtök		
2021/C 232/25	Az Európai Parlament 2019. november 28-i jogalkotási állásfoglalása az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között létrejött, a bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozataláról, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámról szóló felülvizsgált egyetértési megállapodásban (2014) említett, kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó vámkontingens egy részének az Egyesült Államok számára történő kiosztására irányuló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (10681/2019 – C9-0107/2019 – 2019/0142(NLE))	110
2021/C 232/26	Az Európai Parlament 2019. november 28-i nem jogalkotási állásfoglalása az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között létrejött, a bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozataláról, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámról szóló felülvizsgált egyetértési megállapodásban (2014) említett, kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó vámkontingens egy részének az Egyesült Államok számára történő kiosztására irányuló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (10681/2019 – C9-0107/2019 – 2019/0142M(NLE)) .	111

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ***■*** jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2019–2020

2019. november 25–28-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 203., 2021.5.28.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2019. november 26., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2019)0066

Gyermekek jogok a gyermek jogairól szóló egyezmény elfogadásának 30. évfordulója alkalmából

Az Európai Parlament 2019. november 26-i állásfoglalása a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. évfordulója kapcsán a gyermekek jogairól (2019/2876(RSP))

(2021/C 232/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikkére,
- tekintettel a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére, különösen annak a gyermekgondozásról és a gyermekek támogatásáról szóló 11. elvére,
- tekintettel a migráns gyermekek védelméről szóló, 2018. május 3-i állásfoglalására ⁽³⁾ és a Bizottság a migráns gyermekek védelméről szóló, 2017. április 12-i közleményére (COM(2017)0211),
- tekintettel az interszexuális személyek jogairól szóló, 2019. február 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatásban a gyermekjogokról szóló, 2007. április 25-i, 10. sz. általános megjegyzésére,
- tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának a gyermeknek az erőszak minden formájától való mentességéhez való jogáról szóló, 2011. április 18-i, 13. sz. általános megjegyzésére,

⁽¹⁾ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

⁽²⁾ HL L 132., 2016.5.21., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0201.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0128.

2019. november 26., kedd

- tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának a gyermek jogairól szóló, a gyermek mindenek fölött álló érdekét elsődleges szempontnak tekintő, 2013. május 29-i, 14. sz. általános megjegyzésére,
- tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága a gyermek jogairól szóló egyezményének 37. cikkére, a 2005. szeptember 1-jei 6. sz. általános megjegyzésre és az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága 2012. szeptember 28-i, „A gyermekek jogairól a nemzetközi migráció összefüggésében” címmel tartott 2012. évi általános vitanapról szóló jelentésére,
- tekintettel az UNICEF „A világ gyermekeinek helyzete 2019-ben” című jelentésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 1. cikke a gyermeket olyan személyként határozza meg, aki tizennyolcadik életévét nem töltötte be, kivéve, ha a reá alkalmazandó jogszabályok értelmében nagykorúságát már korábban eléri;
- B. mivel az Európában élő 100 millió gyermek az uniós népesség több mint 20 %-át teszi ki, a fejlődő országokban pedig több mint 40 %-ot tesz ki a 18 éven aluli népesség aránya;
- C. mivel a gyermekek jogainak előmozdítása az uniós politikák egyik kifejezett célja, és mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája megköveteli, hogy az EU minden fellépésénél elsődleges szempontként vegyék figyelembe a gyermekek mindenek felett álló érdekeit;
- D. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény a legszélesebb körben – és valamennyi uniós tagállam által – megerősített nemzetközi emberi jogi egyezmény, amely egyértelmű jogi kötelezettségeket ír elő az aláírók joghatósága alá tartozó valamennyi gyermek jogainak előmozdítása, védelme és érvényesítése tekintetében; mivel november 20-án az Európai Parlamentben magas szintű konferenciára kerül sor a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. évfordulója alkalmából; mivel az Európai Parlament elnöke ígéretet tett arra, hogy minden évben november 20-án egy olyan rendezvény keretében ünneplik meg az Európai Parlamentben a gyermekek világnapját, amelyen gyermekek is részt vesznek;
- E. mivel a gyermekek jogait a világ számos részén, többek között uniós tagállamokban is továbbra is megsértik erőszak, bántalmazás, kizsákmányolás, szegénység, társadalmi kirekesztés és valláson, fogyatékonyságon, nemen, szexuális identitáson, életkoron, etnikai hovatartozáson, migrációs vagy tartózkodási státuszon alapuló megkülönböztetés eredményeként;
- F. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 12. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikke tiszteletben tartja a gyermek ahhoz való jogát, hogy véleményét életkora és érettsége alapján figyelembe vegyék az őt érintő kérdésekkel kapcsolatban;
- G. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 5. cikke kimondja, hogy az „Egyezményben részes államok tiszteletben tartják a szülőknek vagy, adott esetben a helyi szokás szerint, a nagycsaládnak vagy a közösségnek, a gyámoknak vagy más, a gyermekért törvényesen felelős személyeknek azt a felelősségét, jogát és kötelességét, hogy a gyermeknek az Egyezményben elismert jogai gyakorlásához, képességei fejlettségének megfelelően, iránymutatást és tanácsokat adjanak”;
- H. mivel az olyan globális problémák, mint az éghajlatváltozás, az új technológiák és a digitalizáció új fenyegetést jelentenek a gyermekek számára, ugyanakkor új tanulási és kapcsolódási lehetőségeket is biztosítanak;
- I. mivel az EU belső és külső politikáiban egyaránt elkötelezte magát a 17 fenntartható fejlődési cél, többek között a 16.2. fenntartható fejlődési cél végrehajtása mellett, amely „a gyermekek bántalmazásának, kizsákmányolásának, kereskedelmének, valamint az ellenük elkövetett erőszak és kínzásuk minden formájának felszámolására” irányul;
- J. mivel az Unió területén majdnem 25 millió 18 éven aluli gyermeket fenyeget a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés veszélye; mivel a szegénység megfosztja a gyermekeket az oktatási lehetőségektől, a gondozástól, az egészségügyi ellátáshoz való hozzáféréstől, a megfelelő élelmezéstől és lakhatástól, a családi támogatástól, valamint az erőszakkal szembeni védelemtől, ami életük egészére kihathat; mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége kiemelte, hogy a gyermekszegénység elleni küzdelem az alapvető jogok és jogi kötelezettségek körébe is tartozik⁽⁷⁾;

(7) Az Alapjogi Ügynökség jelentése: Combating child poverty: an issue of fundamental rights, (A gyermekszegénység elleni küzdelem: alapjogi kérdés) <https://fra.europa.eu/en/publication/2018/child-poverty>

2019. november 26., kedd

- K. mivel a fejlesztési politikáról szóló felülvizsgált európai konszenzus a gyermekeket és a fiatalokat a fejlődés és a változás előmozdítóiként, valamint a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendhez alapvetően hozzájáruló személyekként írta le, többek között innovációs képességük miatt; mivel a konszenzus azt is megerősíti, hogy az EU és tagállamai meg fogják erősíteni a fiatalok jogait, és a helyi gazdaságokban, társadalmakban és döntéshozatalban való részvételük előmozdítása révén biztosítani fogják számukra a lehetőséget arra, hogy szerepet vállaljanak a közügyekben;
- L. mivel Dubravka Šuica, a Bizottság demokráciáért és demográfiáért felelős alelnöke, valamint Nicolas Schmit, a munkahelyekért felelős biztosjelölt megbízólevelei kiemelt prioritásként hangsúlyozzák a gyermekek jövőjébe való befektetést, a gyermekek a jogaikra vonatkozó átfogó stratégia, valamint a szegénység elleni küzdelem és az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosításának eszközeként a „gyermekgarancia” létrehozása révén történő védelmének fontosságát;
- M. mivel a gyermekek olyan kiszolgáltatott csoportot alkotnak, amelyet súlyosan érintenek az éghajlatváltozás negatív hatásai, és akik az éghajlatváltozás káros hatásainak (mint amilyen az aszály, az áradások és a viharok, az élelmiszerhiányok és a szennyezés) első áldozatai közé tartoznak; mivel az ötéves kor alatti gyermekek körében világszinten a halálesetek több mint 25 %-a közvetlenül vagy közvetve környezeti kockázatokkal függ össze ⁽⁶⁾;
- N. mivel az EU-n – és a tagállamokon – belüli emberkereskedelem közel minden negyedik, az EU-ban regisztrált áldozata gyermek; mivel elsősorban a lányok válnak célponttá és szexuális kizsákmányolás célú emberkereskedelem áldozatává ⁽⁷⁾;
- O. mivel a gyermekek online szexuális zaklatásának és kizsákmányolásának folyamatosan változó jelensége a gyermekek alapvető jogainak súlyos megsértését jelenti, és hatalmas traumát és hosszú távú káros következményeket okoz a gyermekáldozatok számára, amelyek akár a felnőttkorukig is elkísérhetik őket; mivel az interneten egyre gyakoribbá válnak a bűncselekmények új formái, mint például a „bosszúpornográfia” és a szexuális zsarolás, amit a tagállamoknak konkrét intézkedésekkel kell kezelniük; mivel a legfrissebb adatok szerint – több mint 45 millió gyermekpornográfia-ként bejelentett kép és videó – a gyermekpornográfiát megjelenítő online felvételek száma drámaian, valamint példátlan ütemben nő és az internet miatt széles körben elterjedté vált ⁽⁸⁾;
- P. mivel a gyermekek oktatáshoz való jogát mindig biztosítani kell;

Általános megjegyzések

1. úgy véli, hogy a gyermekek jogainak az uniós politikák középpontjában kellene állniuk, és hogy az ENSZ gyermekjogi egyezményének 30. évfordulója egyedülálló alkalmat kínál a gyermekjogok teljes körű végrehajtásának biztosítására minden szakpolitika terén és a gyakorlatban, valamint további intézkedések megtételére annak érdekében, hogy mindenütt minden gyermek – és különösen a legkiszolgáltatottabbak – jogait tiszteletben tartsák, senkit nem hagyva hátra;
2. felhívja a Bizottság megválasztott elnökét, hogy hozzon konkrét intézkedéseket annak érdekében, hogy láthatóbbá tegye a gyermekek jogaival kapcsolatos uniós fellépéseket, például azáltal, hogy egy jelentős közéleti személyiséget nevez ki a gyermekek jogaival foglalkozó uniós képviselővé; javasolja, hogy ez a képviselő kifejezetten és kizárólagosan feleljen a gyermekekért, szolgáljon hivatkozási pontként a gyermekekkel kapcsolatos valamennyi uniós kérdésben és szakpolitikai területen, és biztosítsa a gyermekek jogainak védelmére vonatkozó következetes és összehangolt megközelítést az EU valamennyi belső és külső politikájában és fellépésében; felszólít egy uniós gyermekvédelmi központ létrehozására, amely biztosítaná ezt a hatékony és összehangolt megközelítést, és hatékony és összehangolt választ adna a gyermekek szexuális zaklatására és a gyermekekkel szembeni erőszak valamennyi formájára;
3. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a gyermekek mindenek felett álló érdekeinek elvét minden jogszabályban, a kormányzati képviselők által hozott minden szintű döntésben és minden bírósági határozatban tiszteletben tartsák, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy osszák meg a bevált gyakorlatokat, hogy a gyermekek mindenek felett álló érdekeinek elvét minél hatékonyabban lehessen alkalmazni EU-szerte;

⁽⁶⁾ A WHO jelentése: „Air pollution and child health, prescribing clear air” (Légszennyezés és a gyermekek egészsége, tiszta levegő felírása), 2018, https://www.who.int/ceh/publications/Advance-copy-Oct24_18150_Air-Pollution-and-Child-Health-merged-compressed.pdf?ua=1

⁽⁷⁾ https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/european-agenda-security/20181204_data-collection-study.pdf

⁽⁸⁾ <https://web.archive.org/web/20190928174029/https://storage.googleapis.com/pub-tools-public-publication-data/pdf/b6555a1018a750f39028005bdfb9f35eace4b947.pdf>

2019. november 26., kedd

4. üdvözli az új Bizottság arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy új, átfogó stratégiát terjeszt elő a gyermekek jogairól; emlékeztet a gyermekek jogainak védelme iránti uniós kötelezettségvállalásra, amelyet az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdése és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikke és a fejlesztési politikáról szóló felülvizsgált európai konszenzus is rögzít; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő stratégiát a gyermekek kivétel nélkül mindenhol történő támogatására és védelmére, beleértve egy külön költségvetést és egy gyermekekre vonatkozó mutatót a Bizottság költségvetéseinek elosztása során, amely lehetővé tenné a gyermekekre irányuló uniós beruházások mérését és nyomon követését, és biztosítaná az elszámoltathatóságot;
5. felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy az EU mint szerv hogyan csatlakozhat a gyermek jogairól szóló egyezményhez;
6. emlékeztet arra, hogy az ENSZ fenntartható fejlődési céljai relevánsak a gyermekek jogainak védelme szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy a gyermekek jogaira vonatkozóan javasoljon ambiciózus és átfogó keretet az EU és tagállamai számára, amely lehetővé tenné számukra a 17 fenntartható fejlődési cél elérését, különösen a gyermekekhez leginkább kapcsolódó fenntartható fejlődési célok megvalósítása és a gyermekek jogaihoz közvetlenül kapcsolódó, fenntartható fejlődési célokra vonatkozó mutatók alkalmazása révén;
7. emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás és az emberi tevékenység okozta környezeti kockázatok, többek között a légszennyezés, az endokrin károsító anyagok és a növényvédő szerek káros hatással vannak a gyermekekre; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy a Párizsi Megállapodással összhangban fokozzák a gyermekek számára egészséges környezet biztosítására irányuló intézkedéseket, fellépve az éghajlatváltozás negatív hatásai ellen, nevezetesen az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése révén;
8. megjegyzi, hogy a nemek közötti egyenlőtlenségek óriási hatással vannak a gyermekek életminőségére; mivel a figyelemreméltó előrelépés ellenére a nem továbbra is az egyenlőtlenség, a kirekesztés és az erőszak egyik fő oka világszerte, és jelentős hatást gyakorol a gyermekekre;
9. hangsúlyozza, hogy a gyermekek kiszolgáltatott fogyasztók, ezért felszólítja a tagállamokat, hogy védjék meg a gyermekeket a gyermekekre irányuló, kereskedelmi célú, agresszív, félrevezető és tolatkodó reklámozástól és profilalkotástól annak biztosítása érdekében, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók és videomesztőplatform-szolgáltatók által nyújtott audiovizuális kereskedelmi közlemények ne ösztönözzék a gyermekek egészségét károsító vagy biztonságát veszélyeztető magatartást, különösen a magas só-, cukor- vagy zsírtartalmú, illetve a nemzeti vagy nemzetközi táplálkozási iránymutatásoknak egyéb módon nem megfelelő élelmiszerek és italok tekintetében;
10. üdvözli, hogy a gyermekmunka felszámolása az új Bizottság egyik prioritása; felszólítja az új Bizottságot, hogy a gyermekmunkára a zero tolerancia elvét alkalmazza; olyan intézkedésekre szólít fel, amelyek arra kötelezik az ipart, hogy számolja fel a gyermekmunkát; felszólítja az EU-t és tagállamait annak biztosítására, hogy a területükön forgalmazott árukat ne kényszermunkával vagy gyermekmunkával állítsák elő;

Belső politikák

A gyermekekkel szembeni erőszak minden formájának felszámolása

11. elítéli a gyermekekkel szembeni erőszak minden formáját, beleértve a fizikai, a szexuális és a verbális erőszakot, az online és az offline erőszakot, a kényszerházasságot, a gyermekmunkát, a prostitúciót, az emberkereskedelmet, a szervkereskedelmet, a kínzást, az egyéb kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot vagy büntetést, a becsület védelmében elkövetett gyilkosságot, a női nemi szervek megcsonkítását, a gyermekek katonaként és emberi pajzsként való toborzását, kényszerbesorozását és alkalmazását, a sanyargatást, az elhanyagolást és az alultáplálást, valamint a pszichológiai erőszakot és a megfélemlítés valamennyi formáját; úgy véli, hogy a hagyományok, a kultúra, a vallás, a meggyőződés, a politikai vagy bármely más vélemény soha nem igazolhatja a gyermekek elleni erőszakot; emlékeztet arra, hogy a közösségek és a civil társadalmi szervezetek fontos szerepet játszhatnak a gyermekekkel szembeni erőszak valamennyi formájának felszámolásában;
12. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan jogszabályokat, amelyek tiltják és büntetik a gyermekek testi fenyegetését, vagy amennyiben már létezik ilyen, biztosítsák azok hatékony végrehajtását;
13. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és vezessenek be holisztikus, több érdekelt felet bevonó nemzeti stratégiát az online és offline szexuális erőszak és gyermekbántalmazás felszámolására; hangsúlyozza, hogy az iparral való együttműködés alapvető fontosságú, és felhívja az IKT-vállalatokat és az online platformokat, hogy vállaljanak felelősséget a gyermekek online szexuális zaklatása és kizsákmányolása elleni küzdelemben; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok nemzeti figyelemfelkeltő kampányokat indítsanak annak érdekében, hogy gyermekbarát módon tájékoztassák a gyermekeket az internethez kapcsolódó kockázatokról és veszélyekről, valamint hogy célzott kampányokat szervezzenek a szülők számára is;

2019. november 26., kedd

14. üdvözli a gyermekek szexuális bántalmazása elleni küzdelemről szóló, 2019. október 8-i tanácsi következtetéseket, és felhívja az Európai Tanács jelenlegi és soron következő elnökségeit, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok konkrét intézkedéseket hozzanak az áldozatok hatékonyabb támogatása érdekében, továbbá hogy dolgozzanak ki hatékony megelőző, valamint nyomozási és vádemelési intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az elkövetőket bíróság elé állítsák;

15. felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a 2011/93/EU irányelvet és a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2011/93/EU irányelv végrehajtásáról szóló állásfoglalását⁽⁹⁾; felhívja az Európa Tanács gyermekek szexuális kizsákmányolással és szexuális visszaéléssel szembeni védelméről szóló egyezményének (Lanzarotei Egyezmény) részes uniós tagállamait, hogy hajtsák végre a Lanzarotei Bizottság (a Lanzarotei Egyezmény részes feleinek bizottsága) ajánlásait;

16. tudatában van, hogy a bűnüldöző hatóságok korábban soha nem látott mennyiségű online bejelentést kapnak gyermekpornográfiát bemutató anyagokról, és hatalmas kihívásokkal szembesülnek a munkateher kezelése terén, amikor erőfeszítéseiket a legfiatalabb, legkiszolgáltatottabb áldozatokat megjelenítő képekre összpontosítják; hangsúlyozza, hogy fokozni kell a kutatásba és fejlesztésbe, valamint a gyermekpornográfia online felderítését és az eltávolítási és törlési eljárások felgyorsítását célzó új technológiákba történő beruházásokat, különösen az ipar és a magánszektor részéről;

17. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a bűnüldöző hatóságok és a gyermekek szexuális zaklatása és szexuális kizsákmányolása ellen küzdő civil társadalmi szervezetek, többek között a forródrót-hálózatok közötti együttműködést; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a gyermekek szexuális zaklatása és szexuális kizsákmányolása ellen küzdő szervezeteket, például a WePROTECT Global Alliance szervezetet;

18. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak konkrét intézkedéseket a gyermekek szexuális zaklatásának felszámolása érdekében azáltal, hogy megelőző intézkedésekbe fektetnek be, konkrét programokat határoznak meg a lehetséges elkövetőkre vonatkozóan, és hatékonyabb támogatást nyújtanak az áldozatoknak;

19. felhívja a Bizottságot, hogy aktualizálja a „Gyermekebarát internet” elnevezésű, 2012-ben előterjesztett stratégiát⁽¹⁰⁾;

Befektetés a gyermekek jövőjébe

20. felszólítja az Uniót és tagállamait a gyermekeknek szóló közszolgáltatásokba való beruházásra, ideértve a gyermekgondozást, az oktatást és az egészségügyet, különösen az óvodák, bölcsődék és a gyermekeknek szabadidős tevékenységeket kínáló közszolgáltatások állami hálózatának bővítését;

21. felszólítja a tagállamokat, hogy fogadjanak el olyan jogszabályokat, amelyek biztosítják és megerősítik az anyasággal és az apasággal kapcsolatos jogokat, hogy azok elősegítsék az egészséges és stabil környezet kialakítását, különösen a gyermekek életének első hónapjaiban; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy biztosítsák a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv teljes körű végrehajtását, mivel a munka és a magánélet közötti jobb és méltányosabb egyensúly elérése pozitív hatással lesz a gyermekek jólétére; emlékeztet arra, hogy a gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy szüleikkel együtt legyenek, és hogy elegendő időre és jövedelemre van szükség ahhoz, hogy biztonságban és boldogan élhessenek;

22. felhívja az Uniót és tagállamait, hogy fokozzák a gyermekszegénység felszámolására irányuló erőfeszítéseiket azáltal, hogy újabb tanácsi ajánlást fogadnak el a gyermekekbe való befektetésről annak érdekében, hogy naprakésszé tegyék és korszerűsítsék a szakpolitikai keretet annak céljából, hogy iránymutatást nyújtsanak a tagállamoknak arról, hogyan lehet a gyermekeket olyan befogadó és virágzó társadalmakban felnevelni, ahol senki sem marad le, továbbá azáltal, hogy az EU 2030-ig szóló menetrendjében kitűzik a gyermekszegénység felére csökkentésének célját; megismétli, hogy javítani kell a lebontott adatok gyűjtését a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolása terén elért eredmények nyomon követésének és értékelésének elősegítése céljából;

23. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák egy megfelelő forrásokkal rendelkező, gyermekekre vonatkozó európai garanciarendszer létrehozását a nemzeti szakpolitikai reformok ösztönzése céljából annak érdekében, hogy hozzájáruljanak a gyermekek ingyenes egészségügyi ellátáshoz, ingyenes oktatáshoz, ingyenes gyermekgondozáshoz, tisztességes lakhatáshoz és megfelelő táplálkozáshoz való egyenlő hozzáféréséhez a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolása érdekében; emlékeztet annak fontosságára, hogy az európai szemeszter keretében és a szociális jogok európai pillérével összhangban az országspecifikus ajánlások paramétereiként bevezessék a gyermekek jogait és jólétét;

⁽⁹⁾ HL C 369., 2018.10.11., 96. o.

⁽¹⁰⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=COM%3A2012%3A0196%3AFIN>

2019. november 26., kedd

24. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy fektessenek be a gyermekek és a serdülők jövőjébe, vértessék fel őket a munkaerőpiac támasztotta igények szerinti készségekkel és tudással, hogy a gyermekek és a serdülők élhessenek a sikeres élethez való jogukkal, valamint teljes mértékben kiaknázhassák a társadalmi változások előmozdítóiként bennük rejlő lehetőségeket;

25. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti rendszereik keretén belül áldozzanak az egyre nagyobb teret hódító gyermekkori mentális egészségügyi rendelkezések⁽¹¹⁾ kezelését szolgáló megelőző intézkedésekre, valamint szavatolják, hogy az iskolák kellő forrásokkal rendelkezzenek az életvezetési tanácsadás biztosításához, a tanárok pedig megfelelő képzésben részesüljenek;

26. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy határozott prioritásként tartsák szem előtt a gyermekeket a regionális és kohéziós politikák, például az európai fogyatékosügyi stratégia, a nemzeti romainTEGRÁCIÓS stratégiák uniós keretrendszere, illetve az Unió egyenlőségi és megkülönböztetésmentességi politikájának programozása és végrehajtása során;

Oktatás

27. felhívja a tagállamokat, hogy minden gyermek számára biztosítsák az oktatáshoz való jogot;

28. kiemeli az oktatás holisztikus megközelítésének jelentőségét, amelynek célja, hogy a gyermekek érzelmi és szociális fejlődésük szolgálatába tudják állítani az iskolapadban szerzett tudást, és amely a pszichológiai, szociális és érzelmi fejlődést is igyekszik lefedni; kiemeli a kreativitás, a művészet és a kultúra jelentőségét az oktatásban;

29. ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak a korai iskolaelhagyás elleni küzdelmet, illetve megelőzését szolgáló intézkedéseket, valamint koragyermekkortól serdülőkorig biztosítsák a minőségi oktatáshoz való, a nemek közötti egyenlőséget tiszteletben tartó hozzáférést, többek között a fogyatékossgal élő gyermekek, a marginalizált gyermekek, valamint a humanitárius vagy egyéb vészhelyezetekkel sújtott térségekben élők számára is;

30. kiemeli, hogy a digitális korszakban az integrációnak és az innovációnak kell az oktatás és a képzés alapelveiként szolgálniuk; úgy véli, hogy a digitális technológiáknak nem szabad erősíteniük a meglévő egyenlőtlenségeket, hanem ehelyett a technológiákat a különböző társadalmi-gazdasági háttérű és különböző uniós régiókból származó diákok közötti digitális szakadék megszüntetésére kell felhasználni; hangsúlyozza, hogy a befogadáson alapuló megközelítésnek ki kell aknáznia az új digitális technológiák által biztosított forrásokban rejlő összes lehetőséget, a személyre szabott oktatást és az oktatási intézmények közötti partnerségeket is ideértve, és hogy ennek jóvoltából a megközelítés lehetővé teheti a minőségi oktatáshoz és képzéshez való hozzáférést a hátrányos helyzetű és kevesebb lehetőséggel rendelkező csoportokból származó személyek számára, többek között a migránsok és menekültek, valamint a kisebbségek integrációjának támogatása révén;

31. felhívja a tagállamokat egyfelől az inkluzív oktatáshoz való jog biztosítására, másfelől a szexualitásra vonatkozó átfogó, életkornak megfelelő információkhoz való hozzáférés, valamint a szexuális és reprodukciós egészségügyi ellátás igénybevételi lehetőségének, továbbá az iskolai kereteken belüli, fiataloknak szóló párkapcsolati oktatás biztosítására, különös tekintettel egyes országok azon intézkedéseire, amelyek megtiltják az iskolák számára, hogy foglalkozzanak a szexuális irányultság és a nemi identitás kérdésével;

Gyermekebarát igazságszolgáltatás / a gyermekek igazságszolgáltatáshoz való hozzáférése

32. sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsan és hatékonyan ültessék át, valamint teljes körűen hajtsák végre a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló (EU) 2016/800 irányelvet⁽¹²⁾;

33. felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre az Európa Tanács gyermekebarát igazságszolgáltatásról szóló irányelvét⁽¹³⁾; hangsúlyozza, hogy a gyermek mindenek felett álló érdekének mindig elsődleges szempontnak kell lennie az igazságszolgáltatási rendszerrel kapcsolatba kerülő gyermekeket érintő döntések során, és hogy a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 12. cikkének megfelelően a gyermekek számára mindenkor biztosítani kell a meghallgatáshoz való jogot; emlékeztet arra, hogy az igazságszolgáltatási rendszerrel kapcsolatba kerülő gyermekek számára egyedi biztosítékokat kell kiépíteni, többek között a családjogi – például a házasság felbontására vonatkozó, illetve örökbefogadási – ügyek, valamint a közigazgatási kérdések esetében is;

⁽¹¹⁾ A WHO becslései szerint 2016-ban 62 000 serdülő halálát okozta önkárosítás, amely a 18–19 éves serdülők körében immár a harmadik fő halálozási ok.

⁽¹²⁾ HL L 132., 2016.5.21., 1. o.

⁽¹³⁾ <https://rm.coe.int/16804b2cf3>

2019. november 26., kedd

Migráns gyermekek

34. emlékeztet arra, hogy a gyermekeket és migrációt érintő valamennyi döntésnél a gyermek mindenek felett álló érdekét kell elsődleges szempontnak tekinteni;

35. sürgeti a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre a közös európai menekültügyi rendszerre vonatkozó csomagot annak érdekében, hogy kedvezőbb feltételeket lehessen biztosítani az Unióban tartózkodó minden migráns gyermek, különösképpen pedig a kísértől mentes kiskorúak számára; e tekintetben sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy találjanak megoldást az uniós migráns-fogadóállomásokon tartózkodó gyermekek jelenlegi aggasztó helyzetére; felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a menekültekről és a migránsokról szóló New York-i nyilatkozattal ⁽¹⁴⁾ összhangban lépjenek fel határozottabban, és így Európa egészében számolják fel a gyermekek migrációval összefüggő fogva tartásának gyakorlatát, továbbá dolgozzák ki a fogva tartás közösségalapú alternatíváit, egyúttal pedig kezeljék prioritásként az integrációt, az oktatást és a pszichológiai segítségnyújtást;

36. hangsúlyozza, hogy a kísértől mentes kiskorúak mindenekelőtt potenciálisan veszélyben lévő gyermekek, és hogy esetükben a tagállamoknak és az Európai Uniónak nem a migrációs politikákat, hanem a gyermekek védelemét kell vezérelként követniük, tiszteletben tartva ezzel a gyermek mindenek felett álló érdekére vonatkozó alapelvet; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a kísértől mentes kiskorúak európai uniós helyzetéről szóló, 2013. szeptember 12-i európai parlamenti állásfoglalást ⁽¹⁵⁾, valamint felkéri a Bizottságot, hogy újítsa meg a kísértől mentes kiskorúakról szóló cselekvési tervét (2010–2014);

37. felszólítja valamennyi tagállamot, hogy a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 10. cikkének megfelelően pozitív szellemben, emberiséggel és kellő gondossággal mozdítsák elő a családgyejesítést;

38. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy továbbra is vannak olyan gyermekek, többek között az Unióban is, akik születésükkor hontalan státuszúnak minősülnek, és továbbra sem élhetnek az alapvető – egyebek mellett az egészségügyi ellátáshoz, az oktatáshoz és a szociális védelemhez való – jogokkal; megismétli a tagállamokhoz intézett felhívását, amelyben a hontalan gyermekek problémájának Unión belüli és kívüli, nemzetközi joggal összhangban történő megoldását szorgalmazza; felhívja a Bizottságot, hogy a hontalanság kockázatának felszámolása érdekében mozdítsa elő a születés anyakönyveztetéséhez való egyetemes hozzáférést, valamint a gyermekek állampolgárság megszerzéséhez való jogát;

Kiszolgáltatott helyzetben lévő gyermekek

39. felszólítja a tagállamokat, hogy társadalmi vagy etnikai hovatartozástól, nemtől, szexuális irányultságtól, képességtől vagy migrációs státusztól függetlenül minden gyermeket elsősorban gyermekként kezeljenek;

40. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok kidolgozzák a gyermekeket érintő megkülönböztetés összes formájával szembeni küzdelem interszekcionális megközelítését, figyelembe véve a gyermekek kiszolgáltatottságát, kiváltképpen a fogyatékossgal élő gyermekek, a migráns gyermekek, a migráns háttérű gyermekek, a kisebbségekhez és vallási csoportokhoz tartozó gyermekek, az LMBTI-gyermekek, a külföldi harcosok gyermekeinek, a fogva tartott gyermekek, a bebörtönzött szülők gyermekeinek, az LMBTI-szülők gyermekeinek, a gondozásba került és hontalan vagy okmányokkal nem rendelkező gyermekek kiszolgáltatott helyzetét, akik halmozott megkülönböztetésnek vannak kitéve, és ezért a különleges igényeik kielégítéséhez egyedi megközelítés szükséges; felszólítja a tagállamokat, hogy fogadják el végre a megkülönböztetésről szóló horizontális irányelvet;

41. elítéli a nemi alapú erőszak minden formáját, és sürgeti a tagállamokat, hogy hajtsanak végre konkrét intézkedéseket a gyermekházasság, a női nemi szervek megcsonkítása és más ártalmas, a gyermekeket megillető emberi jogok súlyos megsértésének minősülő gyakorlatok megszüntetése érdekében; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy erősítsék meg az isztambuli egyezményt, valamint kövessék nyomon a gyermekházasságok megszüntetéséről szóló, 2017. október 4-i európai parlamenti állásfoglalást, a „korai és a kényszerházasságok elleni uniós külügyi stratégia felé – következő lépések” című 2018. július 4-i, valamint a női nemi szervek megcsonkításával szembeni zero toleranciáról szóló ⁽¹⁶⁾, 2018. február 7-i európai parlamenti állásfoglalásokat;

42. hangsúlyozza, hogy kiemelt figyelmet kell szentelni a fogyatékossgal élő gyermekeknek; határozottan elítéli az ellenük irányuló erőszak minden formáját, ideértve a rossz bánásmód vagy a nem megfelelő gondozás által okozott erőszakot is; sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a fogyatékossgal élő gyermekek számára egyfelől a minőségi oktatásban és képzésben való részvétel lehetőségét, hogy a lehető legnagyobb fokú önállóságot és társadalmi integrációt érhessék el, másfelől pedig az ellátásokhoz való hozzáférést; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy hajtsák végre a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményben, a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményben és a gyermekek alternatív gondozásáról szóló ENSZ-iránymutatásokban rögzített normákat;

⁽¹⁴⁾ https://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/71/1

⁽¹⁵⁾ HL C 93., 2016.3.9., 165. o.

⁽¹⁶⁾ HL C 463., 2018.12.21., 26. o.

2019. november 26., kedd

43. felszólítja a tagállamokat, hogy akadályozzák meg a családok szükségtelen szétszakítását, és erősítsék meg a családi és közösségi alapú szolgáltatásokat, hogy a gyermekek ne intézményekben, hanem családi körben és közösségekben nőhessenek fel; felhívja a Bizottságot, hogy uniós források felhasználásával támogassa az intézményi alapú szolgáltatásokról a közösségi alapú szolgáltatásokra való áttérést, az EU-n belül és kívül egyaránt;

44. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a börtönben lévő gyermekek olyan bánásmódban részesüljenek, amely figyelembe veszi mindenek felett álló érdekeiket; emlékeztet rá, hogy a fogva tartott gyermekeknek meg kell kapniuk mindazt a gondoskodást, védelmet, továbbá minden személyes – szociális, oktatási, képzési, pszichológiai, orvosi és fizikai – segítséget, amelyre életkoruk, nemük és személyiségük figyelembevételével szükségük lehet; sürgeti a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a fogva tartott gyermekek látogatások és levelek révén rendszeres és tartalmas kapcsolatot tartsanak fenn szüleikkel és barátaikkal;

45. aggodalmát fejezi ki az Európában eltűnt gyermekek magas száma miatt; ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyék intenzívebbé a bűnüldöző és gyermekvédelmi hatóságok közötti határokon átnyúló együttműködést, információmegosztást és koordinációt az eltűnt gyermekek azonosítása, hollétének meghatározása és védelme érdekében, biztosítva egyszersmind, hogy az elsődleges szempont mindenkor a gyermek mindenek felett álló érdeke legyen; felszólítja a tagállamokat, hogy haladéktalanul tegyenek eleget az Európában eltűnt gyermekek eseteinek bejelentésére szolgáló segélyvonalak működésének folyamatosságát és minőségét – a 2018-ban elfogadott Európai Elektronikus Hírközlési Kódexben előírtaknak megfelelően – szavatoló megfelelő finanszírozásra vonatkozó kötelezettségnek;

46. emlékeztet arra, hogy alapvető fontosságú tiszteletben tartani minden, az emberkereskedelem áldozatául esett lány és fiú jogait, attól függetlenül, hogy milyen állampolgársági státusszal rendelkeznek; újfent felhívja a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre az emberkereskedelem elleni uniós irányelvet, különös tekintettel a megelőző intézkedésekre; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok fokozottabban lépjenek fel az emberkereskedelem áldozatai felé fennálló elszámoltathatóság biztosítása, valamint magának a bűncselekménynek a felszámolása érdekében, továbbá az emberkereskedők, kizsákmányolók, hasznoszerzők és bántalmazók tekintetében a büntetés – továbbra is általános jelenségnek számító – elmaradása elleni küzdelem terén, többek között azáltal, hogy bűncselekménnyé nyilvánítják mindennemű kizsákmányolás esetében az olyan szolgáltatások igénybevételét, amelyek nyújtására az emberkereskedelem áldozatait kényszerítik;

A gyermekek részvétele

47. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a gyermekek részvételéről szóló bukaresti nyilatkozat⁽¹⁷⁾ kidolgozására és végrehajtására; kiemeli, hogy a gyermekrészvétel kultúrája minden – családi, közösségi, helyi, regionális, nemzeti és európai – szinten kialakítható, és a társadalom számára rövid és hosszú távon egyaránt előnyökkel járhat;

48. felszólítja a tagállamokat, hogy jogszabályaikban erősítsék meg a gyermekek részvételét, továbbá arra ösztönzi a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hozzanak létre mechanizmusokat – például gyermektanácsokat – annak érdekében, hogy a gyermekek érdemben részt vehessenek az európai, nemzeti, regionális és helyi parlamenti közgyűlések munkájában, különösen a kulcsfontosságú szakpolitikai területeken;

49. felhívja a Bizottságot, hogy tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferenciára, vonja be a gyermekeket a konzultációs folyamatba;

50. emlékezteti az uniós intézményeket és a tagállamokat az éghajlatváltozással szembeni, gyermekek és fiatalok vezette mozgósítási kezdeményezések jelentőségére, amelyek amellet, hogy alapvető fontosságú szerepet töltenek be az európai politikai menetrend befolyásolásában, kiváló példaként szolgálnak arra is, hogy a gyermekek egyre nagyobb érdeklődést tanúsítsanak a közpolitikák iránt, és egyre inkább képesek hangot adni azon szándékuknak, hogy érintett polgárokként kinyilvánítsák véleményüket a változások előmozdítása érdekében;

Külső politikák

51. felhívja azokat az országokat, amelyek még nem erősítették meg a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményt, valamint annak kiegészítő jegyzőkönyveit, hogy ezt sürgősen tegyék meg;

52. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák együttműködésüket és folytassanak intenzívebb párbeszédet a harmadik országokkal az ismeretek bővítése, valamint annak érdekében, hogy előmozdítsák a gyermekeket megillető jogok tiszteletben tartását világszerte, és hogy egyetlen gyermek se maradjon magára; sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a partnerországokkal, valamint támogassák olyan jogszabályok, szakpolitikák, költségvetések és

⁽¹⁷⁾ <https://chilrendclaration.typeform.com/to/h8dSPt>

2019. november 26., kedd

cselekvési programok elfogadását és végrehajtását, amelyek az összes gyermekre kiterjednek és meghatározzák a – többek között életkoron, nemén és fogyatékosságon alapuló, az egyes gyermekek, illetve a gyermekek csoportjainak joggyakorlását akadályozó – megkülönböztetés és erőszak valamennyi formáját, továbbá tartalmazzák és előmozdítják az e korlátok felszámolásához szükséges intézkedéseket, valamint gondoskodnak arról, hogy valamennyi gyermek esetében a gyermek mindennek felett álló érdekét vegyék figyelembe elsődleges szempontként;

53. felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy a gyermekek jogait és a gyermekvédelmet az EU valamennyi külső tevékenysége keretében kezelje prioritásként annak biztosítása érdekében, hogy a gyermekek jogai és a gyermekvédelem ténylegesen érvényre jussanak, többek között az emberi jogi párbeszéd, a nemzetközi és kereskedelmi megállapodások, a csatlakozási folyamat és az európai szomszédságpolitika, továbbá a harmadik országokkal – mindenekelőtt pedig a konfliktus sújtotta országokkal – kialakított valamennyi külkapcsolat esetében is; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy évente számoljon be a Parlamentnek a gyermekközpontú uniós külső fellépéssel kapcsolatban elért eredményekről;

54. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a gyermekek jogainak és a gyermekvédelemnek a fejlesztési együttműködésbe és a humanitárius segítségnyújtásba való integrálására irányuló fellépéseit a megfelelő finanszírozás biztosítása, valamint a konfliktusok, vészhelyzetek, ember okozta vagy természeti katasztrófák által érintett gyermekek, belső menekült gyermekek, valamint a migráns és menekült gyermekek számára biztosítandó védelem szintjének növelése, továbbá e gyermekek alapvető jogai tiszteletben tartásának szavatolása érdekében;

55. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el a generációkon átívelő szegénység felszámolását szolgáló rendszerszintű megoldásokat; kiemeli annak alapvető fontosságát, hogy az új, 2021–2027-es többéves pénzügyi keret tükrözze, hogy mind az Unión belül, külső fellépések révén pedig mind az Unión kívül sürgősen megoldással kell szolgálni a gyermekszegénység problémájára; kiemeli a hivatalos fejlesztési támogatásnak (ODA) mint a szegénység felszámolását szolgáló alapvető fontosságú eszköznek a jelentőségét, valamint emlékeztet az EU és a tagállamok vonatkozó ODA-kötelezettségvállalásaira, többek között arra a célkitűzésre, hogy a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) 0,7 %-át az ODA-ra fordítják;

56. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy finanszírozzák és szavatolják az alapvető szolgáltatásokhoz és az oktatáshoz való egyenlő hozzáférést a vészhelyzetek, például konfliktusok és természeti katasztrófák sújtotta térségekben; kiemeli, hogy az oktatáshoz való hozzáférés védelmet biztosít a gyermekek számára az őket fenyegető fizikai veszélyekkel szemben, a bántalmazást, a kizsákmányolást, a konfliktushelyzetekhez kapcsolódó szexuális erőszakot, a gyermekek fegyveres erők és fegyveres csoportok általi toborzását és használatát is ideértve, valamint hogy az oktatás egész közösségek javát szolgálja, fellendíti a gazdasági növekedést, csökkenti a szegénységet és az egyenlőtlenséget, továbbá bővíti az egyének egészséges életvitel folytatásához, a társadalomban, valamint a béke és a stabilitás helyreállításában való részvételéhez szükséges kapacitásait;

57. felhívja a Bizottságot a gyermekházasságok megszüntetéséről szóló, 2017. október 4-i európai parlamenti állásfoglalás nyomán követésére; felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy alkalmazzanak egységes jogi normákat a gyermekházasságokkal foglalkozó eljárásokkal kapcsolatban, működjenek együtt a harmadik országokkal, valamint nyújtsanak képzéseket és technikai segítséget a korai és kényszerházasságokat tiltó, köztük a házasságkötés korhatárát meghatározó jogszabályok elfogadásához és érvényesítéséhez; felkéri a tagállamokat, hogy fogadjanak el intézkedéseket a házasságkötési korhatár és az Európába érkező migráns gyermekek házassága elismerésének megtagadása kapcsán alkalmazott bevált gyakorlatok megosztásának ösztönzésére, valamint fogadjanak el nemzeti szintű intézkedéseket, amelyek megakadályozzák, hogy gyermekek az Unión kívüli házasságkötés céljából külföldre utazzanak; felhívja a Bizottságot, hogy az európai évek keretében szenteljen egy évet a gyermek-, korai és kényszerházasság elleni küzdelemnek;

58. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kereskedelmi tárgyalásaik során, illetve kereskedelmi megállapodásaik keretében gondoskodjanak a kötelező érvényű emberi jogi és környezeti átvilágítási normák végrehajtásáról a gyermekmunka megszüntetése érdekében;

A gyermekek és a fegyveres konfliktusok

59. felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy rendszeresen vesse fel a gyermekekkel szemben elkövetett súlyos jogsértéseket a konfliktusban érintett felek előtt, különösen azokat, amelyeket az ENSZ főtitkárának a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról szóló éves jelentése említ; felhívja az alelnököt/főképviselőt és a Bizottságot, hogy a rendelkezésükre álló különböző eszközök felhasználásával, többek között a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kapcsolatáról szóló új és szigorú uniós iránymutatás révén eredményes és átfogó módon foglalkozzanak a fegyveres konfliktusok gyermekekre gyakorolt rövid, közép- és hosszú távú hatásaival;

60. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson támogatást, valamint biztosítson megfelelő és hosszú távú finanszírozást a konfliktusokban érintett gyermekeknek szóló rehabilitációs és reintegrációs programok számára, továbbá gondoskodjon e gyermekek esetében olyan védett környezetről, ahol a pszichológiai gondozás és segítségnyújtás, valamint az oktatás alapvető szerepet játszanak, különös hangsúlyt fektetve a demobilizáció és a társadalomba történő visszailleszkedés lányok számára jelentette sajátos kihívásaira;

2019. november 26., kedd

61. legmélyebb aggodalmát fejezi ki a külföldi harcosok Északkelet-Szíriában tartott gyermekeinek humanitárius helyzete kapcsán, és sürgeti a tagállamokat, hogy valamennyi európai gyermeket – sajátos családi helyzetüket, valamint a gyermek mindenek felett álló érdekét elsődleges szempontként figyelembe véve – szállítsanak haza, valamint gondoskodjanak a rehabilitációjukhoz és reintegrációjukhoz szükséges támogatásról; sajnálja, hogy az uniós tagállamok mind ez ideig nem cselekedtek, és továbbra is várat magára az uniós szintű koordináció;

62. rendkívül aggasztónak tartja a bizonyítottan fegyveres konfliktusok során meggyilkolt és megcsonkított gyermekek magas számát; újfent felhívja a figyelmet arra, hogy a gyermekeket továbbra is felhasználják fegyverként, öngyilkos bombamerényletekhez, szexuális rabszolgaként és élő pajzsként, illetve tevőleges részvételre kényszerítik őket az összetűzésekben; határozottan elítéli a gyermekek fegyveres konfliktusokba való bevonását; megjegyzi, hogy a konfliktusok több száz gyermekáldozatot követeltek, gyakran a szándékosan a polgári lakosság és humanitárius infrastruktúra ellen irányuló támadások következményeként; e tekintetben sürgeti a tagállamokat, hogy az ilyen konfliktusokban érintett felek egyike számára se értékesítsenek fegyvereket és katonai felszereléseket;

o

o o

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0072

A szabadságjogok helyzete Algériában

Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása a szabadságjogok helyzetéről Algériában (2019/2927(RSP))

(2021/C 232/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Algériáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az algériai munkavállalók és emberi jogi aktivisták bebörtönzéséről szóló, 2015. április 30-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint „Az arab tavasz után: a Közel-Kelet és Észak-Afrika jövője” című, 2019. március 27-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az emberi jogok és a demokrácia 2018-as világbeli helyzetéről (Országjelentés Algériáról) szóló, az Európai Tanács által 2019. március 18-án elfogadott uniós éves jelentésre,
- tekintettel az EU–Algéria Társulási Tanács 2018. május 14-i 11. ülészakára,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2017. szeptember 21–22-i 36. ülésén elfogadott, Algériáról szóló harmadik egyetemes időszakos felülvizsgálatra,
- tekintettel az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság és az Európai Unió által 2017. március 13-án a felülvizsgált európai szomszédságpolitika (ENP) keretében elfogadott közös partnerségi prioritásokra, amelyek az alkotmány felülvizsgálatának végrehajtására, valamint a demokrácia és az emberi jogok algériai fejlődésének uniós támogatására összpontosítanak,
- tekintettel az EU–Algéria társulási megállapodásra ⁽³⁾, és különösen annak 2. cikkére, amely kimondja, hogy a demokratikus elvek és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása a megállapodás lényeges elemét képezi, és ihletet ad az abban részt vevő felek bel- és nemzetközi politikáinak,
- tekintettel a 2016. február 7-én elfogadott algériai alkotmányra, és különösen annak 2., 34–36., 39., 41., 42., 48. és 54. cikkére,
- tekintettel az emberijog-védőkről, a halálbüntetésről, a kínzásról és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódról vagy büntetésről, az online és offline véleménynyilvánítás szabadságáról és az emberijog-védőkről szóló uniós iránymutatásokra, valamint az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó új uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre, amelyek célja, hogy az emberi jogok védelmét és felügyeletét valamennyi uniós politika középpontjába helyezzék,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményre, valamint a gyermek jogairól szóló egyezményre,
- tekintettel az Emberi Jogok 1948-as Egyetemes Nyilatkozatára, valamint az ENSZ a valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséről szóló nyilatkozatára,
- tekintettel az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Chartájára,
- tekintettel az egyesületekről szóló 12-06. sz. algériai törvényre és a nem muzulmán vallási istentiszteletet szabályozó 06-03. sz. rendeletre,
- tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 346., 2016.9.21., 106. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0318.

⁽³⁾ HL L 265., 2005.10.10., 2. o.

2019. november 28., csütörtök

- A. mivel Algéria közeli szomszéd, és az Európai Unió és az észak-afrikai régió kulcsfontosságú partnere;
- B. mivel 2019. február 16-án, tíz nappal azután, hogy Abdelaziz Bouteflika bejelentette, hogy ötödször is indul az elnökválasztáson, Hirak (Mozgalom) néven békés tüntetések kezdődtek Algériában; mivel 2019. április 2-án Bouteflika lemondott; mivel Abdelkader Bensalah, a nemzettanács elnöke vette át a megbízott államfői tisztséget; mivel Bouteflika lemondása óta Ahmed Gaïd Salah altábornagy katonai vezetése nyíltan kisajátította a hatalmat az országban;
- C. mivel Abdelaziz Bouteflika 1999 óta elnök; mivel a 2016. évi alkotmányossági felülvizsgálat a jövőbeli elnökök megbízatásának maximális számát kettőre korlátozta; mivel az alkotmányossági felülvizsgálatot nem lehetett viszszaemeltetni, ami azt jelentette, hogy Bouteflika ötödszörre is indulhatott; mivel az eredetileg 2019. április 18-ra tervezett elnökválasztást először 2019. július 4-re, majd 2019. december 12-re halasztották;
- D. mivel 2019 februárjában, márciusában és áprilisában békés tüntetésekre került sor szerte az országban, majd az elmúlt 40 hétben ez minden kedden és pénteken megismétlődött; mivel az elmúlt hetekben a tüntetők az egész országban éjszakai felvonulásokat tartottak;
- E. mivel a Hirak széles körű támogatást élvez és Algériában a legnagyobb tiltakozó mozgalom; mivel a tüntetők többségét a fiatalok teszik ki; mivel a tüntetők követelik a korrupció, a politikai szerepvállalásra való lehetőségek hiánya, a magas munkanélküliségi ráta és a tüntetések elnyomásának megszüntetését, valamint a szélesebb körű politikai átmenet részeként a szabad választásokra való felkészülés pluralisztikusabb és inkluzívabb keretét;
- F. mivel a sajtószabadságra vonatkozó 2019. évi világindex Algériát a megvizsgált 180 állam közül a 141. helyre sorolja, a sajtószabadságot az országban „fenyegetettnek” minősíti, és megjegyzi, hogy az újságírókat gyakran üldözik; mivel a független médiaszervezetek, valamint a közösségi médiában és más csatornákon megjelenő civil riporterek strukturális cenzúrával szembesülnek az algériai hatóságok részéről minden olyan tudósításért, amelyet azok eltérő álláspontnak minősítenek;
- G. mivel 2018 januárja óta az algériai hatóságok több templomot is bezártak, amelyek túlnyomó többsége az algériai protestáns egyházak jogilag elismert ernyőszervezetéhez, az *Église protestante d'Algérie*-hez (EPA) tartoztak;
- H. mivel Meriem Abdou, a La Chaîne 3. állami rádióállomás főszerkesztője 2019. február 23-án lemondott, tiltakozva a Hirakkal szembeni elfogult bánásmód ellen; mivel számos más újságíró is letartóztatott vagy megfélemlítettek, például Sofiane Merakchit, a France 24 egykori arab tudósítóját, valamint Azeb El Sheikh és Abdelmouji Khelladi újságírókat, akiket 2019. szeptember 26., illetve 2019. október 14. óta fogva tartanak;
- I. mivel 2019. március 4-én Nadia Madassi, aki az elmúlt 15 évben a Canal Algérie műsorvezetője volt, lemondott, mivel állítása szerint cenzúrázták; mivel 2019. március 5-én az algériai kommunikációs minisztérium szankciót szabott ki az Echorouk napilapra és az El Bilad televíziós csatornára a tüntetésekről való híradásuk miatt; mivel a több mint 500 000 tagot számláló „Algérie – Debout!” Facebook-csoportot bezárták, alapítóját és ügyintézőjét, Sofiane Benyounest pedig több alkalommal zaklatták és kihallgatták, majd vádat emeltek ellene; mivel a *Jeune Afrique*, a *Tout Sur l'Algérie*, az *Algérie Part*, az *Interlignes* és az *Observ'Algérie* kiadványokat cenzúrázták;
- J. mivel a Hirak tüntetőit, az emberijog-védőket, az újságírókat és a bloggereket egyre gyakrabban veszik célba vagy tartóztatják le annak érdekében, hogy megakadályozzák véleménynyilvánítási, egyesülési vagy békés gyülekezési szabadságuk gyakorlását;
- K. mivel az algériai ügyvédi kamara (*Union nationale des ordres des avocats*, UNOA) egyhangúlag elítélte a Hirak-aktivisták letartóztatását és a szabadságjogok elnyomását; mivel 2019. október 24-én Algírban mintegy 500 ügyvéd tüntetett, követelve a tüntetők tisztességes eljáráshoz való jogának tiszteletben tartását és az igazságszolgáltatás pártatlanságát; mivel az UNOA bizottságot hozott létre a fogva tartott tüntetőket és másként gondolkodókat védő ügyvédek támogatására;

2019. november 28., csütörtök

- L. mivel az emberi jogok védelméért küzdő algériai liga (*Ligue algérienne pour la défense des droits de l'homme*, LADDH) szerint a Hirak kezdete óta több mint száz embert tartóztattak le és vettek őrizetbe a békés tüntetések kapcsán; mivel a velük szemben felhozott vádak – „a nemzeti egység és a területi integritás aláásása”, „gyülekezésre való felbujtás” és „a hadsereg erkölcsének gyengítése” – homályosak, és sértik a nemzetközi emberi jogi normákat;
- M. mivel a 87 éves Lakhdar Bouregaát – a függetlenségi háború veteránját – 2019. június 29-én letartóztatták, amiért bírálta a hadsereg vezetőjét; mivel Nour el Houda Dahmani 22 éves joghallgatót 2019. november 25-én engedték szabadon, miután egy 2019. szeptember 17-i diáklévonulást követően hathónapos börtönbüntetésre ítélték, és mivel a heti diáklévonulások példaképévé vált; mivel Ibrahim Daouadzsit és négy további aktivistát letartóztattak 2019. október 12-én, amiért tiltakoztak az ifjúsági miniszter látogatása ellen;
- N. mivel a nagyszabású tiltakozások közepette letartóztatott Kamal Eddine Fekhar orvos, emberijog-védő, az amazigh At-Mزاب közösség védelmezője és az LADDH volt tagja 2019. május 28-án, 53 nap éhségsztrájkot követően meghalt, és mivel halála a fogvatartási körülményeknek és orvosi hanyagságnak volt betudható; mivel a 22 éves Ramzi Yettou meghalt a 2019 áprilisában a rendőrség által elkövetett brutális verést követően elszenvedett súlyos sérülései miatt;
- O. mivel Karim Tabbout, az ellenzék vezető személyiségét, a Szocialista Erők Frontja (*Front des Forces Socialistes*, FFS) történelmi ellenzéki párt korábbi főtitkárát, és jelenleg az el nem ismert Szociál- és Demokratikus Unió pártvezetőjét 2019. szeptember 12-én letartóztatták; mivel a tipazai bíróság 2019. szeptember 26-án szabadon bocsátotta, de kevesebb mint 14 órával később egy másik joghatóság (Sidi M'Hamed) alatt, de hasonló feltételekkel ismét letartóztatták, és jelenleg de facto magánzárkában tartják fogva;
- P. mivel a fiatalság fellépéseit tömörítő egyesület (*Rassemblement actions jeunesse* (RAJ)) több tagját, köztük annak alapítóját, Hakim Addadot, elnökét, Abdelouahab Fersaut, valamint tagjait Massinissa Aissoust, Dzsalal Mokranit, Ahmed Boudert, Kamel Ouldoualit, Karim Boutatát, Ahcene Kadi, Wafi Tigrinét és Khireddine Medzsanit a meggyőződésük miatt bebörtönzött személyek támogatására tartott békés tüntetések alatt tartóztatták le Algériában;
- Q. mivel számos tüntetőt, köztük a továbbra is fogva tartott Samir Belarbit, Fodil Boumalát, Fouad Ouichert, Saida Deffeurt és Raouf Raist, valamint emberijog-védőket – köztük Said Boudourt, Hamid Gourát és Slimane Hamitouche-t – „a hadsereg moráljának gyengítése” vádjával állítottak bíróság elé;
- R. mivel 2019. november 11-én az algíri Sidi M'Hamed bírósága pert nyitott 42 aktivista ellen, köztük Samira Messouci, Wilaya tartományi gyűlésének tagja ellen, akit azzal vádoltak, hogy „megsértette a nemzeti terület integritását” az amazigh embléma viselése miatt; mivel ezt a zászlót a heti demonstrációk során az ország egész területén a nemzeti lobogó mellett helyezték el; mivel az országban több bíróság is szabadon bocsátotta az ugyanezen vád alapján letartóztatott tüntetőket;
- S. mivel az algériai alkotmány rögzíti az alapvető szabadságokat, beleértve az egyesülési szabadságot, amelyet a 12-06. sz. törvény tovább pontosít; mivel a 12-06. sz. törvény előírja, hogy minden egyesületnek, beleértve azokat is, amelyek már sikeresen regisztráltak, nyilvántartásba kell vetetnie magát, és nyilvántartásba vételi igazolást kell beszereznie a Belügyminisztériumtól, mielőtt jogszerűen működhetne; mivel számos civil társadalmi, nem kormányzati, vallási és jótékonyági szervezet, például az LADDH, az EuromedRights, a RAJ, az Amnesty International, az Algériai Protestáns Szövetség, a nem muzulmán vallási csoportok nemzeti bizottsága és a személyes fejlődésért és a polgári jogok gyakorlásáért küzdő feminista egyesület (Feminist Association for Personal Development and Exercise of Citizenship, AFEPEC) előzetes nyilvántartásba vételére irányuló kérelmek még mindig függőben vannak, annak ellenére, hogy valamennyi jogi követelménynek eleget tettek; mivel ezért nem rendelkeznek hivatalos jogállással;
- T. mivel az Algéria által is ratifikált Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya értelmében a kormányoknak biztosítaniuk kell a vallás, a gondolat és a lelkiismeret szabadságához való jogot a joghatóságuk alá tartozó valamennyi személy, különösen a vallási kisebbségek számára; mivel ez a jog magában foglalja a vallás vagy meggyőződés szabad gyakorlását, függetlenül attól, hogy az nyilvánosan vagy zárt körben, egyedül vagy másokkal együtt történik-e;
1. határozottan elítéli az újságírók, szakszervezeti tagok, ügyvédek, diákok, emberijog-védők és a civil társadalom, valamint a békés Hirak-demonstrációkban részt vevő valamennyi békés tüntető önkényes és jogellenes letartóztatását, fogva tartását és megfélemlítését, valamint az ellenük irányuló támadásokat;

2019. november 28., csütörtök

2. felhívja az algériai hatóságokat, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássák szabadon mindazokat, akiket a véleménynyilvánítás szabadságához való joguk gyakorlása miatt vádoltak meg, nevezetesen Hakim Addadot, Abdelouahab Fersaout, Massinissa Aissoust, Dzsálal Mokranit, Ahmed Boudert, Kamel Ould Oualit, Karim Boutatát, Ahcene Kadit, Wafi Tigrinét, Khireddine Medzsanit, Samir Belarbit, Karim Tabbout, Fodil Boumalát, Lakhdar Bouregát, Samira Messoucit, Ibrahim Daouadzit, Salah Maatit, Sofiane Merakchit, Azeb El Cheikhet, Fouad Ouichert, Saïda Deffeurt és a többi békés tüntetőt, emberijog-védőt és újságírókat, akiket önkényesen börtönbe zártak annak ellenére, hogy tevékenységeik megfelelnek az algériai jogszabályoknak és összhangban vannak az Algéria által is ratifikált nemzetközi eszközökkel; felszólítja az algériai hatóságokat, hogy szüntessék meg a Slimane Hamitouche, Abdelmonzsi Khelladi és Musztafa Bendzsama esetében elrendelt utazási tilalmat és próbaidőt;
3. felszólítja az algériai hatóságokat, hogy vessenek véget a békés tüntetőkkel, emberijog-védőkkel, kritikus újságírókkal és bloggerekkel szembeni megfélemlítés minden formájának, beleértve az igazságügyi és jogalkotási zaklatást, a kriminalizációt, valamint az önkényes letartóztatásokat és fogva tartásokat, és tegyék meg a megfelelő lépéseket fizikai és pszichológiai védelmük, biztonságuk, valamint törvényes és békés tevékenységeik folytatásához való szabadságuk biztosítása érdekében; felszólítja az algériai hatóságokat, hogy biztosítsák és garantálják a véleménynyilvánításhoz, az egyesüléshez, a békés gyülekezéshez és a tömegtájékoztató szabadságához való jogot, amelyet az algériai alkotmány és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya garantál, amelyet Algéria aláírt és ratifikált;
4. felszólít arra, hogy vessenek véget a keresztények, az ahmádiak és más vallási kisebbségek vallásgyakorlási szabadsága megsértésének; emlékezteti az algériai kormányt, hogy a 06-03. sz. rendelet garantálja a vallásgyakorlás szabadságát; felszólítja az algériai hatóságokat, hogy nyissák meg újra az érintett templomokat;
5. felszólítja az algériai hatóságokat, hogy módosítsák az 1991. december 2-i 91-19. sz. törvényt a békés tüntetésekre vonatkozó minden olyan korlátozás megszüntetése érdekében, amely a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 21. cikkének rendelkezései értelmében nem feltétlenül szükséges vagy arányos; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a 2016. évi alkotmányossági felülvizsgálat rendelkezései ellenére a 2001. június 18-i rendeletet, amely megtiltja a tüntetéseket a fővárosban, nem vonták vissza, és általában az ország egész területén alkalmazzák;
6. felszólítja az algériai hatóságokat, hogy a nyilvános összejövetelek feloszlátása során hatékonyan számolják fel és akadályozzák meg a bűnüldöző szervek tisztviselői által alkalmazott túlzott erőszak minden formáját; határozottan elítéli az erőszak túlzott alkalmazását, amely Ramzi Yettou halálához vezetett; felszólítja az algériai hatóságokat, hogy végezzenek független vizsgálatot minden olyan esetben, amikor a biztonsági erők tagjai túlzott erőszakot alkalmaztak, és vonják felelősségre az elkövetőket;
7. kiemeli, hogy a független igazságszolgáltatás a demokrácia működésének egyik alapvető eleme, és felszólítja az algériai hatóságokat, hogy mozdítsák elő és biztosítsák az igazságszolgáltatás függetlenségét;
8. felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a civil társadalmi csoportokat, az emberijog-védőket, az újságírókat és a tüntetőket, többek között börtönlátogatások szervezésével, a perek nyomon követésével és nyilvános nyilatkozatok kibocsátásával, támogassák az UNOA bizottságot és az emberi jogok védelmében tevékenykedő más szervezeteket, valamint szorosan kövessék nyomon az algériai emberi jogi helyzetet, felhasználva az összes rendelkezésre álló eszközt, többek között a demokrácia és az emberi jogok európai eszközét;
9. ösztönzi az algériai hatóságokat, hogy vizsgálják felül az egyesületekről szóló 12-06. sz. törvényt, és kezdjenek valódi párbeszédet a civil társadalmi szervezetekkel annak érdekében, hogy új törvényt alakítsanak ki, amely megfelel a nemzetközi emberi jogi szabványoknak és az algériai alkotmánynak;
10. felszólítja az algériai hatóságokat, hogy garantálják a gondolat, a lelkiismeret, a vallás vagy a meggyőződés szabadságának teljes körű gyakorlását, amelyet az algériai alkotmány és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya garantál;
11. sajnálatának ad hangot azon adminisztratív akadályok miatt, amelyekkel a vallási kisebbségek szembesülnek Algériában, különös tekintettel a 06-03. sz. rendeletre; ösztönzi az algériai kormányt, hogy vizsgálja felül a 06-03. sz. rendeletet annak érdekében, hogy az jobban összhangba kerüljön az alkotmánnyal és nemzetközi emberi jogi kötelezettségeivel, nevezetesen a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 18. cikkével;
12. üdvözlí, hogy 2016-ban az alkotmány hivatalos nyelvként ismerte el a tamazight nyelvet, és ösztönzi annak gyakorlati végrehajtását; felszólít az amazigh zászló viselése miatt fogva tartott 42 tüntető azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására;

2019. november 28., csütörtök

13. a válság békés és inkluzív politikai folyamaton alapuló megoldására szólít fel; meggyőződése, hogy az algériai politikai, gazdasági és társadalmi stabilitást biztosító demokratikus reformok, illetve a konstruktív és inkluzív párbeszéd hozzájárulhat a gazdag Arab Maghreb Unió újraindításához, amely fontos a Földközi-tenger két partja közötti sikeres együttműködéshez;

14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Algírban működő uniós küldöttségnek, Algéria kormányának, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és az Európa Tanácsnak.

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0073

Kuba, Jose Daniel Ferrer ügye**Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása Kubáról, José Daniel Ferrer ügyéről (2019/2929(RSP))**

(2021/C 232/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kubáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a Kubáról szóló 2004. november 17-i ⁽¹⁾, az EU kubai kormánnyal kapcsolatos álláspontjáról szóló 2006. február 2-i ⁽²⁾, a Kubáról szóló 2007. június 21-i ⁽³⁾, a Kubában meggyőződésük miatt bebörtönzött személyekről szóló 2010. március 11-i ⁽⁴⁾, valamint az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kubai Köztársaság közötti politikai párbeszédre és együttműködésről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről ⁽⁵⁾ szóló, 2017. július 5-i ⁽⁶⁾ állásfoglalására, valamint 2018. november 15-i állásfoglalására,
 - tekintettel az Európai Unió és Kuba között 2016 decemberében aláírt és 2017. november 1. óta ideiglenesen alkalmazott, a politikai párbeszédre és együttműködésről szóló megállapodásra,
 - tekintettel az EU-Kuba vegyes tanács 2019. szeptember 9-én, Havannában tartott második ülésére,
 - tekintettel az EU és Kuba közötti második hivatalos emberi jogi párbeszédre, amelyet az EU és Kuba között kötött, a politikai párbeszédre és együttműködésről szóló megállapodás keretében 2019. október 3-án Brüsszelben tartottak,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Kubáról szóló, 2008. májusi rendszeres egyetemes helyzetértékelésére,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára és egyéb nemzetközi emberi jogi szerződésekre és eszközökre,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1984. december 10-én elfogadott, a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményre, amelynek Kuba részes fele,
 - tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokra,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelynek Kuba részes fele,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2019. október 1-én José Daniel Ferrert, a Kubai Hazafias Unió (UNPACU) ellenzéki vezetőjét önkényesen, vádemelés nélkül fogva tartották, és legalább 72 órán át megtagadták tőle, hogy külső személyekkel kapcsolatba lépjen;
- B. mivel a kubai hatóságok José Daniel Ferrert békés politikai tevékenysége miatt több mint egy évtizede börtönbüntetésekkel sújtják, illetve egyéb módon zaklatják és megfélemlítik; mivel 2018-ban 10 napig tartották őt magánzárkában;

⁽¹⁾ HL C 201. E, 2005.8.18., 83. o.
⁽²⁾ HL C 288. E, 2006.11.24., 81. o.
⁽³⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 377. o.
⁽⁴⁾ HL C 349. E, 2010.12.22., 82. o.
⁽⁵⁾ HL C 334., 2018.9.19., 99. o.
⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0460.

2019. november 28., csütörtök

- C. mivel 2019. november 2-án Ferrer úr kicsempészett egy levelet, amely szerint fogva tartása alatt megkínozták, bántalmazták és élete veszélybe került, valamint megtagadták tőle a megfelelő orvosi ellátást; mivel a családja által 2019. november 15-én adott tájékoztatás szerint a Santiago de Cuba-i Aguadores börtönben tartják fogva, ahol büntetőcellába helyezték; mivel a felesége szerint, aki 2019. november 7-én néhány percig láthatta, kritikus egészségi állapotban volt, testsúlyának felét ugyanis elvesztette, aminek oka volt az is, hogy éhségsztrájkba kezdett;
- D. mivel több nem kormányzati szervezet szerint Ferrer úr csak egy a Kubában fogva tartott mintegy 120 politikai fogoly közül; mivel Kubában sok független újságíró, békés másként gondolkodót és emberijog-védőt – többnyire a demokratikus ellenzék tagjait – üldöznek, önkényesen fogva tartanak vagy bebörtönöztek, akik közül különösen megemlítendő José Guía Piloto, Silverio Portal Contreras, Mitzael Díaz Paseiro, Orlando Zapata Tamayo, Eliecer Bandera Barrera, Edilberto Ronal Azuaga és Roberto de Jesús Quiñones Haces;
- E. mivel 2019. október 28-én meghalt Armando Sosa Fortuny, a leghosszabb ideig fogva tartott kubai politikai fogoly, aki 43 évet töltött börtönben; mivel a kubai hatóságok romló egészségi állapota ellenére sem voltak hajlandók őt szabadon bocsátani;
- F. mivel a nemzetközi emberi jogi normáknak megfelelően a letartóztatott vagy fogva tartott személyeket a letartóztatásuk időpontjában tájékoztatni kell letartóztatásuk vagy fogva tartásuk okairól, és késedelem nélkül bíróság elé kell állítani őket;
- G. mivel a kubai kormány intézkedései sértik az Európai Unió és Kuba között 2016-ban aláírt, a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodás 1. cikkének (5) bekezdésében és 22. cikkében foglalt rendelkezéseket, jóllehet e megállapodásban a kubai kormány kötelezettséget vállalt az emberi jogok tiszteletben tartására és az emberi jogi helyzet javítására;
- H. mivel a Parlament 2017. július 5-én egyetértését adta a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodáshoz; mivel a Parlament által megadott egyetértés szövege egyértelműen kifejezésre juttatja a Parlament komoly aggodalmait a Kubában tapasztalható emberi jogi helyzettel kapcsolatban, és felfüggesztési záradékot tartalmaz az emberi jogi rendelkezések megsértésének esetére;
- I. mivel az EU és Kuba közötti emberi jogi párbeszéd az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjének vezetésével 2015-ben kezdődött, és ötödik fordulójára 2018. október 9-én került sor; mivel az EU és Kuba 2019. október 3-án tartotta második hivatalos emberi jogi párbeszédét; mivel ez a rendezvény annak ellenére sem hozott kézzelfogható eredményt, hogy Kubát a 2017-2019 közötti időszakra újraválasztották az ENSZ Emberi Jogi Tanácsába; mivel minden politikai párbeszéd egyik kötelező eleme a civil társadalommal és az összes ellenzéki politikai szereplővel folytatott közvetlen és intenzív párbeszéd;
- J. mivel az EU-Kuba vegyes tanács 2019. szeptember 9-én Havannában tartott második ülésének ideje alatt több mint 100 aktivista állt önkényes letartóztatás alatt; mivel az EU továbbra sem reagál ezekre az intézkedésekre, és nem emelte fel a szavát Ferrer úr ügyében sem;
- K. mivel az Európai Parlament három alkalommal ítélte oda a gondolatszabadságért járó Szaharov-díjat kubai aktivistáknak: 2002-ben Oswaldo Payá-nak, 2005-ben a „Nők fehérben” mozgalomnak, 2010-ben pedig Guillermo Fariñas-nak; mivel a Szaharov-díjasokat és hozzátartozóikat még mindig rendszeresen zaklatják és megfélemlítik, valamint megakadályozzák őket abban, hogy elhagyják az országot és nemzetközi eseményeken vegyenek részt;
- L. mivel az emberi jogok, a szabadság, valamint az emberi méltóság és érdekek képviselete és védelme a demokratikus rendszerekben érvényesül a legjobban;
1. elítéli José Daniel Ferrer önkényes fogva tartását, és nyomatékosan felszólítja a kubai hatóságokat, hogy azonnal bocsássák őt szabadon; kéri, hogy a saját választása szerint biztosítsanak számára ügyvédet, felvehesse a kapcsolatot családjával, és hozzáférjen a fogva tartásával és annak állítólagos okaival kapcsolatos valamennyi dokumentumhoz;
 2. elítéli a Ferrer úr levele szerint általa elszenvedett kínzást és rossz bánásmódot; emlékeztet arra, hogy a kubai hatóságok kötelessége a kínzás és a rossz bánásmód megelőzése, valamint a gyors és pártatlan vizsgálat biztosítása; nyomatékosan felhívja a kubai hatóságokat, hogy biztosítsák Ferrer úr számára a választása szerinti orvosi ellátáshoz való azonnali hozzáférést, és garantálják a megfelelő minőségű élelmiszerrel és vízzel történő ellátását;

2019. november 28., csütörtök

3. ismételten hangot ad aggodalmának amiatt, hogy Kubában békés másként gondolkodók, független újságírók, emberi jogi jogvédők és politikai ellenzéki személyek folyamatos üldöztetésnek, zaklatásnak és támadásoknak vannak kitéve; felszólít e cselekmények azonnali beszüntetésére, valamint minden politikai fogoly és mindazok azonnali szabadon bocsátására, akiket kizárólag a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságához való joguk gyakorlása miatt tartanak önkényesen fogva; felszólít a tisztességes eljáráshoz és az igazságszolgáltatás függetlenségéhez való jog jobb biztosítékokkal történő szavatolására, valamint annak biztosítására, hogy a szabadságuktól megfosztott személyek független ügyvédhez fordulhassanak;
4. ismételten kéri a tagállamokat, valamint az EKSZ-t és annak Kubában működő küldöttségét, hogy határozottan és nyilvánosan ítélik el Ferrer úr és a fent említett személyek önkényes letartóztatását, és tegyenek meg minden szükséges lépést a demokrácia és az emberi jogok védelmében;
5. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodás elfogadása ellenére sem javult Kubában a demokrácia és az emberi jogok helyzete; felszólít az EU és Kuba által aláírt, a politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodásban rögzített kötelező erejű kötelezettségek maradéktalan teljesítésére, és kéri e tekintetben egyértelmű referenciaértékek létrehozását;
6. ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy a politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodás rendelkezést tartalmaz a megállapodásnak az emberi jogokra vonatkozó rendelkezései megsértése esetén történő felfüggesztéséről; ragaszkodik ezért ahhoz, hogy az Európai Unió a politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodás végrehajtása során szorosan kövesse nyomon az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartását Kubában, és ezzel kapcsolatban terjesszen rendszeres jelentéseket a Parlament elé; véleménye szerint José Daniel Ferrer és más politikai foglyok bebörtönzése, valamint a velük szemben tanúsított bánásmód a megállapodás 85. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében „különösen sürgős esetnek” minősül, és e tekintetben felszólítja az EU-t, hogy hívjon össze rendkívüli ülést;
7. kéri, hogy a kubai kormány hajtson végre jogi reformokat a sajtó, az egyesülés és a tüntetés szabadságának garantálása érdekében, valamint indítson a szabad, tisztességes és demokratikus, a kubai nép szuverén és szabadon kinyilvánított akaratát figyelembe vevő választásokat lehetővé tevő politikai reformfolyamatot; sürgeti a kubai kormányt, hogy emberi jogi politikáját hangolja össze a Kuba által is aláírt chartákban, nyilatkozatokban és nemzetközi eszközökben meghatározott nemzetközi normákkal, és tegye lehetővé a civil társadalom és az ellenzéki politikai szereplők számára, hogy korlátozások nélkül, aktívan részt vehessenek a politikai és társadalmi életben; felhívja a kormányt annak lehetővé tételére, hogy a békés gyülekezés és a véleménynyilvánítás szabadságához való jog előmozdításával és védelmével, valamint az emberi jogi jogvédők helyzetével foglalkozó különleges ENSZ-előadók mellett független belföldi és nemzetközi emberi jogi megfigyelők is akadálytalanul bejuthassanak Kubába;
8. emlékeztet arra, hogy Kubában 2003 óta moratórium van érvényben a halálbüntetésre vonatkozóan; felhívja a kubai hatóságokat, hogy töröljék el a halálbüntetést minden bűncselekmény vonatkozásában; kéri minden halálos ítélet felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy az ítélethozatal ezekben az esetekben is megfeleljen a nemzetközi normáknak;
9. felhívja a kubai hatóságokat, hogy többek között a művészi véleménynyilvánítás szabadságát korlátozó 349. sz. rendelet hatályon kívül helyezésével biztosítsák a média és a véleménynyilvánítás szabadságát, és vessenek véget a független újságírók zaklatásának és fogva tartásának; felszólítja a kubai kormányt, hogy hagyjon fel az online cenzúrával, az internetes oldalak letiltásával és az információkhoz való hozzáférés korlátozásával;
10. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy több európai és kubai civil társadalmi szervezettől megtagadták a civil társadalmi párbeszédben való részvétel lehetőségét, amikor az EU-Kuba között kötött, a politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodás keretében 2019. október 2-án tartott folytatott szélesebb körű emberi jogi párbeszéd idején a kubai kormány nem volt hajlandó hozzájárulni a jelenlétükhöz; kéri továbbá, hogy – miként az EU-val együttműködési megállapodást kötött más országok esetében ez már létezik –, az EU és Kuba viszonylatában is jöjjön létre intézményesített, formális, nyílt és nyilvános párbeszéd a valóban független civil társadalommal;
11. felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy ismerje el a kubai kormánnyal szembeni politikai ellenzék létezését, és támogassa a bevonását az EU és Kuba közötti politikai párbeszédbe; felszólítja e tekintetben a tagállamok képviselőit, hogy a kubai hatóságoknál tett látogatásaik során vessenek fel emberi jogi aggályokat, és az országba tett utazásaik során az uniós emberi jogi politika belső és külső következetes alkalmazásának biztosítása érdekében találkozzanak a kubai Szaharov-díjasokkal, ezáltal erősítve a független civil társadalom részvételét;

2019. november 28., csütörtök

12. felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy aktívan támogassák Kubában az emberi jogokat védő civil társadalmi csoportokat és egyéneket, többek között börtönlátogatások szervezése, bírósági tárgyalások nyomon követése és nyilvános nyilatkozatok révén; felhívja az új alelnököt/főképviselőt, hogy számoljon be a Parlamentnek az uniós küldöttség által eddig tett lépésekről;

13. felhívja az új alelnököt/főképviselőt, hogy kérje számon az évek óta tétlenkedő kubai kormánytól olyan reformok indítását, amelyek a politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodással összhangban az ország demokratikus átalakulásához vezetnek; rámutat, hogy a jelenlegi kubai helyzet aláássa az emberi jogok és a demokrácia elveit, amelyeken a megállapodás alapul;

14. mélységesen sajnálja, hogy a kubai hatóságok nem tették lehetővé a Parlament, az európai parlamenti küldöttségek és egyes képviselőcsoportok számára a beutazást Kubába, jóllehet a Parlament megadta az egyetértését a politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodáshoz; felhívja a hatóságokat, hogy haladéktalanul engedélyezzék az országba való belépést;

15. elítéli a kubai kormány intervencionista hozzáállását, és felszólítja, hogy szüntessen be minden beavatkozást különböző latin-amerikai országok belügyeibe;

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Kuba Nemzetgyűlésének és kormányának, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Bizottságnak, az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és a CELAC-országok kormányainak.

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0074

Haiti**Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása Haitiról (2019/2928(RSP))**

(2021/C 232/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Haitiról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen „A földrengés után egy évvel Haitin tapasztalható helyzetről: humanitárius segítségnyújtás és újjáépítés” című, 2011. január 19-i állásfoglalására ⁽¹⁾ és „A gyermekrab-
szolgásról Haitin” című, 2018. február 8-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az emberi jogok és a demokrácia 2018-as világbeli helyzetéről szóló éves uniós jelentésre, és különösen annak a Haitire vonatkozó, a Tanács által 2019. május 13-án elfogadott, aktualizált részére,
- tekintettel az EU választási utánkövető, 2018. november 19. és 23. közötti haiti missziójának végleges jelentésére,
- tekintettel az ENSZ haiti stabilizációs missziójára (MINUSTAH) és az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosa Hivatalának (UN OHCHR) a 2015. július 1. és 2016. december 31. közötti időszakra vonatkozóan a haiti emberi jogi helyzetről szóló, 2017. júliusi éves jelentésére,
- tekintettel a MINUSTAH és az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala által 2018. november 13-án és 14-én a port-au-prince-i La Saline körzetben állítólagosan elkövetett emberi jogi jogsértésekről és visszaélésekről készített jelentésre,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a 2017. március 17-i 34. ülésén elfogadott, Haitiról szóló egyetemes időszakos felülvizsgálatra,
- tekintettel a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, amelyet az ENSZ Közgyűlése 1966. december 16-án fogadott el, és amelynek Haiti részes állama,
- tekintettel a Cotonoui Megállapodásra,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, amelynek Haiti is aláírója,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2019. június 25-i 2476 (2019) számú határozatára,
- tekintettel az EU 2015. évi választási megfigyelő missziójának végleges jelentésére,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a haiti helyzetről szóló, az Európai Unió nevében tett, 2019. november 7-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Amnesty International által 2019. október 31-én közzétett cikkeire, amely bizonyítékkal szolgál a tüntetőkkel szemben alkalmazott túlzott erőszakra,
- tekintettel az ENSZ Humanitárius Ügyeket Koordináló Hivatalának a haiti helyzetről szóló, 2019. október 1-jei jelentésére,
- tekintettel az Európai Unió haiti küldöttségének 2019. május 28-i nyilatkozatára,
- tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 136. E, 2012.5.11., 46. o.⁽²⁾ HL C 463., 2018.12.21., 40. o.

2019. november 28., csütörtök

- A. mivel a kormány 2018 júliusában bejelentette, hogy megszünteti a támogatásokat, lehetővé téve az üzemanyagárak akár 50 %-os emelkedését, ami széles körű tiltakozásokhoz és az országban évek óta a legsúlyosabb polgári zavargásokhoz vezetett; mivel ez az intézkedés megfelelt a Nemzetközi Valutaalappal (IMF) 2018 februárjában az országot külföldi adósságainak kifizetésében segítő, 96 millió USD összegű pénzügyi kölcsönért cserébe elfogadott csökkentéseknek;
- B. mivel az ellenzéki vezetők által szervezett tüntetések Jovenel Moïse elnök lemondását követelték az elszabaduló infláció, a Michel Martelly volt elnököt is érintő, az állítások szerint kiterjedt kormányzati korrupció, valamint a gazdaság és az élelmiszer-ellátás bizonytalansága miatt, anélkül, hogy a külvilág különösebb figyelmet fordított volna rá; mivel a haiti hatóságokat érintő korrupciós botrányok elleni tiltakozásként több mint egy évvel ezelőtt kezdődött tüntetések mintegy száz áldozatot követeltek és súlyos zavargássá alakultak; mivel úgy tűnik, hogy a korrupció a haiti társadalom és politika széles körben elterjedt problémája;
- C. mivel a biztonsági erők éles lőszerezellel és könnygázzal nyomták el a tiltakozásokat; mivel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala szerint februárban 41 ember halt meg és 100 sebesült meg a tiltakozások során; mivel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztos Hivatalának legutóbbi, 2019. szeptember 15. és november 1. közötti adatai szerint legalább 42 ember halt meg hasonló tiltakozások során, közülük 19-et a bűnüldöző szervek öltek meg, 86 ember pedig megsebesült;
- D. mivel Haiti 2019 márciusa óta nem rendelkezik kormánnyal, ami akadályozza az ország nemzetközi segélyfinanszírozáshoz és a Világbank által nyújtott kölcsönökhöz való hozzáférését; mivel Haitin 2020 januárjától nem lesz parlament, mivel 2019 októberében nem sikerült megtartania a parlamenti választásokat; mivel Moïse úr jelezte szándékát, hogy olyan alkotmányos reformokat vezet be, amelyek megerősítik az elnöki hivatal hatáskörét;
- E. mivel a demonstrációk ellenére nem került sor jogi lépésekre; mivel ez a büntetlenség és a nemzetközi közösség figyelmének hiánya tovább szította az erőszakot; mivel az elhúzódó és folytatódó válság azzal a következménnyel is járt, hogy tovább korlátozta az egészségügyi ellátáshoz, az élelmiszerhez, az oktatáshoz és egyéb szükségletekhez való hozzáférést, és további áram- és üzemanyaghiányt okozott;
- F. mivel a 2010-es földrengés óta számos közösség még mindig nem fér hozzá a villamosenergia-hálózathoz, és napi szükségleteik tekintetében generátoroktól függ; mivel az üzemanyagárak emelkedése tovább korlátozta a gazdasági lehetőségeket;
- G. mivel hiteles bizonyítékok támasztják alá, hogy a félautomata fegyverekkel felfegyverzett rendőrség a tiltakozások során éles lőszert használt, megsértve ezzel az emberi jogok nemzetközi jogát és az erőszak alkalmazására vonatkozó normákat; mivel az újságírók folyamatos zaklatásnak és fizikai támadásoknak vannak kitéve; mivel a Radio Mèga tiltakozásokról tudósító újságíróját, Néhémie Joseph-et 2019. október 11-én saját autójában lőtték agyon, Chery Dieu-Nalio, az Associated Press fotóriporterét pedig 2019 szeptemberében lőtték arcon, a Radio Sans Fin tudósítóját, Pétion Rospide-et 2019 júniusában saját autójában lőtték le, Vladimir Legagneur újságíró pedig 2018 márciusában tűnt el;
- H. mivel a büntetlenség olyan esetekben is érvényesült, mint a La Saline-ban – a főváros, Port-au-Prince külvárosában – történt mészárlás, amelynek során 2018 októberében 70 embert önkényesen meggyilkoltak, 13 nőt pedig megerőszakoltak; mivel a kormány a mészárlást a bandák közötti háborúnak tulajdonította; mivel a Nemzeti Emberi Jogi Hálózat (RNDDH) gyűjtötte információk alapján az Amerikai Államok Szervezete (AÁSZ) és az ENSZ haiti igazságügyi támogató missziója (MINUJUSTH) egyfelől e mészárlást annak tulajdonítja, hogy az elnök felesége, Martine Moïse és több kormányképviselő kísérletet tett a La Saline-i lakosok megvesztegetésére a Moïse elnök elleni tüntetések beszüntetése érdekében, másfelől azt állítják, hogy a mészárlás a megvesztegetés visszautasításának következménye volt; mivel a haiti emberi jogi szervezetek felkérték az AÁSZ-t, hogy misszió keretében vizsgálja ki a mészárlást;
- I. mivel drasztikusan romlott az országon belüli biztonsági helyzet 2017 októbere óta, amikor az Egyesült Nemzetek haiti stabilizációs missziójának (UNSTAMIH) békefenntartói helyébe a korlátozott rendészeti képzettségű személyi állományral rendelkező MINUJUSTH lépett;

2019. november 28., csütörtök

- J. mivel az országban továbbra is komoly aggodalomra ad okot a nemi alapú megkülönböztetés; mivel Haiti esetében a nemek közötti egyenlőtlenségek mutatószáma (GII) 0,593, és ezzel az ország a 2015. évi mutató alapján 159 ország közül a 142. helyezést érte el; mivel Haitin rendszerszintű és széleskörben elterjedt jelenség az LMBTI-személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés, az őket erő megfélemlítés, kirekesztés és a velük szembeni erőszak; mivel a fiatal lányok alig vagy egyáltalán nem részesülnek oktatásban; mivel a nemi erőszakot és a kapcsolati erőszakot bűncselekménnyé nyilvánító törvények elfogadása 2005-ig váratott magára, a büntető törvénykönyvet 1835 óta nem vizsgálták felül, a lányok és nők pedig gyakran eltérő jogi védelemben részesülnek; mivel 2019. november 7-én 10 nő fogvatartott – köztük egy 15 éves lány – nemi erőszak áldozatául esett a gonaívesi állami börtönben; mivel a tüntetések kezdete óta a haiti büntetés-végrehajtási rendszerben más embertelen körülmények mellett általános a túlszűfolttság, az élelmiszerhiány, a családtagok látogatásának hiánya;
- K. mivel a tanév szeptemberi kezdete óta a legtöbb gyermek Haitin nem tud iskolába járni; mivel az írástudatlanság és az oktatáshoz való hozzáférés komoly problémát jelent Haitin, tekintve, hogy a 15 éves és annál idősebb haiti lakosság körülbelül fele írástudatlan, és országszerte legalább 350 000 gyermek és fiatal nem részesül általános és középiskolai oktatásban;
- L. mivel a gyakorlatban továbbra is működik a rabszolgaság egyik modern formája, a „Restavèk-rendszer”, amelynek keretében az elszegényedett családokba született haiti gyermekeket szüleik más családokhoz küldik, hogy ott háztartási alkalmazottként éljenek és dolgozzanak, és akik gyakran szenvednek el bántalmazást, részesülnek rossz bánásmódban amellet, hogy iskolai oktatásban sincs lehetőségük részt venni;
- M. mivel Haiti az UNDP humán fejlettségi mutatója szerint a világ országai közül a 168. helyen áll, amely alacsonyabb a rangsorban korábban elért helyezéseinél, és folyamatosan humanitárius és fejlesztési segélyre szorul; mivel a Világbank szerint Haiti továbbra is az amerikai kontinens legszegényebb országa, valamint a világ egyik leginkább elszegényedett állama, ahol a lakosság 59 %-a az országos szegénységi küszöb, 24 %-a pedig az országos mélyszegénységi küszöb alatt él, és ahol a lakosság több mint 40 %-a munkanélküli; mivel burjánzik a kormányzati korrupció, és a Transparency International 2018. évi korrupcióérzékelési indexe Haitit a 180 vizsgált állam rangsorában a 161. helyre sorolja;
1. határozottan elítéli a békés tüntetések haiti hatóságok általi elfojtását, valamint a halált okozó erőszak, az önkényes fogva tartás, a megfélemlítés, a zaklatás és a szexuális erőszak alkalmazását; követeli, hogy a haiti hatóságok haladéktalanul hagyjanak fel a békés tüntetőkkel szembeni jogtalan erőhasználatot, kiváltképpen a tűzfegyverek és éles lőszerek alkalmazásával, valamint biztosítsák mindenki számára a szabad és békés tüntetéshez való jogot; támogatja a haiti népnek a korrupció és büntetlenség felszámolására irányuló követeléseit;
 2. hangsúlyozza, hogy az instabilitás további térnyerésének és a lakosság szenvedéseinek megelőzése érdekében valamennyi érintett félnek tartózkodnia kell az erőszaktól; felszólítja valamennyi felet, hogy kezdjenek a haitiak körében őszinte, nyílt és inkluzív párbeszédet annak érdekében, hogy megfelelőbben lehessen reagálni a lakosság alapvető szükségleteire és elvárásaira, valamint tartós megoldással lehessen szolgálni a jelenlegi politikai, gazdasági és humanitárius válságra;
 3. emlékeztet arra, hogy a legutóbbi egyetemes időszakos felülvizsgálatban megállapítottaknak megfelelően továbbra is prioritásként kell kezelni az igazságügyi reformot, valamint az elhúzódozó előzetes letartóztatások gyakorlatának megszüntetését és a korrupció elleni küzdelmet; felkéri a nemzetközi közösséget, hogy támogassa a haiti népet egy olyan független és szilárd igazságszolgáltatási rendszer megerősítésében, amely alkalmas a bűncselekmények elkövetőit – társadalmi helyzetüktől függetlenül – bíróság elé állítani és elítélni;
 4. felszólít a La Saline-i mészárlás, az újságírókat ért zaklatások és támadások, valamint a 2019. szeptember közepén bekövetkezett halálesetek független nyomozás keretében történő kivizsgálására; követeli, hogy valamennyi tettest állítsák bíróság elé és ítéljék el; újfent megerősíti annak jelentőségét, hogy a média szabadon számolhasson be a helyzetről; szorgalmazza, hogy minden szereplő hagyjon fel az újságírók ellen irányuló támadásokkal, és tegye lehetővé, hogy az újságírók beszámolhassanak az országban kialakult helyzetről; újfent hangsúlyozza, hogy garantálni kell a vélemény és a bírálat békés kifejezéséhez való jogot;
 5. támogatja azt a felhívást, hogy küldjenek hosszabb időre Haitiba független szakértői AÁSZ-missziót az országban elkövetett számos emberi jogi jogsértés tisztázása érdekében, továbbá pártatlan, alapos, átlátható és független nyomozások lefolytatása, valamint az elszámoltathatóság javítása céljából, és hogy igazságot lehessen szolgáltatni a családoknak, a túlélő áldozatoknak, és ők is megismerhessék az igazságot, a nemzeti emberi jogi szervezetek kérésének megfelelően;
 6. elutasít minden olyan kísérletet, amellyel egyes erők a diktatúra visszaállítását igyekeznek elérni; kiemeli, hogy égető szükség van strukturális irányítási és gazdasági reformokra annak érdekében, hogy helyreálljon az ország politikai rendszerébe vetett bizalom; hangsúlyozza, hogy véget kell vetni a rendszerszintű kormányzati korrupciónak, a klientizmusnak, valamint a jogállamiság eróziójának;

2019. november 28., csütörtök

7. felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és az EU port-au-prince-i nagykövetségét, hogy támogassák az ország teljes körű demokratikus stabilizációját, továbbá segítsék elő a korrupció és a bűncselekmények egyéb formáinak felszámolását;

8. üdvözli, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2019. október 16-án létrehozta az Egyesült Nemzetek Integrált Haiti Irodáját (BINUH), amelynek feladata, hogy tanácsot adjon Haiti kormányának a politikai stabilitás és a jó kormányzás javításával kapcsolatban; kéri az ENSZ-t, hogy továbbra is játsszon aktív szerepet a békefenntartási folyamatban és a béke előkészítésében, a múlt hibáinak megismétlése nélkül; felszólítja az ENSZ-t és tagállamait, hogy hatékonyan vizsgálják ki a MINUSTAH békefenntartó erői és nem kormányzati szervezetek által Haitin állítólagosan elkövetett szexuális kizsákmányolások és szexuális visszaélések eseteit, és e bűncselekmények elkövetőit állítsák bíróság elé, valamint nyújtsanak támogatást és kártérítést az áldozatoknak;

9. felhívja az EU-t, hogy erősítse meg és támogassa a haiti szervezetek arra irányuló kapacitását, hogy vezető szerepet vállaljanak az országnak nyújtott segítség típusára és a kedvezményezettekre vonatkozó döntések meghozatalában;

10. sürgősen felszólítja Haiti kormányát, hogy tegye lehetővé a humanitárius szervezetek akadálytalan bejutását műveleteik végrehajtása céljából, hogy segíthessék a rászorulókat, valamint élelmiszert és más létfontosságú segélyeket tudjanak szétosztani;

11. felszólítja a „Restavèk-gyakorlat” felszámolására; felszólítja a haiti kormányt a gyermekek anyakönyveztetését és – fizikai és pszichológiai – védelmét szavatoló intézkedések végrehajtására, továbbá a beiskolázás érvényre juttatására; felhívja az EU-t, hogy működjön együtt a haiti kormánnyal a gyermekek jogainak védelmét szolgáló jogi keret végrehajtása érdekében;

12. hangsúlyozza, hogy fel kell lépni a nők és a lányok elleni erőszakkal szemben, jogszabályokat kell alkotni a nemi alapú erőszak valamennyi formájával szemben, továbbá el kell törölni a jelenleg minden körülmények között, még szexuális erőszak esetén is tiltott abortusz büntethetőségét; úgy véli, hogy sürgős – az orvosi és pszichológiai ellátásra, valamint egyedi társadalmi befogadási és rehabilitációs programokra irányuló – intézkedéseket kell végrehajtani a szexuális erőszak áldozatává vált nők és gyermekek védelme érdekében; elítéli a gonaívesi börtönben fogva tartott nők csoportos megerőszakolását; követeli az állítások azonnali, pártatlan, független és hatékony kivizsgálását; emlékeztet arra, hogy amikor az embereket az államok megfosztják szabadságuktól, őket terheli a felelősség az emberek sértetlenségének szavatolása, valamint erőszakos cselekményekkel szembeni védelme tekintetében;

13. elítéli a 2017-ben elfogadott LMBT-ellenes törvényeket, amelyek előírták a melegek betiltását, és a homoszexualitást a gyermekpornográfiával, a vérfertőzéssel és a gyermekek szexuális kizsákmányolásával együtt említik azon okok között, amelyekre hivatkozva a polgároktól megtagadják a jogkövető magatartást tanúsító igazolás kiállítását; aggódmát fejezi ki Charlot Jeudy – a Kouraj LGBTIQ érdekképviselői csoport elnöke – halálának körülményei miatt;

14. felhívja a haiti kormányt, hogy hozzon létre olyan igazgatási rendszert, amely szavatolja, hogy minden újszülöttet születésekor anyakönyveznek, valamint hozzon intézkedéseket annak érdekében, hogy a születésükkor nem anyakönyvezett személyeket anyakönyvezzék;

15. felszólítja az idősekkel szembeni erőszak elleni szisztematikus küzdelemre;

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamoknak, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, a CARIFORUM intézményeinek, Haiti kormányának és parlamentjének, valamint az ENSZ főtitkárának.

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0077

A bolíviai helyzet**Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása a bolíviai helyzetről (2019/2896(RSP))**

(2021/C 232/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a bolíviai választási folyamatról szóló, 2019. október 22-i, valamint a bolíviai helyzetről szóló, 2019. november 15-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az Amerikai Államok Szervezete (AÁSZ) bolíviai választási megfigyelő missziójának 2019. október 21-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a bolíviai választási folyamat ellenőrző csoportjának 2019. november 10-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa, Michelle Bachelet 2019. november 16-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a Bolíviában 2016. február 21-én megtartott alkotmányos népszavazásra,
 - tekintettel a bolíviai helyzettel kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel az Emberi Jogok Amerikai Bizottsága által Bolíviáról kiadott legutóbbi sajtónyilatkozatokra, különösen a 2019. október 23-i, november 12-i és november 19-i sajtónyilatkozatokra,
 - tekintettel Bolívia alkotmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel 2019. október 20-án Bolíviában rendkívül polarizált környezetben került sor az elnöki és parlamenti választásokra, mivel Evo Morales elnök ellentmondásos alak, és ez az ellentmondás övezte elnökjelöltségének elfogadását;
- B. mivel Evo Morales, miután 2016-ban nem nyert meg egy, a bolíviai alkotmány módosítását célzó népszavazást, az Alkotmánybíróság jóváhagyásával versenybe szállt negyedik elnöki mandátumáért, amely döntés egyértelműen a bolíviai igazságszolgáltatás függetlenségének hiányáról tanúskodott;
- C. mivel miután a szavazatok több mint 80 %-át az előzetes eredmények gyors és biztonságos továbbításának rendszere (TREP) számba vette, a Legfelsőbb Választási Bíróság leállította az előzetes eredmények közzétételét; mivel ezen a ponton a számadatok egyértelműen azt mutatták, hogy a szavazás második fordulójára van szükség; mivel 24 órával később a Legfelsőbb Választási Bíróság „megmagyarázhatatlan trendváltozást mutató adatokkal állt elő, amelyek drasztikusan megváltoztatták a választások kimenetelét és a választási folyamatba vetett bizalom elvesztését eredményezték”, amint azt az AÁSZ megállapította; mivel a Legfelsőbb Választási Bíróság kizárta a választások második fordulójának lehetőségét azon az alapon, hogy az élen álló két jelölt között szükséges 10 %-os különbség teljesült;
- D. mivel a Legfelsőbb Választási Bíróság intézkedései nemcsak az ellenzéki jelöltek támogatói, hanem a nemzeti és nemzetközi megfigyelők és a nemzetközi közösség többsége körében is zavart és csalás gyanúját keltették;
- E. mivel Morales elnök már azelőtt önmagát hirdette ki nyilvánosan a választások győztesének, mielőtt valamennyi hivatalos eredményt továbbították és nyilvánosan bejelentették volna;

2019. november 28., csütörtök

- F. mivel az AÁSZ, az EU és a nemzetközi közösség komoly aggodalmának adott hangot a szavazatszámolás indokolatlan megszakítása miatt, jelezve a választási bizottság megfigyelőinek esetlegesen elfogult hozzáállását; mivel a hazai és a nemzetközi partnerek azt ajánlották, hogy a politikai válságból való kilábalás érdekében szervezzék meg a választások második fordulóját;
- G. mivel a szavazatszámolás váratlan megszakítása és Morales elnök győzelmének kikiáltása tömeges tiltakozásokhoz és az ellenzék támogatók, valamint Morales elnök támogatóinak mozgósításához vezetett; mivel ezek a tüntetések komoly aggodalmat keltettek az egész nemzetközi közösségben, és eddig legalább 32 ember halálát okozták, több százan megsebesültek és több mint 600 személyt letartóztattak; mivel az ország élelmiszer- és üzemanyaghiánnyal küzdött, ami súlyos következményekkel jár a civil lakosságra nézve a Moralest támogatók által emelt úttorlaszok miatt; mivel aggodalomra ad okot az erőszak, a szükségtelen és aránytalan mértékű erőszak biztonsági erők általi állítólagos alkalmazása és a társadalom széttöredezése;
- H. mivel a választás lebonyolításáért felelős szerv nem volt hiteles, és egyik tagja a számolás során le is mondott; mivel az ellenzék nem ismerte el az ilyen körülmények között tartott választások eredményeit, és elítélte az állítólagos választási csalást;
- I. mivel az EU nem küldött teljes körű felhatalmazással rendelkező uniós választási megfigyelő missziót, és az EU-t csak egy három alacsonyabb rangú tisztviselőből álló kis technikai csoport képviselte;
- J. mivel a bizalom helyreállítása érdekében mind a kormány, mind a választási hatóságok elfogadták az AÁSZ szakmai csapata által végzett kötelező erejű technikai ellenőrzést; mivel ez az ellenőrzés az ENSZ főtitkárának támogatását élvezte;
- K. mivel 2019. november 10-én az OAS által végzett ellenőrzés súlyos szabálytalanságokat és a szavazás során elkövetett manipulációkat tárt fel, felszólított a választási eredmények érvénytelenítésére, és új választási folyamatot javasolt, amelyet a hiteles választások lebonyolításának biztosítása érdekében új választási hatóságok részvételével kell megvalósítani;
- L. mivel az AÁSZ ellenőrzési jelentésének 2019. november 10-i bemutatása után – amely a választási folyamat érvénytelenítésére és újbóli megtartására szólított fel – számos magas rangú állami tisztviselő, köztük az elnök, az alelnök, a szenátus elnöke és a választási testület képviselői lemondtak; mivel Evo Morales és kormányának néhány más tagja lemondani kényszerült, és úgy döntött, hogy elhagyja az országot és lemond tisztségéről; mivel a fegyveres erők magas rangú tagjai Evo Morales korábbi elnök lemondását javasolták; mivel a fegyveres erőknek és a rendőrségnek tartózkodniuk kell a politikai folyamatok befolyásolásától, és polgári ellenőrzés alatt kell állniuk;
- M. mivel Jeanine Áñez ellentmondásos rendeletet írt alá, amely megvédi a fegyveres erőket a közrend helyreállítása ürügyén elkövetett cselekmények miatti büntetőeljárás alá vonástól;
- N. mivel számos lemondás következtében Jeanine Áñez második alelnök jogosulttá vált az ideiglenes elnöki tisztség betöltésére, hogy haladéktalanul új elnökválasztást írjon ki, ami az egyetlen demokratikus és alkotmányos módja a jelenlegi válság megoldásának;
- O. mivel 2019. november 23-án a bolíviai parlament alsó- és felsőháza is egyhangúan jóváhagyta azt a jogszabályt, amely megnyitja az utat az új elnökválasztás előtt, és amelyet ezt követően Áñez ideiglenes elnök írt alá; mivel a jóváhagyott jogszabály megtiltotta a két egymást követő elnöki mandátumot betöltők számára, hogy jelöltként ismét indulhassanak a választásokon, így Evo Moralesnek nincs joga elindulni a választásokon;
1. üdvözli, hogy a parlament mindkét háza jóváhagyta a következő elnökválasztás előkészítésére vonatkozó jogszabályt, de úgy véli, hogy a stabilitás helyreállításához Bolíviában a lehető leghamarabb új választásokra van szükség, és ezért az átlátható választások biztosítása érdekében támogatja egy új, független választási bíróság kijelölésének célkitűzését; felhívja az ideiglenes hatóságokat, hogy vállaljanak felelősséget az eljárás hitelességéért azáltal, hogy megfelelően lebonyolított és inkluzív választásokat szerveznek, ahol az összes politikai szereplőnek lehetősége van arra, hogy a bolíviai joggal és az alkotmányos renddel összhangban versenyezzenek;
 2. elítéli a bolíviai hatóságok átláthatóságának és hitelességének hiányát, valamint a csalásra tett kísérletüket, mivel ezáltal aláásták a bolíviai polgárok azon jogát, hogy szabadon és demokratikusan választhassák meg elnöküket; úgy véli, hogy súlyos bűncselekmény a választási csalásra tett kísérlet; emlékeztet arra, hogy a bolíviai jogszabályok értelmében érvényteleníteni kell a választásokat, és az ilyen jogellenes folyamatokban részt vevő személyeket és szervezeteket automatikusan ki kell zárni a választási testületekből;

2019. november 28., csütörtök

3. határozottan elutasítja a 2019. október 20-i választásokat követő erőszakot és pusztítást, részvétét fejezi ki az áldozatok valamennyi családtagjának, és a felelősök igazságszolgáltatás elé állítására hív fel;
 4. teljes támogatásáról biztosítja és elismeri a Bolíviában rendkívül nehéz körülmények között dolgozó AÁSZ választási megfigyelőinek munkáját;
 5. üdvözli a döntést, hogy a tiltakozások területéről kivonják a katonaságot, és hogy visszavonják a törvényt, amely széles mérlegelési jogkört biztosít számukra az erőszak alkalmazásához; felhívja a biztonsági erőket, hogy a biztonság és a közrend fenntartása során járjanak el arányosan és tanúsítsanak önmérsékletet; felszólít az erőszak gyors, pártatlan és átlátható kivizsgálására, valamint a felelősök bíróság elé állítására;
 6. felhívja az új ideiglenes hatóságokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a helyzet megváltoztatása és a választási folyamatba vetett bizalom helyreállítása érdekében; párbeszéd kialakítására szólít fel, amelynek célja, hogy a jelenlegi válságból való kilábalás érdekében és a politikai megtorlást elkerülve egy újonnan megalakult választási testülettel karöltve haladéktalanul szervezzenek új, demokratikus, inkluzív, átlátható és tisztességes választásokat; felhívja az ügyvivő kormányt, hogy ne hozzon olyan megszorító intézkedéseket, amelyek súlyosbíthatják a helyzetet;
 7. amelyek hozzájárulnak a felek között kötendő, a szabad, inkluzív és átlátható választásoknak az alkotmányban foglalt ütemtervvel összhangban történő megtartásáról szóló megállapodáshoz;
 8. újólal megerősíti, hogy az igazságszolgáltatás függetlenségének tiszteletben tartása, a politikai pluralizmus, valamint a gyülekezés és a véleménynyilvánítás szabadságának tiszteletben tartása valamennyi bolíviai állampolgár, így a földműves őslakos népek számára is alapvető jogok, valamint a demokrácia és a jogállamiság alapvető pillérei;
 9. kéri, hogy az új választási folyamatra hiteles és átlátható nemzetközi megfigyelők jelenlétében kerüljön sor, akik szabadon cselekedhetnek és megoszthatják független megfigyeléseiket;
 10. kinyilvánítja, hogy kész segítséget nyújtani egy ilyen választási folyamatban, és felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy küldjön a helyszínre teljes körű felhatalmazással rendelkező uniós választási megfigyelő missziót;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, Bolívia kormányának, valamint az Andok Parlamentnek és az Euro-Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek.
-

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0078

Éghajlati és környezetvédelmi vészhelyzet

Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az éghajlati és környezeti vészhelyzetről (2019/2930(RSP))

(2021/C 232/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezményére (UNFCCC) és az ahhoz csatolt Kiotói Jegyzőkönyvre,
- tekintettel az UNFCCC feleinek 21. konferenciáján (COP 21) Párizsban, 2015. december 12-én elfogadott megállapodásra (Párizsi Megállapodás),
- tekintettel az ENSZ Biológiai Sokféleség Egyezményére,
- tekintettel az éghajlatváltozás káros hatásaival kapcsolatos legfrissebb és legátfogóbb tudományos bizonyítékokra, amelyeket az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek (IPCC) „Az 1,5 °C-os globális felmelegedés” című különjelentése, 5. értékelő jelentése és annak összefoglaló jelentése, az éghajlatváltozásról és a földhasználatról szóló különjelentése, valamint a változó éghajlattal összefüggésben az óceánról és a krioszféráról szóló különjelentése is ismertet,
- tekintettel a biológiai sokféleség erőteljes csökkenésére, amelyet a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudánypolitikai platform biológiai sokféleséggel és ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos 2019. május 29-i átfogó értékelő jelentéséről a politikai döntéshozók számára készített összefoglaló is leír;
- tekintettel az UNFCCC feleinek a spanyolországi Madridban 2019. december 2. és 13. között megrendezendő 25. konferenciájára (COP 25),
- tekintettel az UNFCCC feleinek 2020 decemberében tartandó 26. konferenciájára, és arra, hogy a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel összhangban az UNFCCC valamennyi felének növelnie kell nemzeti szinten meghatározott hozzájárulását,
- tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek 2020. októberben, a kínai Kunmingban rendezendő 15. konferenciájára (COP 15), amelyen a feleknek döntenüik kell a biológiai sokféleség csökkenésének megállítását célzó, 2020 utáni globális keretről,
- tekintettel „Az éghajlatváltozás: európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról a Párizsi Megállapodással összhangban” című, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ 2019. évi, Madridban (Spanyolország) tartandó éghajlatváltozási konferenciájáról (COP 25) szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

A. mivel a globális felmelegedés mértékének 1,5 °C alatt tartásához és a biológiai sokféleség jelentős csökkenésének elkerüléséhez elengedhetetlen az azonnali és ambiciózus fellépés;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0217.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0079.

2019. november 28., csütörtök

- B. mivel ennek a fellépésnek a tudományon kell alapulnia és abba társadalmilag kiegyensúlyozott és fenntartható módon be kell vonni a polgárokat, valamint a társadalom és a gazdaság valamennyi ágazatát, az ipart is beleértve; mivel a fellépésnek támogatnia kell gazdaságaink versenyképességét, és határozott szociális és inkluzív intézkedéseknek kell kísérniük olyan igazságos és méltányos átmenet biztosítása érdekében, amely támogatja a munkahelyteremtést, és tiszteletben tartja a magas szintű jólét, valamint a magas színvonalú munkahelyek és képzés szükségességét;
- C. mivel soha semmilyen vészhelyzetet sem szabad a demokratikus intézmények aláásására, sem pedig az alapvető jogok veszélyeztetésére felhasználni; mivel minden intézkedést mindenkor demokratikus folyamat révén fognak elfogadni;
1. megállapítja, hogy éghajlati és környezeti vészhelyzet áll fenn; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az összes globális szereplőt – kinyilvánítva egyúttal saját kötelezettségvállalását is –, hogy sürgősen tegyék meg a szükséges konkrét lépéseket a fenyegetés leküzdése és megfékezése érdekében, még mielőtt túl késő lenne;
 2. nyomatékosan kéri az új Bizottságot, hogy teljeskörűen értékelje valamennyi idevágó jogalkotási és költségvetési javaslat éghajlati és környezeti hatását, továbbá biztosítsa, hogy a javaslatok maradéktalanul összeegyeztethetők legyenek a globális felmelegedés mértékének 1,5 °C-ra való korlátozására irányuló célkitűzéssel, és hogy ne járuljanak hozzá a biológiai sokféleség csökkenéséhez;
 3. elismeri intézményi felelősségét szénlábnomának csökkentésében; javasolja saját intézkedések elfogadását a kibocsátások csökkentésére, ideértve járműflottájának nulla kibocsátású járművekkel való felváltását is, és felhív minden tagállamot, hogy állapodjanak meg egyetlen székhelyben az Európai Parlament számára;
 4. nyomatékosan kéri az új Bizottságot, hogy különösen mezőgazdasági, kereskedelmi, közlekedési, energiaügyi és infrastrukturális beruházási politikáinak mélyreható reformja révén foglalkozzon az éghajlati és környezeti vészhelyzettel kapcsolatos jelenlegi uniós politikák következetlenségeivel;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0079

Az ENSZ 2019. évi éghajlatváltozási konferenciája (COP25)

Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az ENSZ 2019. évi, Madridban (Spanyolország) tartandó éghajlatváltozási konferenciájáról (COP25) (2019/2712(RSP))

(2021/C 232/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményére (UNFCCC) és az ahhoz csatolt Kiotói Jegyzőkönyvre,
- tekintettel az UNFCCC részes feleinek 21. konferenciáján (COP21) Párizsban, 2015. december 12-én elfogadott megállapodásra (Párizsi Megállapodás),
- tekintettel az UNFCCC részes feleinek 24. konferenciájára (COP24) és a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek 14. találkozására (CMP14), valamint a felek 2018. december 2. és 14. között Katowicében (Lengyelország) megrendezett konferenciája első ülésének harmadik részére, amely a Párizsi Megállapodás feleinek találkozásaként szolgált(CMA1.3),
- tekintettel az UNFCCC részes felei konferenciája Elnökségének 2019. november 1-én hozott határozatára, amelyben elfogadják a soron következő elnök, Chile kormányának a COP25 Madridban (Spanyolország) 2019. december 2. és 13. közötti megtartására irányuló javaslatát,
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjére és a fenntartható fejlesztési célokra,
- tekintettel az ENSZ főtitkára által szervezett és 2019. szeptember 23-án megrendezett éghajlat-politikai csúcstalálkozóra,
- tekintettel az ENSZ 2018-as katowicei (Lengyelország) éghajlatváltozási konferenciájáról (COP24) szóló, 2018. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az éghajlatváltozás: európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról a Párizsi Megállapodással összhangban” című, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című, 2018. november 28-i közleményére (COM(2018)0773),
- tekintettel az Európai Tanács 2019. június 20-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács 2019. október 4-i következtetéseire,
- tekintettel arra, hogy Lettország és az Európai Bizottság 2015. március 6-án benyújtotta az EU és tagállamai tervezett nemzeti hozzájárulását az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez,
- tekintettel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek (IPCC) az 1,5 °C-os globális felmelegedésről szóló különjelentésére, 5. értékelő jelentésére és annak összefoglaló jelentésére, az éghajlatváltozásról és a földhasználatról szóló különjelentésére, valamint a változó éghajlat összefüggésében az óceánról és a krioszféráról szóló különjelentésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0430.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0217.

2019. november 28., csütörtök

- tekintettel a Globális Alkalmazkodási Bizottság éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló kiemelt jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programjának (UNEP) 2018 novemberében közzétett összefoglaló jelentésére (a kibocsátási szakadékokról szóló 2018. évi jelentés) és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban tapasztalható szakadékról szóló, 2018. évi negyedik jelentésére,
 - tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által 2019. április 2-án közzétett, „Az európai éghajlati szélsőségek okozta gazdasági veszteségek” című mutató-értékelésre,
 - tekintettel a Meteorológiai Világszervezetnek (WMO) az éghajlat 2018. évi globális helyzetéről szóló, 2019. márciusi nyilatkozatára, valamint az üvegházhatású gázok helyzetéről 2018. november 22-én kiadott 14. sz. közleményére,
 - tekintettel a szolidaritásról és a méltányos átmenetről szóló sziléziai nyilatkozatra, az „Erdők az éghajlatért” című sziléziai miniszteri nyilatkozatra, valamint az elektromágneses mobilitást és a zéró kibocsátású közlekedést célzó „Diving Change Together Partnership for Electromobility and Zero Emission Transport” című partnerségre, amelyeket a COP24 éghajlatváltozási konferencián írtak alá,
 - tekintettel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IPBES) biológiai sokféleséggel és ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos 2019. május 29-i globális értékelő jelentéséről a politikai döntéshozók számára készített összefoglalóra,
 - tekintettel a természetre, az emberekre és a gazdaságra vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2017. november 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az éghajlatra vonatkozó legújabb tudományos információkról szóló, az ENSZ 2019-es éghajlat-politikai csúcstalálkozójának tudományos tanácsadó csoportja által „Egyesülve a tudományban” címmel összeállított magas szintű összefoglaló jelentésre,
 - tekintettel az éghajlatváltozásról szóló, 2019. áprilisi Eurobarométer-felmérésre,
 - tekintettel a Tanácsnak (O-000029/2019 – B9-0055/2019) és a Bizottságnak (O-000030/2019 – B9-0056/2019) az ENSZ 2019. évi, Madridban (Spanyolország) tartandó éghajlatváltozási konferenciáján (COP25) feltett kérdésekre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Párizsi Megállapodás 2016. november 4-én lépett hatályba; mivel a 2019. november 19-i állás szerint az UNFCCC 197 részes fele közül 187 nyújtotta be az ENSZ-hez a megerősítési, elfogadási, jóváhagyási, illetve csatlakozási okiratait;
- B. mivel 2015. március 6-án az EU és tagállamai benyújtották az Éghajlatváltozási Keretegyezményhez kapcsolódó tervezett nemzeti hozzájárulásukat, kötelezettséget vállalva ezáltal az iránt, hogy 2030-ig készek legalább az 1990. évi szint 40 %-ára csökkenteni az üvegházhatású gázok (ÜHG) hazai kibocsátását;
- C. mivel a Párizsi Megállapodás aláírói által eddig tett kötelezettségvállalások nem lesznek elegendők a megállapodás közös céljának eléréséhez; mivel az EU és tagállamai által benyújtott jelenlegi, nemzetileg meghatározott hozzájárulás nincs összhangban a Párizsi Megállapodásban meghatározott célokkal, és felülvizsgálatra szorul;
- D. mivel az IPCC-nek az 1,5 °C-os globális felmelegedésről szóló jelentése bizonyítja, hogy az 1,5 °C-os hőmérséklet-növekedés hatása valószínűleg lényegesen kevésbé lenne súlyos, mint a 2 °C-os növekedés;

⁽³⁾ HL C 356., 2018.10.4., 38. o.

2019. november 28., csütörtök

- E. mivel az elmúlt négy év – 2015–2018 között – volt a globálisan jegyzett négy legmelegebb év, és 2018-ban rekordmagas volt a globális szén-dioxid-kibocsátás; mivel 2019 júliusa volt a valaha mért legmelegebb hónap, és a 2019-es évben is folytatódik a jelenlegi tendencia, és ezzel a WMO szerint a 2015–2019-es időszak jó úton halad a felé, hogy az eddig nyilvántartott legmelegebb öt év legyen;
- F. mivel a WMO szerint 2018-ban a globális CO₂-koncentráció 407,8 ppm (részecske per millió) volt, 2,2 ppm-mel több, mint 2017-ben, és a CO₂-kibocsátások a jelenlegi pályán haladva 2019 végére elérik vagy akár meg is haladják majd a 410 ppm-et;
- G. mivel világszerte 185 országban került sor klímasztrájkokra egy globális mozgalom részeként, és 2019 szeptemberében az éghajlat ügyében elért eddigi legnagyobb mértékű mozgósítás keretében rekordszámú ember, 7,6 millió fő vonult ki az utcákra;
- H. mivel a Párizsi Megállapodás preambulumban elismeri, hogy „fontos az összes ökoszisztéma, köztük az óceánok sértetlenségének biztosítása”, és az UNFCCC 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja hangsúlyozza, hogy a részes feleknek elő kell segíteniük a fenntartható gazdálkodást, valamennyi üvegházhatású gáz nyelőinek és tározóinak megóvását és kapacitásuk megerősítését, beleértve a biomasszát, az erdőket és az óceánokat, valamint az egyéb szárazföldi, partvidéki és tengeri ökológiai rendszereket;
- I. mivel Chile mint a COP25 soron következő elnöke már jelezte, hogy az óceánoknak a globális felmelegedés elleni küzdelemben betöltött szerepét kívánja kiemelni, amely döntést még inkább megalapozottnak lehet tekinteni, miután az IPCC közzétette az óceánok felmelegedéséről szóló új, riasztó jelentését;
- J. mivel az erdők jelentős mértékben hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz; mivel az EU ÜHG-kibocsátásainak körülbelül 10 %-át a növekvő erdők nyelik el; mivel az erdőirtás a globális ÜHG-kibocsátás majdnem 20 %-áért felel, és különösen az állattartás, a szója- és a pálmaolaj-termelés ipari méretű bővítése áll ennek hátterében, ideértve az uniós piacra szánt ilyen termékeket; mivel az EU-nak csökkentenie kell az erdőirtáshoz való közvetett hozzájárulását („fogyasztással összefüggő erdőirtás”), amelyért felelősséggel tartozik;
- K. mivel a Parlament már többször kérte a Bizottságot, egybekeljen az éghajlatváltozásról szóló, 2019. március 14-i állásfoglalásával, hogy vizsgálja meg a szén-dioxid-árzást azokban az ágazatokban, amelyek még nem tartoznak az Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerébe;
- L. mivel az éghajlatváltozás aránytalanul sújtja a fejlődő országokat, annak ellenére, hogy jóval kevesebb CO₂-t bocsátanak ki, mint a fejlett országok;
1. emlékeztet rá, hogy az éghajlatváltozás az emberiség előtt álló egyik legjelentősebb kihívás, és hogy világszerte az összes államnak és szereplőnek minden erejével küzdenie kell ellene; hangsúlyozza, hogy a kellő időben végrehajtott nemzetközi együttműködés, a szolidaritás, valamint az együttes fellépés iránti koherens és állhatatos elköteleződés jelenti az egyetlen megoldást a bolygó megóvása iránti kollektív felelősségünk vállalásához;
2. elismeri, hogy az éghajlatváltozás súlyos kockázatait központi szerepet töltenek be az emberek aggályaiban; emlékeztet arra, a 2019-es Eurobarométer-felmérés szerint az uniós polgárok 93 %-a súlyos problémának tartja az éghajlatváltozást; üdvözlöi, hogy világszerte az emberek – és különösen a fiatalabb generációk – egyre tevékenyebben küzdenek az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén; üdvözlöi, hogy fokozottabb közös ambícióra és gyors fellépésre hívnak fel annak érdekében, hogy teljesüljenek a Párizsi Megállapodás céljai, és hogy ne lépjük túl az 1,5 °C-os határértéket; sürgeti a nemzeti, regionális és helyi kormányzatokat, valamint az EU-t is, hogy feleljenek ezekre a felhívásokra;
3. elismeri, hogy az ambiciózus és inkluzív uniós éghajlatpolitikához és intézkedésekhez elengedhetetlen a lakosság támogatása; úgy véli, hogy ennek tükröződnie kell az EU éghajlatváltozás kezelésére irányuló erőfeszítéseiben;

2019. november 28., csütörtök

4. kiemeli, hogy az éghajlatváltozás terhe már most is túlnyomórészt a világ déli országaira nehezedik, és ez a jövőben is így lesz, és hogy a világ déli országait jobban veszélyeztetik az éghajlatváltozás negatív hatásai – amelyeket károk és veszteségek formájában már igencsak megtapasztaltak, és amelyekhez kevésbé tudnak alkalmazkodni –, mint a világ északi országait, valamint hogy a világ déli országai a világ északi országainál lényegesen kisebb mértékben járultak hozzá az éghajlatváltozáshoz;
5. emlékeztet arra, hogy a Párizsi Megállapodás preambuluma kulcsfontosságú jogként ismeri el az egészséghöz való jogot; hangsúlyozza, hogy az UNFCCC 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja kimondja, hogy valamennyi félnek „például nemzeti szinten megfogalmazott hatástanulmányok készítésével – megfelelő módszereket” kell alkalmaznia, „tekintettel az éghajlatváltozás mérséklését vagy az ahhoz való alkalmazkodást célzó programoknak és intézkedéseknek a gazdaságra, a közegészségre és a környezet minőségére gyakorolt káros hatásainak csökkentésére”; úgy véli, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó nemzeti tervekben és az UNFCCC-nek szóló nemzeti közleményekben ki kell térni az egészségre;
6. sajnálatát fejezi ki annak ténye miatt, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos fenntartható fejlődési célok mutatói nem terjednek ki az egészségre; tudomásul veszi mindazonáltal, hogy ennek a helyzetnek az orvoslása az Egészségügyi Világszervezet (WHO) és az UNFCCC részéről a tudományos kutatási kezdeményezések keretében folyamatban van; üdvözlí az ENSZ egyetemes egészségügyi ellátásról szóló, 2019. szeptember 23-i magas szintű politikai nyilatkozatának az elfogadását;
7. felismeri, hogy a COP21 konferencián vállalt éghajlat-politikai és környezetvédelmi törekvések megvalósítása nélkül a fenntartható fejlődési célok többségének elérése szinte lehetetlen lesz;
8. kiemeli, hogy az éghajlatváltozás közvetlen hatásai máris érezhetők; hangsúlyozza, hogy a Globális Alkalmazkodási Bizottság jelentése szerint az éghajlatváltozás miatt 2030-ig több mint 100 millió ember válhat szegénné, és a terményhozamok 2050-ig 5–30 %-kal csökkenhetnek, megszüntetve különösen a veszélyeztetett területek élelmezésbiztonságát;
9. hangsúlyozza, hogy a globális felmelegedés mérséklésének hiánya várhatóan át fogja formálni a világgazdaságot, és 2100-ig 23 %-kal csökkenteni fogja a világban az átlagjövedelmeket, növelve a világban a jövedelmek egyenlőtlenségét; hangsúlyozza, hogy az előzetes becslésekkel szemben a várható globális veszteségek hozzávetőlegesen egyenes arányban állnak a globális középhőmérséklettel, és a közepes veszteségek sokszorosan meghaladják a vezető modellek által jelzett értékeket (*);

Az éghajlatváltozás elleni fellépés tudományos alapja

10. hangsúlyozza, hogy az IPCC 1,5 °C-os globális felmelegedésre vonatkozó különjelentése tekinthető a legátfogóbb és legfrissebb tudományos értékelésnek a Párizsi Megállapodással összhangban álló éghajlatváltozás-enyhítési módzatok tekintetében; hangsúlyozza, hogy e jelentés szerint ahhoz, hogy jó esély legyen a globális hőmérsékletemelkedés 1,5 °C alatt tartására 2100-ig – úgy, hogy a felmelegedés nem vagy csak korlátozottan lépi túl ezt a küszöböt –, legkésőbb 2067-re világszinten el kell érni az ÜHG-kibocsátások nulla nettó szintjét, és 2030-ra évente 27,4 Gt CO₂-egyenértékre kell korlátozni a világszintű ÜHG-kibocsátást; hangsúlyozza, hogy e megállapítások fényében, valamint a Párizsi Megállapodással összhangban az EU-nak globális vezetőként, a világ többi vezető gazdaságával együtt arra kell törekednie, hogy a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2050-re elérje az ÜHG-kibocsátások nulla nettó szintjét;
11. kiemeli, hogy az IPCC éghajlatváltozásról és földhasználatról szóló különjelentése hangsúlyozza a globális felmelegedés földterületekre gyakorolt különösen drámai hatásait; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az elsősorban a nem fenntartható mezőgazdasági gyakorlatokból adódó, az emberi tevékenység által előidézett talajromlás és a földhasználat fokozódó zavarai, így például az erdőtüzek, tovább csökkentik a talaj képességét arra, hogy szénelnyelőként működjön; hangsúlyozza, hogy e drámai következmények várhatóan rosszabbodni fognak, ha a jelenlegi globális trendek folytatódnak;
12. kiemeli azt a tényt, hogy a változó éghajlat összefüggésében az óceánról és a krioszféráról szóló IPCC-különjelentés hangsúlyozza, hogy az éghajlati mechanizmusok az óceáni és tengeri ökoszisztémák egészségétől függenek, amelyet jelenleg a globális felmelegedés, a szennyezés, a tengeri biológiai sokféleség túlzott kizsákmányolása, az emelkedő tengerszintek, a savasodás, az oxigénszint csökkenése, a tengeri hóhullámok, a gleccserek és a tengeri jég példátlan olvadása, valamint a tengerpart eróziója sújt; hangsúlyozza továbbá a jelentésnek a tengeri ökoszisztémákat, a part menti

(*) Burke et al., „Global non-linear effect of temperature on economic production” (A hőmérséklet által a gazdasági termelésre gyakorolt globális nem lineáris hatás), *Nature*, 527. sz., 235–239. o.

2019. november 28., csütörtök

gazdaságokat és megélhetéseket érintő súlyos kockázatokra vonatkozó megállapításait; emlékeztet arra, hogy az óceán az éghajlatváltozás mérséklésére és az annak hatásaihoz való alkalmazkodásra irányuló megoldás részét képezi; hangsúlyozza, hogy a COP25 konferencia lesz az legelső „kék COP”; felhívja ezért az EU-t, hogy kiemelt helyen kezelje az óceánokat az európai zöld megállapodás napirendjében, és az éghajlatra vonatkozóan folyamatban lévő nemzetközi tárgyalások napirendjének élén szerepeltesse az óceánokat;

13. aggódalmának ad hangot az UNEP kibocsátási szakadékról szóló 2018. évi jelentésének megállapításai és leginkább amiatt, hogy a jelenlegi, feltételhez nem kötött nemzetileg meghatározott hozzájárulások távolról sem elegendők a Párizsi Megállapodás szerinti, jóval 2 °C alatti hőmérséklet-emelkedés betartásához, és ehelyett – becslések szerint – 2100-ra várhatóan 3,2 °C-os hőmérséklet-emelkedést fognak eredményezni ⁽³⁾, feltételezve, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos fellépés a 21. században következetesen folytatódik; kiemeli, hogy 3,2 °C-os felmelegedés esetén nagy a kockázata bizonyos fordulópontok túllépésének és erőteljes további felmelegedés elindulásának;

14. aggódalmának ad hangot az ENSZ 2019-es éghajlat-politikai csúcstalálkozója készült magas szintű összefoglaló jelentés („Egyesülve a tudományban”) megállapításai miatt, nevezetesen azzal kapcsolatban, hogy a szénből eredő kibocsátások növekedése 2017-ben újra megindult, és hogy a fosszilis tüzelőanyagokból eredő CO₂-kibocsátások éves növekedése 2018-ban új csúcst ért el, ami riasztó és példátlan légköri ÜHG-koncentrációkhoz vezetett;

15. hangsúlyozza, hogy a nemzetileg meghatározott hozzájárulások jelenlegi szintjét ötszörösére kell emelni ahhoz, hogy ne lépjük túl az 1,5 °C-os határt; kiemeli, hogy ez a globális törekvés technikailag még mindig megvalósítható, és számos, a környezetet és a lakosság egészségét érintő haszonnal járhat együtt;

16. hangsúlyozza, hogy a WHO szerint az éghajlatváltozás hatással van az egészséget befolyásoló társadalmi és környezeti tényezőkre – tiszta levegő, biztonságos ivóvíz, elegendő táplálék és biztonságos menedékhely –, és 2030 és 2050 között minden évben 250 000 további haláleset várható hiányos táplálkozás, malária, hasmenés és hőstressz miatt, amellett, hogy a szélsőségesen magas hőmérséklet közvetlenül hozzájárul a szív- és érrendszeri, valamint a légzőszervi betegségek okozta halálesetekhez, különösen az idős és veszélyeztetett egyének körében; hangsúlyozza, hogy az árvizek, hőhullámok, aszályok és tüzek révén az éghajlatváltozás jelentős hatást gyakorol az emberi egészségre, ideértve az alultápláltságot, a mentális egészségre gyakorolt hatást, a szív- és érrendszeri, valamint a légzőszervi megbetegedéseket, továbbá a kórokozó-átvivők által terjesztett fertőzéseket; hangsúlyozza, hogy a higiéniai feltételek romlása, valamint az ivóvízhez és az egészségügyi szolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáférés veszélyt jelent a nők, mindenekelőtt pedig a várandós nők egészségi állapotára;

17. hangsúlyozza, hogy az IPBES 2019. évi, a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos globális értékelő jelentése, az IPCC éghajlatváltozásról és a földhasználatról szóló különjelentése, a változó éghajlat összefüggésében az óceánról és a krioszféráról szóló IPCC- különjelentés és a Globális Alkalmazkodási Bizottság kiemelt jelentése elismeri, hogy az éghajlatváltozás a biológiai sokféleség csökkenésének és a talajromlásnak az egyik fő közvetlen hajtóereje; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozásnak a természetre és a biológiai sokféleségre, az ökoszisztéma-szolgáltatásokra, az óceánokra és az élelmezésbiztonságra gyakorolt negatív hatásai az előrejelzések szerint a következő évtizedekben egyre jelentősebbé válnak majd;

18. megismétli, hogy a nagy kötött-szén-készlettel rendelkező ökoszisztémák, így például a tőzeglápok, vizes élőhelyek, legelők, mangroveerdők és érintetlen erdők szigorú védelme olyan azonnali hatással járó reakálási lehetőség, amely semmilyen körülmények között nem helyettesíthető erdőtelepítéssel, újraerdősítéssel és a leromlott talaj helyreállításával, mivel ezeknek nincs azonnali hatása;

19. hangsúlyozza, hogy az IPBES biológiai sokféleséggel és ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos globális értékelő jelentése szerint jelenleg egymillió fajt fenyeget a kihalás veszélye; felhívja a figyelmet arra, hogy a biológiai sokféleség létfontosságú szerepet játszik abban, hogy az ember alkalmazkodni tudjon a globális felmelegedéshez és küzdeni tudjon ellene; aggódalmát fejezi ki amiatt, hogy a biológiai sokféleség csökkenése hatást gyakorol az ellenálló képességünk szintjére; hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség csökkenése nem pusztán környezeti kérdés, hanem szélesebb körű társadalmi és gazdasági hatásokkal is jár;

⁽³⁾ Az ENSZ Környezetvédelmi Programja: „The Emissions Gap Report 2018” (A kibocsátási szakadékról szóló 2018. évi jelentés), 21. o.

2019. november 28., csütörtök

Ambiciózus uniós éghajlat-politika: az EU nemzetileg meghatározott hozzájárulása és a hosszú távú stratégia

20. felszólítja az UNFCCC részes feleit – a régiókkal és a nem állami szereplőkkel együttműködésben –, hogy konstruktívan járuljanak hozzá a 2020-ig megvalósítandó folyamathoz, amely évben a nemzetileg meghatározott hozzájárulások aktualizálásra kerülnek annak biztosítása érdekében, hogy összeegyeztethetők legyenek a Párizsi Megállapodásban kitűzött hosszú távú hőmérsékleti céllal; elismeri, hogy a jelenlegi vállalások nem elégségesek a megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez; hangsúlyozza ezért, hogy a globális ÜHG-kibocsátásnak mihamarabb el kellene érnie a legmagasabb szintet, és hogy az összes részes félnek – és különösen az EU-nak és az összes G20-országnek – fokoznia kell erőfeszítéseit, és a Párizsi Megállapodásban előírányzottak szerint 2020 elejéig aktualizálnia kell nemzeti vállalását;

21. üdvözli, hogy az ENSZ 2019-es éghajlat-politikai csúcstalálkozója alatt elindították az éghajlati törekvések szövetségét, amely az UNFCCC-ben részes 59 olyan felet foglalja magában, akik jelezték, hogy a Párizsi Megállapodás rendelkezéseinek megfelelően 2020-ig emelt szintű nemzetileg meghatározott hozzájárulást kíván benyújtani, 65 fél pedig – köztük az EU is – jelezte, hogy azon munkálkodik, hogy 2050-ig nulla nettó ÜHG-kibocsátást érjen el; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy az Európai Parlament kéréseinek ellenére nem minden uniós tagállam volt kész támogatni, hogy ambiciózusabb legyen az EU nemzetileg meghatározott hozzájárulásának szintje;

22. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU ambiciózus és inkluzív éghajlat-politikával rendelkezzen a globális szinten hiteles és megbízható partnerként való fellépés érdekében, valamint hogy az EU megőrizze globális éghajlat-politikai vezető szerepét; hangsúlyozza ezért annak szükségességét, hogy az EU befektessen és jelentős haladást érjen el a kutatás és az iparban alkalmazható innovációk terén;

23. ismét sürgeti az EU vezetőit, hogy a 2019. december 12-i és 13-i európai tanácsi ülésen támogassák az EU-nak azt a hosszú távú célkitűzését, amely szerint a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2050-re elérjék az ÜHG hazai kibocsátásának nulla nettó szintjét; felhívja a Tanács soros elnökségét betöltő országot és a Bizottságot, hogy ezt követően a lehető leghamarabb közöljék a célkitűzést az UNFCCC titkárságával; hangsúlyozza, hogy növelni kell a 2030-as ambíciószintet annak érdekében, hogy a lehető legköltséghatékonyabb módon érjék el 2050-ig a hazai nettó nulla ÜHG-kibocsátást, valamint hogy ne kelljen támaszkodni az ökoszisztémák, a biológiai sokféleség és az élelmezésbiztonság szempontjából jelentős kockázatokat jelentő szén-dioxid-kivonási technológiákra; hangsúlyozza, hogy az ÜHG-kibocsátások csökkentésére vonatkozó célkitűzései elérése szempontjából a természetben alapuló megoldások kulcsfontosságú eszközök az EU számára; sajnálatát fejezi ki az ENSZ 2019 szeptemberében tartott éghajlatváltozási csúcstalálkozója miatt, ahol az EU elszalasztotta azt a lehetőséget, hogy ambiciózusabb célokat határozzon meg, és vezető szerepet töltsön be a Párizsi Megállapodás megvalósításában; rendkívüli jelentőséget tulajdonít annak, hogy az EU a COP25 konferencián egyértelmű üzenetet fogalmazzon meg arról, hogy készen áll a Párizsi Megállapodáshoz való hozzájárulásának fokozására;

24. támogatja az EU nemzetileg meghatározott hozzájárulásának aktualizálását egy, a gazdaság egészére vonatkozó cél kitűzésével, amely szerint az 1990-es szinthez képest 2030-ra legalább 55 %-kal csökkenteni kell az üvegházhatású gázok belföldi kibocsátását; ezért felszólítja az EU vezetőit, hogy támogassák az EU nemzetileg meghatározott hozzájárulása ambíciószintjének növelését; úgy véli, hogy ezt azzal párhuzamosan kell megtenni, hogy az uniós jogban rögzítik azt a célt, miszerint a karbonsemlegességet a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2050-ig el kell érni; felszólítja a többi globális gazdaságot, hogy tegyék naprakésszé a nemzetileg meghatározott hozzájárulásaikat annak érdekében, hogy globális hatásokat érjenek el;

25. arra számít, hogy az európai zöld megállapodás átfogó és nagyra törő stratégiát fog meghatározni a klímasemleges Európa legkésőbb 2050-ig való elérése érdekében, ideértve a hazai ÜHG-kibocsátások 2030-ig 55 %-os csökkentésére irányuló célkitűzést; felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően igazítsa ki valamennyi érintett szakpolitikáját, különösen az éghajlatra, a mezőgazdaságra és a kohézióra vonatkozó politikáit;

26. hangsúlyozza, hogy a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek teljesítése érdekében olyan nemzeti és uniós szinten konkrét végrehajtási intézkedésekre és végrehajtásra van szükség, amilyen például a megújuló energiafelhasználási és energiahatékonysági célok tényleges elérése 2030-ig;

27. hangsúlyozza, hogy minden éghajlat-politikát a méltányos átalakítás elvével összhangban és a civil társadalommal és a szociális partnerekkel szoros együttműködésben kell megvalósítani; úgy véli ezért, hogy a szociális partnerség és a civil társadalmi szerepvállalás nemzeti és uniós szinten történő megerősítése elengedhetetlen ahhoz, hogy a társadalom valamennyi szektorában igazságos, inkluzív és szociálisan fenntartható módon valósuljon meg a klímasemlegesség; az a véleménye, hogy az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást támogató eszközként létfontosságúak a természetben alapuló megoldások, az ökoszisztémák helyreállítása és védelme, valamint a biológiai sokféleség;

2019. november 28., csütörtök

28. úgy véli, hogy a piacok nagyobb stabilitásának biztosítása érdekében hasznos lenne, ha az EU további, 2040-ig elérendő közbülső kibocsátáscsökkentési célt is kitűzne, mivel ez további stabilitást hozna, és biztosítaná a nulla nettó ÜHG-kibocsátásra vonatkozó célkitűzés 2050-ig való elérését; emlékeztet arra, hogy az ilyen célok rendszeres aktualizálására van szükség annak biztosítása érdekében, hogy összhangban legyenek a Párizsi Megállapodás végrehajtásával;

29. úgy véli, hogy folytatni kell a fogyasztáson alapuló éghajlati hatások mérésére szolgáló, megbízható modell kidolgozására irányuló munkát; tudomásul veszi, hogy a Bizottság mélyreható elemzése arra a következtetésre jutott, hogy a termelésből származó kibocsátások csökkentésére irányuló uniós erőfeszítéseket némileg aláassa a nagyobb szénlábnymű országokból származó árucikkek importja, azonban azt is, hogy az EU már jelentősen hozzájárult más országok kibocsátásának csökkentéséhez a megnövekedett kereskedelmi forgalom, valamint exportjának jobb szén-dioxid-hatékonysága révén;

30. kiemeli, hogy erősebb nemzetközi keretre van szükség a globális biológiai sokféleség védelme, jelenlegi csökkenésének megállítása, és lehető legnagyobb mértékű helyreállítása érdekében; úgy véli, hogy egy ilyen keretnek célokon és határozott kötelezettségvállalásokon kell alapulnia, nemzetileg meghatározott hozzájárulásokból és más megfelelő eszközökből, pénzügyi kötelezettségvállalásokból és jobb kapacitásépítési biztosítékokból, valamint egy ötéves felülvizsgálati mechanizmusból kell állnia, és egyre ambiciózusabb célok meghatározására kell helyeznie a hangsúlyt;

COP25 konferencia, Madrid (Spanyolország)

31. elismeri a katowicei COP24 konferencián elért eredményeket, amelyek megerősítették az éghajlatváltozás elleni fellépés lendületét, és a Párizsi Megállapodás munkaprogramjának (a katowicei szabálykönyv) befejezésével operatív iránymutatást nyújtottak a Párizsi Megállapodáshoz; megjegyzi azonban, hogy Katowicében néhány – nevezetesen a Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti mechanizmusokkal kapcsolatos – ügy befejezetlen maradt, amelyeket a COP25 konferencián kell befejezni; úgy véli továbbá, hogy a COP25 konferencián számos végrehajtási határozat meghozatalára lesz szükség, különösen az éghajlatváltozás mérséklése, az alkalmazkodás, az átláthatóság és a támogatás terén; várakozással tekint a COP25 konferencián az éghajlatváltozással kapcsolatos veszteségek és károk orvoslására szolgáló Varsói Nemzetközi Mechanizmus felülvizsgálatának, valamint a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervre vonatkozó tárgyalások sikeres kimenetele elé; felismeri, hogy a COP25 konferencián további megbeszéléseket fognak folytatni a közös időkeretéről való megállapodás érdekében;

32. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nemzetileg meghatározott hozzájárulások tekintetében közös végrehajtási időszakokat állapítsanak meg, noha az UNFCCC sok részes fele öt- vagy tízéves keretekkel rendelkezik, mások rövidebb végrehajtási időszakokat határoztak meg, vagy egyáltalán nem rendelkeznek ilyenekkel; megállapítja, hogy a munka egymással ütköző időkeretekkel történő folytatása negatív hatással lehet az éghajlat-politikai törekvésekről folytatandó jövőbeli tárgyalásokra; úgy gondolja, hogy a nemzetileg meghatározott hozzájárulásokra vonatkozó közös végrehajtási időszakok biztosítanák, hogy valamennyi fél összehangoltan aktualizálja és közölje kötelezettségvállalásait, valamint növelné a globális erőfeszítések összmenyiségét és megkönnyítené azok számszerűsítését; támogatja egy közös ötéves időkeret bevezetését az összes 2030 utáni nemzetileg meghatározott hozzájárulás számára, ami megfelel a Párizsi Megállapodás törekvési ciklusának és nem sérti a további hosszú távú kötelezettségvállalásokat, amelyek elérésére a felek belföldön törekedhetnek;

33. üdvözlí, hogy Chile a tiszta energiára való átállás terén az egyik legsikeresebb feltörekvő ország, és különösen azt, hogy a napenergia-termelés terén globális szinten a legnagyobb növekedést mondhatja magáénak; úgy véli, hogy a Chile által az éghajlati vészhelyzet megoldása érdekében vállalt kötelezettségeknek Dél-Amerikában és világszerte számos ország számára példaként kell szolgálniuk;

34. hangsúlyozza, hogy a következő évtizedben vállalt globális fellépés a következő 10000 évre lesz hatással az emberiség jövőjére nézve; kéri ezért a Bizottságot és az összes felet, hogy a COP25 keretében hozzanak határozott és ambiciózus intézkedéseket;

35. elismeri az együttműködési megközelítések által az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén ambiciózusabb eredmények elérésében, valamint a fenntartható fejlődés és a környezeti integritás előmozdításában betöltött szerepet; hangsúlyozza, hogy e törekvéseknek átfogó kibocsátáscsökkentést kell eredményezniük, és el kell kerülniük, hogy a kibocsátások a nemzetileg meghatározott hozzájárulások időszakain belül vagy azok között növekedjenek; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az UNFCCC 50. ülészakok közötti ülésén Bonnban korlátozott előrelépés történt a piaci és nem piaci jellegű mechanizmusok terén;

36. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a Párizsi Megállapodás 6. cikkével kapcsolatos szigorú és megbízható nemzetközi szabályok kidolgozását; felismeri, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján, a tiszta fejlesztési mechanizmus és az együttes végrehajtás keretében megvalósuló számos projekt okozott számos problémát a környezeti integritás és a fenntarthatóság szempontjából; kéri, hogy előzzék meg a kibocsátáscsökkentések elszámolásának és kettős számításának, valamint pótlólagos figyelembevételének kiskapuit; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Kiotói

2019. november 28., csütörtök

Jegyzőkönyv keretében kiadott egységeket a nemzetileg meghatározott hozzájárulások céljaira használhatják, mivel ez súlyosan aláásná a 6. cikk alapján létrehozandó jövőbeli mechanizmusok környezeti integritását; hangsúlyozza, hogy a kibocsátási jogoknak – amelyekkel az új piaci mechanizmusok alapján kereskednek – pótlólagosnak kell lenniük, és növelniük kell a jelenlegi és a jövőbeli nemzetileg meghatározott hozzájárulások hatásmérséklési erőfeszítéseit; támogatja, hogy a 6. cikk szerinti mechanizmusokból származó bevételek egy részét az alulfinanszírozott Alkalmazkodási Alapra fordítsák;

37. úgy véli, hogy a COP25-nek meg kell határoznia egy új ambíciószintet, mind a Párizsi Megállapodás végrehajtása, mind pedig a következő nemzetileg meghatározott hozzájárulások tekintetében, amelyeknek tükrözniük kell valamennyi ágazatban a szárazföldön és az óceánokon végrehajtott éghajlat-politikai fellépésre vonatkozó fokozott kötelezettségvállalásokat;

38. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU a COP25 konferencián egyetlen és egységes álláspontot képviseljen annak érdekében, hogy megtartsa politikai erejét és hitelességét; arra ösztönzi valamennyi tagállamot, hogy támogassák az uniós megbízatást a tárgyalások és a többi szereplővel folytatott kétoldali találkozók során;

Az erdők szerepe

39. emlékeztet arra, hogy a Párizsi Megállapodás megköveteli az összes részes féltől, hogy intézkedjen az üvegházhatásúgáz-nyelők, többek között az erdők megóvása és továbbfejlesztése érdekében; megjegyzi, hogy az erdőirtás és az erdőpusztulás megállítása, továbbá az erdők regenerációjának lehetővé tétele a globális felmelegedés 1,5 °C-ra való korlátozásához szükséges összes hatásmérséklő intézkedés legalább 30 %-át tenné ki; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemben rendkívül fontos szerepet töltenek be a fenntartható gazdálkodás alatt álló erdők, mégpedig a növekvő erdők általi fokozott CO₂-elkülönítés, a fatermékekben megvalósuló szén-dioxid-tárolás és a fosszilis alapú nyersanyagok és energia helyettesítése révén, az erdőtüzek, kártevőfertőzések és betegségek kockázatainak egyidejű csökkentése mellett; hangsúlyozza az olyan gyakorlatok ösztönzésének fontosságát, amelyek fenntartják a természetes szénelnyelőket, ideértve az elsődleges erdőket és az érintetlen erdei talajokat, amelyeket az erdők helyreállítására irányuló uniós fellépések fokozásáról szóló bizottsági közlemény pótolhatatlanként ismer el;

40. felszólítja a feleket, köztük az EU-t és tagállamait, hogy tartsák tiszteletben nemzetközi kötelezettségvállalásaikat, többek között az ENSZ Erdészeti Fóruma, a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény, az erdőkről szóló New York-i nyilatkozat, valamint a 15. fenntartható fejlesztési cél, különösen annak 15.2. célkitűzése keretében tett vállalásokat, amelyek szerint 2020-ra világszerte elő kell mozdítani az összes erdőtüpus fenntartható kezelését, meg kell állítani az erdőirtást, helyre kell állítani a pusztuló erdőket és jelentősen növelni kell az erdősisítés és az újraerdősítés mértékét; kéri, hogy valamennyi politikai szinten tegyenek nagyobb erőfeszítéseket az európai erdők pusztulásának megelőzése, valamint szükség esetén az erdők jó állapotának helyreállítása érdekében; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a leromlott talajok és a mezőgazdasági használatra alkalmatlan talajok újraerdősítését célzó intézkedéseket;

41. tekintettel az erdőknek az éghajlatváltozás elleni küzdelemben betöltött alapvető szerepére, valamint azokra a kihívásokra, amelyekkel egyes európai erdőtulajdonosok a szélsőséges aszály és kártevők miatt szembesülnek, úgy véli, hogy a Bizottságnak fontolóra kellene vennie egy ösztönző keret létrehozását arra az esetre, ha a fenntartható erdőgazdálkodásnak már nincs üzleti lehetősége;

Az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képesség kialakítása az alkalmazkodás révén

42. üdvözli az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó uniós stratégia végrehajtásáról szóló bizottsági jelentés közzétételét, amely azt mutatja, hogy a stratégiai mind a nyolc egyéni fellépése tekintetében történt bizonyos előrelépés; megállapítja azonban, hogy a kibocsátások csökkentésére irányuló globális erőfeszítések ellenére az éghajlatváltozás hatásai elkerülhetetlenek, és létfontosságú további alkalmazkodási intézkedéseket bevezetni; ezért felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a stratégiát a jelentés következtetései tükrében, amelyek szerint az EU a határain belül és kívül továbbra is ki van téve az éghajlatra gyakorolt hatásoknak; hangsúlyozza a biztosítási ágazat által az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásba történő beruházások, valamint a kutatás és az innováció terén megvalósuló köz- és magánberuházások szükségességét; úgy véli, hogy a prioritások közé tartozik az emberi egészség és biztonság védelme, a biológiai sokféleség és a talajromlás csökkenésének megállítása és a városi alkalmazkodás előmozdítása;

43. megjegyzi, hogy a Párizsi Megállapodás 8. cikke (Veszteségek és károk) kimondja, hogy a feleknek együttműködésen alapuló megközelítést kell követniük az éghajlatváltozás káros hatásaival összefüggő veszteségekkel és károkkal kapcsolatban; kiemeli ezért a globális támogató intézkedések fontosságát az éghajlatváltozás hatásainak különösen kiszolgáltatott területeken;

2019. november 28., csütörtök

44. emlékeztet rá, hogy az alkalmazkodást célzó intézkedések elkerülhetetlenül szükségesek valamennyi ország számára, ha minimálisra kívánják csökkenteni az éghajlatváltozás negatív hatásait és maradéktalanul ki kívánják használni az éghajlatváltozásnak ellenálló növekedés és a fenntartható fejlődés lehetőségeit; hangsúlyozza, hogy olyan egységes rendszereket és eszközöket kell kifejleszteni, amelyek lehetővé teszik a nemzeti alkalmazkodási tervek és fellépések eredményeinek és hatékonyságának nyomon követését; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveinek tervezeteiben szereplő, az energiahatékonysági és megújuló energiára vonatkozó célok nem ambiciózusak; emlékeztet arra, hogy a megújuló energiák – beleértve a megújuló tengeri energiát is – a körforgásos gazdaság elemeként részei az éghajlatváltozás mérséklésére és az annak hatásaihoz való alkalmazkodásra irányuló megoldásnak; felhívja a tagállamokat, hogy a Párizsi Megállapodás maradéktalan végrehajtása érdekében erősítsék meg nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveiket;

Klímafinanszírozás és a végrehajtás egyéb módjai

45. üdvözli a COP24 konferencián hozott azon döntést, hogy az Alkalmazkodási Alap továbbra is szolgálja a Párizsi Megállapodást; elismeri ezen alap jelentőségét az éghajlatváltozásnak leginkább kiszolgáltatott közösségek számára, és ezért üdvözli a tagállamok által az alap számára nyújtott, 10 millió USD összegű, 2019-re vonatkozó új önkéntes hozzájárulást;

46. elismeri, hogy jelenleg az uniós költségvetés 37 %-át a közös agrárpolitika (KAP) finanszírozására fordítják, amely jelentős forrásokat mozgósíthatna a mezőgazdasági ágazatban folytatott éghajlat- és környezetbarát gyakorlatok ösztönzése és jutalmazása céljából;

47. megismétli, hogy a KAP a jövőben nem nyújthat támogatást a környezetre és az éghajlatra nézve káros tevékenységekhez, ideértve a tüzezlápok lecsapolását és az öntözés céljára való túlzott mértékű vízkivételt, és nem szankcionálhatja a fák mezőgazdasági területen való jelenlétét;

48. elismeri, hogy továbbra is az EU és tagállamai biztosítják az éghajlatváltozással kapcsolatos közfinanszírozás legjelentősebb forrásait; üdvözli a COP24 konferencián hozott határozatot, amely szerint 2025-től kezdődően új, ambiciózusabb célkitűzést határoznak meg, amely túlmutat azon a jelenlegi kötelezettségvállaláson, miszerint 2020-tól kezdődően évente 100 milliárd USD-t kell mozgósítani, ugyanakkor aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fejlett országok által tett tényleges vállalások még mindig meg sem közelítik a 100 milliárd USD kollektív célt; elvárja, hogy 2025-től kezdődően a feltörekvő gazdaságok járuljanak hozzá a nemzetközi klímafinanszírozáshoz, amelynek a jövőben magasabb lesz az összege;

49. felismeri, hogy az éghajlatváltozás nem helyhez kötött kihívás, és hogy az EU-n kívüli éghajlati hatások az EU-ra is kihatnak, mivel az olyan események, mint például a hurrikánok, aszályok, áradások és erdőtűzök befolyásolhatják az EU-ban az élelmezés és a vízellátás biztonságát, valamint a szolgáltatások és áruk ellátási láncait; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezeljék kiemelten az alkalmazkodást célzó nemzetközi klímafinanszírozás növelését, hogy annak szintje megegyezzen a hatásmérséklési célú klímafinanszírozás szintjével, és biztosítsanak klímafinanszírozást a veszteségek és károk fedezésére is;

50. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy mérhetővé tegyék az alkalmazkodásra vonatkozó globális célt, és jelentős új forrásokat mobilizáljanak a fejlődő országok alkalmazkodására; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vállalják az általuk az alkalmazkodásra nyújtott finanszírozás jelentős növelését; elismeri, hogy előrelépésre van szükség a veszteségek és károk kezelésének kérdésében is, amire további erőforrásokat kell előteremteni az államháztartás innovatív forrásain keresztül, a Varsói Nemzetközi Mechanizmus keretében;

51. hangsúlyozza a fenntartható finanszírozás szerepét, és úgy véli, hogy a zöld finanszírozás főbb nemzetközi pénzügyi intézmények általi gyors bevezetése és kidolgozása elengedhetetlen a világ gazdaság sikeres dekarbonizációjához; hangsúlyozza, hogy végre kell hajtani az EU fenntartható finanszírozásról szóló cselekvési tervét, és üdvözli a fenntartható finanszírozással foglalkozó nemzetközi platform létrehozását;

52. hangsúlyozza továbbá a magánszektor, ezen belül a nagyvállalatok és a pénzügyi piacok szerepét a fenntarthatósági célok megvalósításában; üdvözli a finanszírozás fenntarthatóságára vonatkozó jogszabályok bevezetésére irányuló erőfeszítéseket, és sürgeti a Bizottságot, hogy vezessen be átláthatósági és elszámoltathatósági követelményeket a befektetést befogadó vállalatok tekintetében, különösen a fenntarthatóság és az emberi jogok fejlődő országokban való aláásása kapcsán;

2019. november 28., csütörtök

53. üdvözli a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény COP14 konferenciáján 196 kormány által elért, arra vonatkozó megállapodást, hogy 2020-ig és utána növelik a természetbe és az emberekbe való befektetéseket; kiemeli, hogy a gazdasági növekedés csak akkor segítheti elő a fenntartható fejlődést, ha azt elválasztják a biológiai sokféleség csökkenésétől és a természet azon képességének gyengülésétől, hogy az embereket szolgálja;

54. hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetésnek összhangban kell állnia az EU fenntartható fejlődésre vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalásaival, valamint a közép- és hosszú távú, éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseivel, és nem lehet kedvezőtlen hatással az említett célokra, illetve nem hátráltathatja végrehajtásukat; ezért felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az uniós beruházások éghajlatra és biológiai sokféleségre gyakorolt hatásának ellenőrzését, és adott esetben terjesszen elő harmonizált és kötelező erejű szabályokat; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a következő többéves pénzügyi keret teljes mértékben megfeleljen a Párizsi Megállapodásnak, és semmilyen kiadás ne legyen ezzel ellentétes; hangsúlyozza a Zöld Klíma Alap feltöltésének fontosságát, és ösztönzi a tagállamokat, hogy a források kezdeti mozgósításakor emeljék legalább kétszeresére hozzájárulásukat; üdvözli az EBB igazgatótanácsának azon döntését, hogy 2021 végétől megszünteti a fosszilis tüzelőanyagokra épülő energetikai projektek többségének finanszírozását, és fokozatosan növeli az éghajlat-politikára és a környezeti fenntarthatóságra szánt finanszírozásának arányát, hogy annak szintje 2025-től elérje az EBB finanszírozási műveleteinek 50 %-át; úgy véli, hogy ez az első ambiciózus lépés abba az irányba, hogy az EBB európai klímabankká átalakuljon át; kéri a tagállamokat, hogy az exporthitel-garanciák tekintetében ugyanezt az elvet alkalmazzák; szorgalmazza a zöld beruházásoknak, a zöld beruházási alapok számára biztosított „zöld finanszírozás” tanúsítványok és adókedvezmények bevezetésének, valamint a zöldkötvények kibocsátásának kedvező egyedi állami garanciák nyújtását; hangsúlyozza, hogy ambiciózusabb finanszírozásra van szükség kutatás és az iparban alkalmazható innovációk számára;

55. felszólítja az EBB-t, hogy 2020-ban vizsgálja felül éghajlat-változási stratégiáját, és fogadjon el konkrét és ambiciózus cselekvési terveket azon vállalatának teljesítése érdekében, hogy valamennyi finanszírozási tevékenységét összehangolja a Párizsi Megállapodással, valamint hogy valamennyi ágazati hitelezési politikáját és iránymutatását sürgősen összehangolja a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel;

56. hangsúlyozza a klímasemleges gazdaságra történő méltányos átalakítás fontosságát, és azt, hogy előretekintő és részvételen alapuló megközelítésre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy az átalakítás előnyökkel járjon a polgárok számára, és támogassák a legkiszolgáltatottabb régiókat és közösségeket; úgy véli, hogy egy, a méltányos átalakítást támogató alap létrehozása egyike azon eszközöknek, amelyek uniós szintű használatával garantálják, hogy inkluzív és tájékoztatáson alapuló átalakítást biztosítsanak a szén-dioxid-mentesítés által leginkább érintett uniós polgárok és régiók, például az átalakuló szénbányászati régiók számára; elismeri, hogy önmagukban a kompenzációs alapok nem garantálják a méltányos átalakítást, és bármilyen átalakítási politikán belül alapvető szerepet kell kapnia az említett uniós régiók fejlesztésére és korszerűsítésére, és az átalakítás élén járó szereplők támogatására irányuló átfogó uniós stratégiának; úgy véli, hogy az EU éghajlatvédelmi átállásának ökológiai, gazdasági és társadalmi szempontból fenntarthatónak kell lennie; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy e tekintetben vezessenek be megfelelő szakpolitikákat és finanszírozást, amelyet az érintett tagállamok általi világos, hiteles és érvényesíthető rövid és hosszú távú, a gazdaság egészére kiterjedő szén-dioxid-mentesítési kötelezettségvállalásokhoz kell kötni, beleértve azt is, hogy végleges nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveikbe építsenek bele a szénnek, az egyéb fosszilis tüzelőanyagoknak és a fosszilis tüzelőanyagokra nyújtott támogatásoknak az EU azon kötelezettségvállalásával összhangban lévő időtartamon belüli kivezetését célzó konkrét politikákat, miszerint a globális felmelegedés mértékét a Párizsi Megállapodás hosszú távú célkitűzéseivel és a 2050-re elérendő klímasemlegességi célkitűzéssel összhangban tartják;

57. úgy véli, hogy az energiarendszer demokratizálása kritikus jelentőségű a fenntartható energetikai átalakulás sikeressége szempontjából; szorgalmazza ezért a polgárok jogainak és készségeinek fejlesztését, hogy részt vehessenek a biztonságos és tiszta energia előállításában;

58. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy világszerte megbeszélések kezdődjenek az olyan országokkal, amelyek jelenleg a fosszilis tüzelőanyagok kivételétől függenek, annak meghatározása céljából, hogy hogyan lehetne olyan módon közös energia- és éghajlat-biztonsági stratégiát végrehajtani, amely javítja ezen régiók jövőbeli kilátásait;

59. úgy véli, hogy az atomenergia szerepet játszhat az éghajlattal kapcsolatos célkitűzések teljesítésében, mivel nem bocsát ki üvegházhatású gázokat, és az európai villamosenergia-termelés jelentős részét is biztosíthatja; úgy véli azonban, hogy az általa termelt hulladék miatt ehhez az energiához közép- és hosszú távú stratégiára van szükség, amely figyelembe veszi az egész ágazat fenntarthatóságának javítását célzó technológiai fejlődést (lézer, fúzió stb.);

60. támogatja a pénzügyminiszterek éghajlat-politikai koalíciójának munkáját, és valamennyi kormányt arra biztat, hogy fogadják el a koalíció azon kötelezettségvállalását, amely szerint a pénzügyminiszterek területéhez tartozó minden politikát és gyakorlatot összhangba kell hozni a Párizsi Megállapodás céljaival, továbbá a helsinki elvekben megállapítottak szerint fogadjanak el hatékony szén-dioxid-árazást;

2019. november 28., csütörtök

61. emlékezteti a feleket annak szükségességére, hogy elegendő forrást irányozzanak elő ahhoz, hogy a kötelezettségvállalások fellépések formájában megvalósuljanak, és végrehajtsák a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez szükséges intézkedéseket; támogatja, hogy fokozódó lendületet kapott a szénkiigazítási mechanizmus bevezetése az EU határain az EU-ba érkező behozattal szemben, a nemzetközi kereskedelem egyenlő versenyfeltételeinek megteremtése és a kibocsátáshelyezés elkerülése érdekében;

A nem állami szereplők szerepe

62. üdvözlí az éghajlatváltozás elleni elszánt és erősödő ifjúsági mozgalmat; kiemeli annak fontosságát, hogy érdemi párbeszéd induljon a fiatalokkal, és valamennyi szinten ösztönözzék a politikai döntéshozatalban való részvételüket; üdvözlí, hogy az éghajlatváltozás elleni fellépés mellett elkötelezett, konkrét és mérhető eredményeket sürgető nem állami szereplők egyre szélesebb körben és egyre inkább mobilizálódnak; kiemeli a civil társadalom, a magánszektor és az állami szint alatt működő kormányzatok szerepét a közvélemény és az állami fellépés formálásában és ösztönzésében, valamint az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló intézkedések kidolgozására és végrehajtására vonatkozó ismeretek és a bevált gyakorlatok megosztásában; felhívja az EU-t, a tagállamokat és a feleket, hogy ösztönözzék, segítsék és vonják be azokat a nem állami szereplőket, amelyek egyre inkább élen járnak az éghajlatváltozás elleni küzdelemben; úgy véli továbbá, hogy be kell vonni a polgárokat, és a növelni kell a tudatosságot;

63. hangsúlyozza, hogy a városok kulcsszerepet játszanak a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek végrehajtásában, mivel az a 11. fenntartható fejlődési célról szóló, „Az inkluzív, biztonságos, ellenálló és fenntartható városok és emberi települések felé tett haladás nyomon követése” című, 2018. évi, összefoglaló ENSZ-jelentés szerint az összes ÜHG-kibocsátás, a hulladékkibocsátás és a levegőszennyezés több mint 70 %-át a városok felelnek; üdvözlí, hogy az ENSZ éghajlat-politikai csúcstalálkozója alkalmával 102 város vállalt kötelezettséget arra, hogy 2050-ig elérí a klímasemlegességet; felszólítja a feleket, hogy kibocsátáscsökkentési terveikbe még nagyobb mértékben vonják be a városokat;

Nyitottság, inkluzivitás és átláthatóság

64. hangsúlyozza, hogy a globális átlaghőmérséklet-növekedés 1,5 °C-ra korlátozásának biztosítása érdekében valamennyi fél tényleges részvétele szükséges, amihez viszont kezelni kell a hagyományos vagy egymással ütköző érdekek kérdését; e tekintetben megismétli, hogy támogatja egy konkrét, az UNFCCC részét képező összeférhetetlenségi politika bevezetését; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak vezető szerepet ebben a folyamatban, anélkül, hogy veszélyeztetnék az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás törekvéseit és célkitűzéseit;

65. kiemeli, hogy az éghajlatváltozás miatt lakhelyüket elhagyó emberek 80 %-a nő és gyermek, akiket általában súlyosabban érint a éghajlatváltozás hatása, és akik nagyobb terhet viselnek ezzel kapcsolatban, mint a férfiak, annak ellenére, hogy nem vonják be őket az éghajlat-politikai fellépésekkel kapcsolatban meghozott legfontosabb döntésekbe; hangsúlyozza ezért, hogy az összes marginalizált társadalmi nem emancipációja, valamint a nemzetközi fórumokon, például az UNFCCC-n, valamint a nemzeti, regionális és helyi éghajlatvédelmi fellépésekben való teljes körű és egyenlő részvétele és vezető szerepe elengedhetetlen e fellépések sikeréhez és eredményességéhez; úgy véli, hogy az EU-nak és a tagállamoknak teljes mértékben támogatniuk kell az UNFCCC nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervének végrehajtását, különösen a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szempontoknak az uniós éghajlat- és fejlesztéspolitikákba való beépítése révén, és elő kell mozdítaniuk az őslakos nők és női jogvédők részvételét az UNFCCC folyamatában;

66. megállapítja, hogy az éghajlatváltozás egyebek mellett túlélést, táplálkozást, és az oktatáshoz való hozzáférést érintő következményei komoly hatást gyakorolnak a gyermekek és serdülők egészségére, védelmére és fejlődésére; úgy véli, hogy fel kell lépni e káros hatások korlátozása érdekében;

Valamennyi ágazat átfogó erőfeszítése

67. javasolja a Bizottságnak, hogy vizsgálja meg a harmadik országok és régiók szén-dioxid-piacainak érdekelt feleivel való kapcsolódási pontokat és az együttműködés más formáit, valamint ösztönözzé a további szén-dioxid-piacok és egyéb szén-dioxid-árazási mechanizmusok létrehozását, amelyek növelik a hatékonyságot, további költségmegtakarítást eredményeznek, és csökkentik a kibocsátáshelyezés kockázatát az egyenlő globális versenyfeltételek megteremtése révén; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre biztosítékokat annak érdekében, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerével való minden kapcsolódási pont továbbra is kiegészítő jellegű és tartós hatásmérséklési tényezőket szolgáltatson, és ne veszélyeztesse az EU hazai ÜHG-kibocsátásokra vonatkozó kötelezettségvállalásait;

68. emlékeztet arra, hogy minden ágazatnak hozzá kell járulnia a klímasemleges gazdaság megvalósításához, és hogy az uniós gazdaság szén-dioxid-mentesítésének nem a szén-dioxid-kibocsátás harmadik országokba történő áthelyezéséhez kell vezetnie, hanem ahhoz, hogy sikert hozzon gazdaságunk és iparunk számára a megfelelő beruházásoknak, az alkalmas eszközöknek és a szükséges áttörést jelentő innovációk és technológiák kifejlesztésével kapcsolatos lehetőségeknek köszönhetően; hisz a piaci alapú megközelítések sikerében; úgy véli, hogy a szén-dioxid-kibocsátás határokon történő kiigazítását célzó intézkedéseknek megvalósíthatósági tanulmányon kell alapulniuk, és meg kell felelniük a WTO előírásainak;

2019. november 28., csütörtök

69. tudomásul veszi Ursula von der Leyennek, a Bizottság megválasztott elnökének bejelentését, miszerint a kibocsátáskereskedelmi rendszert kiterjesztik az uniós kereskedelmi rendszer által még nem lefedett ágazatokra; elutasítja ezen ágazatok közvetlen felvételét az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerébe;

70. kiemeli, hogy a közlekedési ágazat az egyetlen, amelynek kibocsátásai 1990 óta növekedtek; hangsúlyozza, hogy ez nem egyeztethető össze a klímasemlegességre vonatkozó hosszú távú célkitűzéssel, amely azt kívánja meg, hogy a társadalom valamennyi ágazatából, köztük a légi és tengeri közlekedési ágazatból származó kibocsátás is nagyobb és gyorsabb ütemben csökkenjen; emlékeztet arra, hogy a közlekedési ágazatot legkésőbb 2050-ig teljes mértékben szén-dioxid-mentesíteni kell; megjegyzi, hogy a Bizottság elemzése azt mutatja, hogy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) által tervezett jelenlegi globális célkitűzések és intézkedések még teljes végrehajtásuk esetén sem lennének elégségesek a szükséges kibocsátáscsökkentéshez, és hogy olyan további jelentős intézkedésekre van szükség, amelyek összhangban állnak a teljes gazdaságra kiterjedő, a nulla nettó ÜHG-kibocsátásra vonatkozó célkitűzéssel; úgy véli, hogy annak érdekében, hogy a nemzetileg meghatározott hozzájárulások összhangban legyenek a Párizsi Megállapodásban előírt, a gazdaság egészére vonatkozó kötelezettségvállalásokkal, a feleket arra kell ösztönözni, hogy a nemzetközi tengerhajózásból és légi közlekedésből származó kibocsátást is vegyék figyelembe, és fogadjanak el és hajtsanak végre nemzetközi, regionális és nemzeti szintű intézkedéseket az ezen ágazatokból származó kibocsátások csökkentésére;

71. emlékeztet arra, hogy a nemzetközi légi közlekedésből származó globális kibocsátások az előrejelzés szerint 2020-ra körülbelül 70 %-kal nőnek 2005-höz képest, 2050-ig pedig akár további 300–700 %-kal emelkedhetnek; aggódalmát fejezi ki az ICAO által elfogadott nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszerének (CORSIA) ambíciószintjével kapcsolatban, figyelembe véve a rendszer 2019-től kezdődő bevezetésével betartandó szabványokkal és ajánlott gyakorlatokkal kapcsolatos, jelenleg zajló munkát; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi szabványok nem kielégítőek, és a CORSIA rendszer további felhívítása elfogadhatatlan; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a CORSIA rendelkezéseinek megerősítése és egy olyan hosszú távú cél elfogadásának támogatása érdekében, amely a légi közlekedési ágazat ágazaton belüli kibocsátásainak jelentős csökkentését célozza, az ETS-irányelv végrehajtása során az EU jogalkotási autonómiájának megőrzése mellett; hangsúlyozza továbbá, hogy az uniós vagy nemzetközi rendszerekben foglalkozni kell a légi közlekedésből származó nem szén-dioxid-eredetű ÜHG-kibocsátásokkal is;

72. mély aggodalmát fejezi ki az ICAO 40. közgyűlésén elfogadott A40-19. számú határozat és azon belül a CORSIA kizárólagosságára vonatkozó záradék elfogadása miatt; sürgeti a tagállamokat, hogy a határozat e részével kapcsolatban nyújtsanak be formális fenntartást annak érdekében, hogy megőrizzék az Unió jogalkotási autonómiáját a légi közlekedési ágazat ÜHG-kibocsátásának csökkentésére irányuló intézkedések tekintetében;

73. emlékeztet arra, hogy a Bizottság jogi kötelezettsége, hogy a releváns eszközök ICAO általi elfogadását követő 12 hónapon belül és a CORSIA működőképessé válása előtt jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja többek között a CORSIA célkitűzéseit és általános környezeti integritását, beleértve a Párizsi Megállapodás céljával kapcsolatos általános célkitűzését is; hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament és a Tanács mint társjogalkotók jelentik az egyetlen intézményt, amely dönthet az ETS-irányelv bármely leendő módosításának kérdésében; hangsúlyozza, hogy az ETS-irányelv bármely módosítását csak akkor szabad végrehajtani, ha az összhangban van az EU-nak a gazdaság egészére vonatkozó, az ÜHG-kibocsátás csökkentésére irányuló kötelezettségvállalással, amely nem tervezi a kibocsátáskompenzációs egységek használatát 2020 után;

74. üdvözli a légi közlekedési árképzés uniós szintű összehangolt megközelítésének növekvő támogatottságát, és felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjessze elő az energiaadó-irányelv e célt szolgáló ambiciózus felülvizsgálatát, beleértve a kerozinra és a tengeri hajózásban használatos üzemanyagokra jelenleg alkalmazott adómentességek megszüntetését;

75. emlékeztet rá, hogy a becslések szerint a hajózásból származó szén-dioxid-kibocsátás a 2050-ig tartó időszakban 50–250 %-kal növekszik majd; üdvözli a hajózásból származó ÜHG-kibocsátás csökkentésére irányuló kezdeti IMO-stratégiáról szóló megállapodást, amely az ágazat első lépése a Párizsi Megállapodásban meghatározott hőmérsékleti célkitűzés eléréséhez való hozzájárulás érdekében; sürgeti az IMO-t, hogy tegyen gyors előrelépést a stratégia célkitűzései elérésének elősegítéséhez szükséges rövid és középtávú intézkedések elfogadása terén; hangsúlyozza a rövid és középtávú intézkedések 2023 előtti végrehajtásának fontosságát és sürgősségét; felszólítja az EU-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a Földközi-tenger SOx- és NOx-kibocsátás-ellenőrzési területté történő gyors kijelölésének támogatása érdekében, mivel ez döntő lépés az európai hajózásból származó kibocsátások csökkentése felé; hangsúlyozza, hogy további intézkedések és lépések – ezen belül szén-dioxid-árazási eszközök – lehetőségét kell azonnal megvizsgálni a tengeri kibocsátásoknak az alacsony kibocsátású átalakításra irányuló ágazati stratégiával összhangban történő kezeléséhez; következésképpen úgy véli, hogy az EU-nak és a tagállamoknak szorosan nyomon kell követniük az IMO kezdeti stratégiájának hatását és végrehajtását; üdvözli a hajók fűtőolaj-fogyasztására vonatkozó globális adatgyűjtő rendszer (MRV) és az IMO-nak a hajók fűtőolaj-fogyasztására vonatkozó globális adatgyűjtő rendszerének megfelelő

2019. november 28., csütörtök

figyelembevétele érdekében hozott uniós rendeletre irányuló javaslatot; emlékeztet arra, hogy az MRV első olyan lépésnek tekinthető, amelynek végső soron lehetővé kell tennie az EU számára, hogy kötelező célokat fogadjon el a kibocsátások csökkentésére vonatkozóan; sürgeti a Bizottságot, hogy a 2050-re vonatkozó dekarbonizációs stratégiájának részeként mielőbb tegyen javaslatot további uniós fellépésekre a tengeri kibocsátásoknak a Párizsi Megállapodás hőmérsékletre vonatkozó célkitűzésével összhangban történő csökkentésére, gondolva például a tengeri ágazat ETS-rendszerbe való felvételére, valamint egy hajóhatékonysági szabvány és egy hajócímke bevezetésére, és mielőbb tegyen javaslatot a cselekedni kívánó többi féllel folytatott együttműködésre vonatkozó stratégiára;

76. kiemeli, hogy már léteznek a kibocsátások csökkentésére irányuló egyszerű megoldások, ilyen például a sebességhatárok csökkentése, vagy a nemzetközi MARPOL egyezmény alapján előírt kibocsátás-ellenőrzési területek létrehozása; úgy véli, hogy a dekarbonizációs stratégiának és az európai zöld megállapodásnak ösztönöznie kell a kibocsátásmentes hajókra és a környezetbarát alkatrészekkel rendelkező zöld hajókra irányuló beruházásokat és ambiciózus kutatást, a jobb hulladék- és vízgazdálkodást, valamint a 2030 előtti piaci felfutás elindulásához szükséges infrastrukturális fejlesztéseket, így például a kikötők villamosítását;

77. szorgalmazza az alternatív üzemanyagok kutatására és piaci bevezetésére irányuló finanszírozás fokozását;

78. emlékeztet arra, hogy a globális ÜHG-kibocsátások 23 %-a a mezőgazdaságból származik; hangsúlyozza, hogy a világ növekvő népessége elegendő táplálásának biztosítása érdekében az intelligens mezőgazdasági technikákba és termelési módszerekbe történő beruházásokra van szükség, gondolva például a metán trágyából való megkötésére, a műtrágyák hatékonyabb felhasználására, a biomassza ciklusos felhasználására és a hús- és tejtermékek előállítási módszerei hatékonyságának javítására;

79. emlékeztet arra, hogy habár a mezőgazdaság a felelős az EU ÜHG-kibocsátásainak körülbelül 10 %-áért, magában hordozza annak lehetőségét, hogy segítse az EU-t kibocsátásainak csökkentésében a jó talajgazdálkodás, az agrárerdészet, a biológiai sokféleség védelme és egyéb területgazdálkodási technikák révén; elismeri, hogy a mezőgazdaság magában hordozza annak lehetőségét, hogy 2050-ig körülbelül 3,9 gigatonna CO₂-egyenérték éves kibocsátást takarítson meg, azaz a jelenlegi globális ÜHG-kibocsátások körülbelül 8 %-át;

80. megjegyzi, hogy a világ metánkibocsátásának körülbelül 60 %-a olyan forrásokból származik, mint a mezőgazdaság, a hulladéklerakó telepek és a szennyvízkezelő létesítmények, valamint a fosszilis tüzelőanyagok termelése és csővezetékes szállítása; emlékeztet arra, hogy a metán erős üvegházhatású gáz, amely 100 éves globális felmelegedési potenciállal rendelkezik és 28-szor erősebb hatású, mint a szén-dioxid; emlékezteti a Bizottságot azon jogi kötelezettségére, hogy a lehető leghamarabb feltárja a metánkibocsátás gyors csökkentésére szolgáló szakpolitikai lehetőségeket az EU metánra vonatkozó stratégiai tervének részeként; felhívja a Bizottságot, hogy megbízatásának első felében e célból terjessze a megfelelő jogalkotási javaslatokat a Parlament és a Tanács elé;

81. elismeri, hogy a mezőgazdasági ágazat pozitív és jelentős szerepet játszhat az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, és kiemeli a KAP megreformálásának fontosságát, ami segítheti a mezőgazdasági termelőket abban, hogy olyan éghajlatbarát mezőgazdasági gyakorlatokat alakítsanak ki és alkalmazzanak, mint például a szénmegkötés és a szén-dioxid-kibocsátások újrahasznosítása;

82. hangsúlyozza, hogy a természetes nyelők milyen fontos szerepet játszanak az EU-ban a az ÜHG-semlegesség elérésében; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki részletes uniós stratégiát a természetes nyelők fenntartható bővítésére az ÜHG-semlegességre vonatkozó 2050-es célkitűzéssel összhangban; ösztönzi a tagállamokat, hogy az irányítási rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt hosszú távú stratégiáikban részletesen foglalkozzanak ezzel a szemponttal;

83. elismeri az IPCC 1,5 °C-os globális felmelegedésre vonatkozó különjelentésében szereplő legtöbb 1,5 °C-os forgatókönyvben, és a Bizottság Tiszta bolygót mindenkinek című közleményében a szén-dioxid-leválasztásnak és -tárolásnak tulajdonított szerepet;

84. támogatja az európai stratégiai energiatechnológiai terv keretében a tagállamok által meghatározott célok megvalósítását célzó fellépés fokozását, hogy az EU-s energetikai és ipari ágazatokban kereskedelmi mértékben megvalósítsák a szén-dioxid-leválasztást és -tárolást, valamint 2022-ig szilárd szabályozási keretrendszert alakítsanak ki, amely segíti a CO₂ légkörből való közvetlen eltávolítását és biztonságos tárolását;

2019. november 28., csütörtök

85. mélységesen sajnálja, hogy a fosszilis tüzelőanyagoknak nyújtott támogatások továbbra is növekednek, és évente körülbelül 55 milliárd EUR-t tesznek ki az EU-ban; sürgősen felhívja az összes tagállamot, hogy az EU globális kötelezettségvállalásainak teljesítése, és a klímasemleges társadalom eléréséhez felhasználható erőforrások felszabadítása érdekében a végleges nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveikbe építsenek be konkrét politikákat, határidőket és intézkedéseket a fosszilis tüzelőanyagoknak nyújtott valamennyi közvetlen és közvetett támogatás 2020-ig történő kivezetésére vonatkozóan; felhívja a többi felet hasonló intézkedések megtételére;

86. üdvözli a montreali jegyzőkönyv kigali módosításának hatálybalépését; meggyőződése, hogy ennek új lendületet kell adnia az EU számára a fluortartalmú üvegházhatású gázokról szóló rendelet gyors felülvizsgálatához az ismert hiányosságok kezelése céljából, amelyek fenyegetést jelentenek az EU éghajlat-politikai törekvéseire nézve, mint amilyen például a hidro-fluor-szénhidrogénekkal (HFC) folytatott illegális kereskedelem és a kén-hexafluorid (SF₆) felhasználása elleni nem elégséges fellépés;

Ipar és versenyképesség

87. úgy véli, hogy a gazdasági jólétnek, az ipari versenyképességnek, a fenntartható fejlődésnek és az éghajlat-politikának kölcsönösen erősíteniük kell egymást; hangsúlyozza, hogy az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia a nettó nulla ÜHG-kibocsátás mellett működő gazdaság felé való, 2050-ig tartó átmenetben, versenyelőnyt biztosítva ezáltal az uniós iparágaknak;

88. hangsúlyozza, hogy rendkívül fontos úgy elérni a Párizsi Megállapodásban foglalt célokat, hogy eközben az EU-n belül megmaradjanak a munkahelyek és az iparbázis, hogy az emberek ebben az ágazatban pozitív perspektívát kapjanak, és hogy megmutassuk a világnak, hogy az ipar és a klímasemlegesség nem összeegyeztethetetlenek egymással; határozottan üdvözli Európa számos ipari szereplőjének arra irányuló elkötelezettségét és erőfeszítéseit, hogy klímasemlegessé váljon, és a számos jó példa követésére biztatja azokat az ágazatokat és vállalatokat, amelyek még nem jutottak elhatározásra ezzel kapcsolatban;

89. üdvözli ezenkívül az EU-s polgárok, vállalkozások és iparágak által a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek a Katowice Szabálykönyvvel összhangban történő teljesítése felé ez idáig tett erőfeszítést és előrehaladást; megjegyzi azonban, hogy ezek az erőfeszítések nem elegendők a nettó nulla ÜHG-kibocsátás mellett működő gazdaság 2050-ig történő eléréséhez; ösztönzi ezért a tagállamokat, azok régióit és a településeit, valamint a vállalkozásokat és az iparágakat, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos kihívások kezelése és a Párizsi Megállapodás által teremtett lehetőségek teljes kiaknázása érdekében egy európai zöld megállapodás révén tűzzenek ki ambiciózusabb célokat és azokat aktívan érvényesítsék;

90. hangsúlyozza, hogy egy stabil és megbízható jogi keret, valamint az egyértelmű szakpolitikai jelzések uniós és globális szinten elősegítik és fokozzák az éghajlatváltozással kapcsolatos beruházásokat, és hozzájárulhatnak a szén-dioxid-kibocsátás magas szinten való rögzülésének megelőzéséhez; e tekintetben hangsúlyozza a „Tiszta energia minden európainak” jogszabálycsomag megfelelő és kellő időben történő végrehajtásának fontosságát, és szorgalmazza egy hosszú távú uniós iparpolitikai stratégiának és egy uniós éghajlat-politikai jogszabálynak a Párizsi Megállapodás értelmében tett uniós kötelezettségvállalásokkal összhangban történő kidolgozását, amelynek célja az EU iparának rövid és hosszú távú fejlődésének biztosítása, különösképpen a kkv-k támogatása, minőségi munkahelyek megteremtése és az ökológiai átmenet lehetővé tétele révén, az EU ipara globális versenyképességének és annak biztosítása mellett, hogy az EU 2050-ig elérje a nettó nulla ÜHG-kibocsátást, és senki se maradjon le;

91. üdvözli, hogy több olyan ország, amelyek az EU energiaigényes iparágai néhány fontos versenytársának adnak otthont, bevezették a szén-dioxid-kibocsátási jogok kereskedelmét, illetve az egyéb árképzési mechanizmusokat; ösztönzi a többi országot, hogy kövessék ezt a példát; szorgalmazza e mechanizmusoknak az összes energiaigényes iparágra történő kiterjesztését;

92. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy növelni kell a jó minőségű munkahelyek és a képzett munkavállalók számát az EU iparában az innováció és a fenntartható termelési folyamatok felé tartó átmenet ösztönzése céljából; hangsúlyozza, hogy segítséget kell nyújtani a szénigényes és nagyobb mértékű szén-dioxid-kibocsátást okozó olyan régiók számára, ahol magas az aránya a szénfüggő ágazatokban dolgozóknak, be kell ruházni ezekben a régiókba, továbbá át- és továbbképzési programokat kell kidolgozni az új alternatív és innovatív vállalkozások, induló vállalkozások, illetve iparágak bevonása érdekében, hogy fenntartható regionális gazdaságot lehessen kiépíteni, gondoskodva arról, hogy senki se maradjon le;

93. kiemeli, hogy nem minden régió indul ugyanarról a szintről az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, nem minden régió rendelkezik ugyanazokkal az eszközökkel, és ennek megfelelően a következmények is eltérnek; hangsúlyozza ezért, hogy alapvető fontosságú egy olyan átalakítás biztosítása, amely figyelembe veszi a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő régiók, lakosságok és ágazatok sajátosságait;

2019. november 28., csütörtök

Energiapolitika

94. kiemeli az energia központi szerepét a nulla nettó ÜHG-kibocsátású gazdaság felé való átmenetben;
95. hangsúlyozza, hogy az energiaszegénység problémáját a fenntartható energetikai átalakulás során az energiafogyasztók jogainak megerősítésével, a fogyasztók fokozottabb tájékoztatásával, különösen az alacsony jövedelmű háztartások esetében az épületeken végzett energiahatékonysági intézkedések fokozásával, valamint a probléma szociálpolitika részeként való kezelésével kell kezelni;
96. hangsúlyozza az energiahatékonyságnak és a megújuló energiának az ÜHG-kibocsátások csökkentésében, valamint az energiabiztonság elérésében és az energiaszegénység enyhítésében betöltött jelentőségét;
97. hangsúlyozza, hogy minden ágazatnak hatékonyan együtt kell működnie az EU gazdaságának dekarbonizációja és a nettó nulla ÜHG-kibocsátás elérése érdekében; hangsúlyozza, hogy az országoknak rugalmasnak kell lenniük a gazdaságuk dekarbonizációja terén, hogy megkönnyítsék az átalakítással összefüggő társadalmi költségek mérséklését, és megszerezzék a társadalom elfogadását és támogatását;
98. úgy véli, hogy az Unió belső energiapiacának további integrációja alapvető fontosságú szerepet fog játszani, különösen a nettó nulla ÜHG-kibocsátású gazdaság elérésében;
99. emlékeztet arra, hogy az EU energiauniójának két fő célját az energiahatékonyságnak különösen az „energiahatékonyság az első helyen” elve megvalósításán keresztül prioritásként történő kezelése, valamint a megújuló energiaforrások terén vállalt globális vezető szerep képezi; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások részarányára vonatkozó, 2030-ig elérendő uniós célkitűzést 32 %-ban vagy afelett, az energiahatékonysági célkitűzést pedig 32,5 %-ban vagy afelett határozták meg; kiemeli, hogy ezek a célok – habár az ÜHG-kibocsátásoknak a korábban vártnál nagyobb mértékű csökkenéséhez vezetnek – nincsenek összhangban a Bizottság új megválasztott elnöke által javasolt 50–55 %-os csökkenéssel, sem a globális felmelegedés mértékének 1,5 °C-ra történő korlátozására irányuló célkitűzéssel; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy határozzák meg a megújuló energia részarányának növeléséhez és az energiahatékonyság fokozásához szükséges, az ÜHG-kibocsátás csökkentésére irányuló céllal összhangban lévő további szükséges erőfeszítéseket; szorgalmazza az energiahatékonysági intézkedések világszerte történő előmozdítását és a megújuló energia kellő időben történő alkalmazását;
100. üdvözli a megújuló energia részarányának a globális energiaellátásban, különösen az energiaágazatban történő növekedését; aggodalmát fejezi ki a megújuló energiának a fűtés, a hűtés és a közlekedés terén történő lassú elterjedése miatt, különös tekintettel a légi és tengeri közlekedési ágazatokra; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy (2014 óta) az EU-ban lelassult a megújulóenergia-piac részarányának növekedése, ami veszélyezteti az EU energia- és éghajlat-politikai céljait; hangsúlyozza, hogy a hosszú távú fenntarthatósági célok elérése érdekében minden ágazatnak növelnie kell a megújulóenergia-felhasználását;

Kutatás, innováció, digitális technológiák és úrpolitika

101. elismeri, hogy a tudomány és a tudományos alapú innovációk kritikus szerepet játszhatnak az éghajlatváltozás elleni küzdelem sikerének elérésében és a Párizsi Megállapodás, valamint bármilyen más ambiciózus éghajlat-politikai program stratégiai céljainak megvalósításában; hangsúlyozza, hogy az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia mind az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, mind az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciát biztosító fejlődést segítő technológiai haladás előmozdításában;
102. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében fontos folytatni és megerősíteni a kutatást és innovációt az éghajlatváltozás mérséklése, az alkalmazkodással kapcsolatos politikák, a erőforrás-hatékonyság, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és a nulla kibocsátású technológiák, a másodnyersanyagok fenntartható felhasználása („körforgásos gazdaság”) és az éghajlatváltozással kapcsolatos adatok gyűjtésének területén; hangsúlyozza, hogy az új Európai Horizont program keretében elsőbbséget kell adni a fenntartható energiaprojektek finanszírozásának, figyelembe véve az EU által az energiaunió és a Párizsi Megállapodás keretében tett kötelezettségvállalásokat;
103. emlékeztet arra, hogy a kutatás, az innováció és a versenyképesség az EU energiaunióra irányuló stratégiája öt pillérének egyikét alkotják; emlékeztet ezért arra, hogy a kutatók alapvető fontosságú szerepet játszanak a globális felmelegedés elleni küzdelemben, és e tekintetben hangsúlyozza a nemzetközi partnerek közötti szoros tudományos együttműködés fontosságát;

2019. november 28., csütörtök

104. emlékeztet arra, hogy a digitális technológiák alapvető szerepet játszanak az energia és az ipar területén végbemenő átmenet támogatásában, különösen az energiahatékonyság és -megtakarítás, és a kibocsátáscsökkentés fokozása tekintetében; hangsúlyozza, hogy az európai ipar digitalizálása éghajlati szempontból előnyös lehet az erőforrások hatékony felhasználása, többek között az újrahasznosítás, és az alapanyag-intenzitás csökkentése révén; kiemeli az átviteli és elosztóhálózatok, valamint az energiakereskedelmi csomópontok teljes digitalizációjával, továbbá a szoftveralkalmazásokon keresztül kezelt felhasználóoldali programokkal járó éghajlati előnyöket;

105. elismeri az új uniós úrprogram szerepét az EU által az éghajlatváltozás és annak hatásai ellen folytatott küzdelem támogatásában; emlékeztet arra, hogy a Kopernikusz, az európai Föld-megfigyelő rendszer adat- és információs szolgáltatásai kulcsfontosságú szerepet játszottak a Föld megfigyelésében; hangsúlyozza a Kopernikusz program jelentőségét a megfigyelőrendszerek és az ezekhez kapcsolódó adatcserék nemzetközi összehangolásának előmozdítása terén;

Éghajlatváltozás és fejlődés

106. emlékeztet arra, hogy az ENSZ rendkívüli szegénységgel és emberi jogokkal foglalkozó különleges előadójának az éghajlatváltozásról és szegénységről szóló, 2019. június 25-i jelentése szerint „az éghajlatváltozás a fejlődés, a globális egészségügy, és a szegénység csökkentése terén az elmúlt ötven évben elért előrehaladást áshatja alá”, és a becslések szerint „az éghajlatváltozással járó költségek 75–80 %-át a fejlődő országok fogják viselni”;

107. hangsúlyozza, hogy leginkább a fejlődő országok vannak kitéve az éghajlatváltozásnak, és ezek az országok vannak a legkevésbé felszerelve az egyre pusztítóbb hatásai, köztük az élelmiszer- és vízellátási válsághelyzetek, a természeti csapások okozta fizikai pusztítás és a szűkös erőforrások miatt kialakuló, egyre növekvő feszültségek ellen; emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás drámai következménnyel jár a fejlődő országok, és különösen a legkevésbé fejlett országok hosszú távú gazdasági fejlődésére nézve;

108. kiemeli az Ijai és Kenneth trópusi ciklonok példáját – ez utóbbi volt az afrikai kontinenst sújtó eddigi legerősebb ciklon –, amelyek a Comore-szigeteken, Malawiban, Mozambikban és Zimbabwe-ban 2019 első felében okoztak pusztítást és számos halálesetet, és amelyek miatt több, mint kétmillió ember szorult azonnali humanitárius segítségnyújtásra, amelynek – nagyrészt az EU által fedezett – költségei közel 400 millió USD-re rúgtak, míg a helyreállítási költségeket 3 milliárd USD összegre becsülik;

109. kiemeli, hogy a fejlődő országok infrastruktúrájának rezilienciája döntő jelentőségű lesz az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodóképességük szempontjából; ragaszkodik ezért ahhoz, hogy ösztönözni kell az ellenállóképes infrastruktúrák fejlődő országokban történő kiépítésére irányuló beruházásokat, ezzel segítve őket az egyre súlyosbodó természeti katasztrófákkal szembeni ellenállás terén;

110. emlékeztet azon állásfoglalására, miszerint a 2021–2027 közötti időszakra javasolt Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszközből (NDICI) származó finanszírozás legalább 45 %-át az éghajlat-politikai és környezetvédelmi célkitűzések támogatására kell fordítani;

111. ragaszkodik a Párizsi Megállapodás és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend végrehajtásának összefogásra épülő megközelítéséhez a belső és a külső szakpolitikák tekintetében egyaránt, a fejlesztés-, kereskedelem-, mezőgazdasági, energia- és éghajlatpolitikák fejlesztési célú koherenciájának elvének teljes mértékű tiszteletben tartásával;

112. hangsúlyozza az éghajlat, a gazdaság és a társadalom kölcsönös függését; kiemeli különösen az éghajlatváltozás által az őslakos közösségekre gyakorolt közvetlen hatásokat, és azokat a súlyos egzisztenciális fenyegetéseket, amelyekkel a többségüknek, köztük az elszigetelt közösségeknek szembe kell nézniük; hangsúlyozza, hogy az IPCC szerint a helyi és tradicionális tudás az egyik legfőbb forrása az éghajlatváltozás megelőzésének, nem utolsósorban azért, mert az őslakos népek területein található a világ fennmaradó biodiverzitásának körülbelül 80 %-a; megdöbben a észak-brazíliai törzsi vezető, Emrya Wajapi közelmúltbeli meggyilkolása, és üdvözlí az ENSZ emberi jogi főbiztosának 2019. július 29-i nyilatkozatát, amelyben „sürgözteti a brazil kormányt, hogy függessze fel az őslakos területek megszállását és biztosítsa az őslakos közösségek területükhöz való kollektív jogainak békés gyakorlását” az ILO 169. sz. egyezményével összhangban;

2019. november 28., csütörtök

113. felszólítja a fejlett országokat, köztük az EU tagállamait, hogy fokozzák a fejlődő országokra irányuló tudásmegosztáshoz, kapacitásépítéshez és technológiatranszferhez nyújtott támogatásukat, tiszteletben tartva ezáltal a Párizsi Megállapodás 9–11. cikkét és az addisz-abebei cselekvési program 49., 116. és 120. cikkét, a 17. fenntartható fejlődési céllal, többek között a 17.6.–17.8. célkitűzéssel kapcsolatban tett kötelezettségvállalásaik teljesítése mellett; e célból kiemeli az ígéretes tudományos kutatási projektekbe történő uniós beruházások fokozásában rejlő pozitív lehetőségeket; felszólítja ezenkívül az EU-t, hogy az éghajlatbarát technológiák fejlődő országok számára történő jogszerű átruházásának előmozdítása érdekében ösztönözze a TRIPS-megállapodásról és a közegészségügyről szóló 2001-es dohai nyilatkozathoz hasonló nyilatkozat elfogadását;

114. rámutat arra, hogy a magánberuházás és a növekedés döntő jelentőségűek az éghajlatbarát infrastruktúra és termelési módszerek felé történő átmenethez; hangsúlyozza, hogy maximalizálni kell az ilyen beruházásnak az éghajlat-politikai fellépésekhez és a fenntartható fejlődési célok eléréséhez való hozzájárulását, egyebek mellett ösztönzők és a köz- és magánszféra közötti partnerségek elősegítése révén; e tekintetben elengedhetetlen eszköznek tartja az európai külső beruházási tervet; hangsúlyozza továbbá, hogy inkluzív és fenntartható fejlődés és növekedésre van szükség ahhoz, hogy a fejlődő országok részt vehessenek az éghajlatvédelmi átállásban, amelyet többek között innovációs stratégiák és műszaki haladás révén érhetnek el; meggyőződése, hogy az EU-nak mielőbb elő kell mozdítania a felelősségteljes és fenntartható magánfinanszírozást, nevezetesen az emberi jogokra vonatkozó kötelezettségek és a fejlődő országok belföldi gazdaságához való hozzájárulások tekintetében; óva int azonban az önkéntes alapú magánszektorbeli törekvésekre való túlzott mértékű hagyatkozástól;

115. tudomásul veszi az éghajlatbarát és fenntartható beruházásra vonatkozó előírások kidolgozása iránti növekvő érdeklődést, és ismételten kifejezi aggályát amiatt, hogy a magánszektorbeli kezdeményezések elterjedése megnehezíti az összehasonlítást és az ellenőrzést; üdvözli e tekintetben a Bizottság és a nemzetközi közösségek által indított, a fejlődő országokban hozott éghajlatvédelmi intézkedésekkel kapcsolatos beruházások és szakpolitikai párbeszéd támogatására irányuló kezdeményezéseket, így például a az éghajlatváltozás elleni globális szövetség+ (GCCA+) és a Zöld Klíma Alap elnevezésű kezdeményezéseket; e tekintetben arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is vegyenek részt a nemzetközi fórumokon, hogy az éghajlat-politikai intézkedésekbe való beruházás tekintetében előmozdítsák a hatékonyságot és a méltányosságot;

Klímadiplomácia

116. határozottan támogatja az EU politikai tájékoztatásának és klímadiplomáciájának folytatását és további megerősítését, ami alapvető fontosságú az éghajlat-politika mozgósításához a partnerországokban és a globális közvélemény körében; úgy véli azonban, hogy az eddigi erőfeszítések egyértelműen elégtelennek bizonyultak, és a Bizottságnál és az Európai Külügyi Szolgálatnál előírányzott humán erőforrások messze nem elegendőek; javasolja ezért a humán erőforrások drasztikus növelését ezen a területen; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az uniós klímadiplomáciát holisztikus módon közelítsék meg azáltal, hogy kapcsolódási pontokat hoznak létre az éghajlatváltozás és a fenntartható fejlődés, a mezőgazdaság, a konfliktusmegoldás, a migráció és a humanitárius megfontolások között a nulla nettó kibocsátás felé való globális átmenet, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia, a fenntartható fejlődés, valamint az élelmezésbiztonság és a vízellátás biztonsága elérésének megkönnyítése érdekében;

117. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás a nemzetközi biztonság és a regionális stabilitás szempontjából egyre súlyosbodó következményekkel jár a környezetkárosodás, a megélhetés elvesztése, az éghajlatváltozás miatti kényszerű lakóhelyelhagyás és az elégedetlenség ehhez kapcsolódó formái miatt azokban a térségekben, ahol az éghajlatváltozás gyakran súlyosbítja a fenyegetéseket; ezért arra ösztönzi az Uniót és a tagállamokat, hogy világszerte működjenek együtt partnereikkel az éghajlatváltozás destabilizáló hatásainak jobb megértése, integrálása, előrejelzése és kezelése érdekében; ösztönzi egy korai figyelmeztető program bevezetését az olyan potenciális nagy fordulópontok tekintetében, amelyekben annak a lehetősége rejlik, hogy nagyobb régiókban vagy kontinenseken aláássák a fenntartható struktúrákat és ökoszisztémákat;

118. üdvözli, hogy a világ számos részében kötelezettséget vállalnak és konkrét tevékenységeket végeznek az ÜHG-kibocsátások csökkentése érdekében, például üdvözli számos fejlődő ország és kis szigetállam rendkívül ambiciózus kötelezettségvállalásait; sajnálja azonban, hogy számos jelentős gazdaságban nem törekednek a nemzetileg meghatározott hozzájárulás növelésére, és erről nem folynak viták; emlékeztet arra, hogy az EU a globális ÜHG-kibocsátások 9 %-áért felel, míg az EU a világ népességéből csak 6,7 %-ot tesz ki, ami azt jelenti, hogy rendkívül fontos, hogy az EU nagyobb ambíciót mutasson, különösen az éghajlatváltozás iránti történelmi felelőssége és annak szükségessége miatt, hogy jó példát kell mutatnia a világ többi részének; hangsúlyozza, hogy lehetetlen lesz elérni a Párizsi Megállapodás célját és elkerülni a fordulópontokat, ha a többi jelentős gazdaság nem követi az ambíció fokozásának példáját;

2019. november 28., csütörtök

119. kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul végezzen elemzést az annak érdekében megtehető további lépések lehetőségére vonatkozóan, hogy más jelentős gazdaságokat nemzetileg meghatározott hozzájárulásaik növelésére, további konkrét intézkedések megvalósítására, továbbá innovatív megközelítések megfontolására ösztönözzenek;

120. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használjanak ki minden rendelkezésre álló eszközt (pl. nemzetközi tárgyalások, kereskedelmi és regionális megállapodások, nemzetközi partnerségek), hogy elősegítsék és előmozdítsák a nulla nettó kibocsátások, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia, a fenntartható fejlődés, valamint az élelmezésbiztonság és a vízellátás biztonsága felé tartó globális átalakulás során történő együttműködést;

121. hangsúlyozza, hogy az éghajlat-politikai célokat valamennyi uniós szakpolitikában, többek között a kereskedelem-politikában is érvényesíteni kell; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU által aláírt valamennyi új kereskedelmi és beruházási megállapodás teljes mértékben összeegyeztethető legyen a Párizsi Megállapodással és a fenntartható fejlődési célokkal, és hogy a környezeti és az éghajlat-politikai rendelkezések jogilag kötelező erejűek és végrehajthatók legyenek; kéri a Bizottságot, hogy végezzen és tegyen közzé egy átfogó értékelést a meglévő és jövőbeli megállapodásoknak a Párizsi Megállapodással való összeegyeztethetőségére vonatkozóan; kéri a Bizottságot, hogy minden kereskedelmi megállapodás tartalmazzon kötelező erejű záradékokat – többek között a fenntartható erdőgazdálkodásra és -védelemre vonatkozó rendelkezéseket – a Párizsi Megállapodás tiszteletben tartásával kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a kereskedelmi áruk életciklusára a tervezéstől a fogyasztásig, hogy védje a természeti erőforrásokat, és vegye figyelembe a halmozott hatásokat, ezen belül a szállításra gyakorolt hatásokat is;

122. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy építsék be a Párizsi Megállapodást a kereskedelmi megállapodásokba annak érdekében, hogy ösztönözzék a kereskedelmi partnereket a Párizsi Megállapodásban meghatározott célok elérésére; felhívja továbbá a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vizsgálják felül a kereskedelmi megállapodásokat annak érdekében, hogy e kétoldalú megállapodásokba ambiciózus éghajlatvédelmi kötelezettségeket építsenek be, és így módon ösztönözzék a partnereket a Párizsi Megállapodással összhangban lévő éghajlat-politikai stratégiák bevezetésére;

123. határozottan üdvözlí Oroszország bejelentését, miszerint végrehajtja a Párizsi Megállapodást;

124. elismeri, hogy az EU–USA partnerség rendkívül fontos a Párizsi Megállapodás és a többi ambiciózus stratégia stratégiai céljainak az eléréséhez; ismételten sajnálatát fejezi ki ezért Donald Trump, az Egyesült Államok elnöke azon bejelentése miatt, hogy az Egyesült Államok ki kíván lépni a Párizsi Megállapodásból; határozottan üdvözlí a nagyobb egyesült államokbeli államok, városok, egyetemek és egyéb nem állami szereplők folyamatos éghajlatvédelmi mobilizációját a „We are still in” kampány keretében; abbéli reményének ad hangot, hogy az USA egyszer újra csatlakozik az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, és az EU-val partnerségben az élen fog járni a Párizsi Megállapodással összeegyeztethető kereskedelmi, ipari és energetikai megállapodások világszerte való létrejöttének folyamatában;

125. határozottan helyteleníti, hogy Jair Bolsonaro, brazil elnök és a brazil kormány visszafogottan reagált az Amazonas menti brazil területeket érintő, példátlan számú és mértékű erdőtüzekre; úgy véli, hogy az EU-nak és tagállamainak a nemzetközi együttműködés és segítségnyújtás révén minden tőlük telhetőt meg kell tenniük Amazónia és a globális ökoszisztéma egyéb kulcsfontosságú területeinek pusztulása elleni küzdelemben, és figyelembe kell venniük saját kereskedelem-politikájuk potenciális szerepét;

Az Európai Parlament szerepe

126. úgy véli, hogy az Európai Parlamentet – mivel a nemzetközi megállapodásokhoz szükség van az egyetértésére, és társjogalkotóként központi szerepet játszik a Párizsi Megállapodás Unión belüli végrehajtásában – megfelelően be kell vonni az uniós küldöttségbe; elvárja ezért, hogy részt vehessen az uniós koordinátorok ülésein a Madridban tartott COP25 konferencián, és hogy biztositásnak számára hozzáférést minden előkészítő dokumentumhoz a tárgyalások megkezdésének időpontjától kezdve;

o

o o

127. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az UNFCCC titkárságának azzal a kéréssel, hogy azt juttassák el az egyezmény valamennyi EU-n kívüli részes felének.

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0080

Az EU csatlakozása az Isztambuli Egyezményhez és a nemi alapú erőszak leküzdését szolgáló egyéb intézkedések

Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az EU Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet célzó egyéb intézkedésekről (2019/2855(RSP))

(2021/C 232/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló Egyezményére, amelyet 2011. május 11-én, Isztambulban nyitottak meg aláírásra (a továbbiakban az „Isztambuli Egyezmény”),
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2005), Peking+15 (2010) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének jogi eszközeire az emberi jogok, különösen a nők jogai terén,
- tekintettel a 2016. március 4-i, tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2016)0109),
- tekintettel a Tanács 2017. május 11-i (EU) 2017/865 határozatára az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő aláírásáról ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács 2017. május 11-i (EU) 2017/866 határozatára az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a menekültügy és a visszaküldés tilalma tekintetében az Európai Unió nevében történő aláírásáról ⁽²⁾,
- tekintettel a szerződések jogáról szóló, 1969. május 23-i bécsi egyezményre és különösen annak 26. és 27. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) vonatkozó ítélkezési gyakorlatára,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az európai védelmi határozatról szóló, 2011. december 13-i 2011/99/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾ és a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló, 2013. június 12-i, 606/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 131., 2017.5.20., 11. o.

⁽²⁾ HL L 131., 2017.5.20., 13. o.

⁽³⁾ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

⁽⁴⁾ HL L 338., 2011.12.21., 2. o.

⁽⁵⁾ HL L 181., 2013.6.29., 4. o.

2019. november 28., csütörtök

- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾, valamint a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾, valamint a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre ⁽⁹⁾, amelyek meghatározzák a zaklatás és a szexuális zaklatás fogalmát, valamint elítélik ezeket;
- tekintettel az Európai Parlament 2019. április 4-i állásfoglalására a Bíróság véleményének kikéréséről azzal kapcsolatban, hogy az Európai Uniónak az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményéhez való csatlakozására irányuló javaslat és a csatlakozással kapcsolatos eljárás összeegyeztethető-e a Szerződésekkel ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az Unión belüli, munkahelyen, nyilvános térben és a politikai életben elkövetett megfélemlítés és szexuális zaklatás megelőzését és az ellenük való küzdelmet szolgáló intézkedésekről szóló, 2018. szeptember 11-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a szexuális zaklatás és bántalmazás ellen az Unióban folytatott küzdelemről szóló, 2017. október 26-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatról (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE)) szóló, 2017. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló, 2008. december 8-i európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című, 2015. december 3-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0278),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) „Nőkkel szembeni erőszak: az Unió egészére kiterjedő felmérés” című, 2014. márciusi jelentésére,
- tekintettel a Velencei Bizottság 2019. október 14-i, Örményországról, valamint az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének ratifikálásával összefüggő alkotmányos következményekről szóló véleményére,
- tekintettel a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB kerethatározatra ⁽¹⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,

⁽⁶⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽⁹⁾ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0357.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0331.

⁽¹²⁾ HL C 346., 2018.9.27., 192. o.

⁽¹³⁾ HL C 337., 2018.9.20., 167. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 407., 2016.11.4., 2. o.

⁽¹⁵⁾ HL L 328., 2008.12.6., 55. o.

2019. november 28., csütörtök

- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az EU egyik alapértéke; mivel az egyenlő bánásmódhoz és a megkülönböztetés-mentességhez való jog a Szerződésekben és az Alapjogi Chartában is rögzített alapvető jog, amelyet teljes mértékben tiszteletben kell tartani;
- B. mivel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének (EIGE) nemek közötti egyenlőségre vonatkozó mutatója szerint még egyetlen uniós ország sem valósította meg teljes mértékben a nők és férfiak közötti egyenlőséget; mivel e cél elérésének egyik előfeltétele a nemi alapú erőszak felszámolása;
- C. mivel a nemi alapú erőszak elleni küzdelem az EU „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című munkadokumentumának egyik prioritása;
- D. mivel az Isztambuli Egyezmény szerint a nőkkel szembeni erőszak „az emberi jogok megsértéseként és a nőkkel szembeni megkülönböztetés formájaként értelmezendő; a nemi alapú erőszak mindazon cselekményei, amelyek fizikai, szexuális, pszichológiai vagy gazdasági sérelmet vagy szenvedést okoznak vagy okozhatnak a nőknek, ideértve az ilyen cselekményekkel való fenyegetést, a kényszert vagy a szabadságtól való önkényes megfosztást, akár a közéletben, akár a magánéletben fordul is az elő”;
- E. mivel a Belém do Pará-i egyezmény nyomonkövetési mechanizmusának (MESECVI) fogalommeghatározása szerint a femicídium „nők nemi alapú erőszak miatt bekövetkező halála, amely a családon, élettársi kapcsolaton, bármely más személyes kapcsolaton vagy közösségen belül történik, és amelyet egy személy vagy az állam, illetve annak képviselője követ el vagy tűr meg, valamely cselekmény vagy mulasztás révén”⁽¹⁶⁾;
- F. mivel az Isztambuli Egyezmény kimondja, hogy valamennyi rendelkezését, különösen az áldozatok jogainak védelmére irányuló intézkedéseket „biológiai nemen, társadalmi nemen, származáson, bőrszínen, nyelven, valláson, politikai vagy más véleményen, nemzeti vagy társadalmi származáson, nemzeti kisebbséghez való tartozáson, vagyonton, születésen, szexuális irányultságon, nemi identitáson, életkoron, egészségi állapoton, fogyatékoszágon, családi állapoton, migráns vagy menekült jogálláson vagy más jogálláson alapuló megkülönböztetés nélkül biztosítani” kell;
- G. mivel a nők elleni erőszak és a nemi alapú – fizikai és pszichológiai – erőszak széles körben elterjedt, és a társadalom minden szintjén érinti a nőket, életkortól, iskolázottságtól, jövedelemtől, társadalmi helyzettől és származási vagy tartózkodási országtól függetlenül;
- H. mivel a nemi alapú erőszak az élet számos területén – a munka, az egészség, a pénzügyi forrásokhoz, a hatalomhoz és a tudáshoz való hozzáférés, valamint a személyes idő kezelése terén – a nők által tapasztalt strukturális egyenlőtlenségeknek egyszersmind egyik oka és következménye is; mivel a nemi alapú erőszak elleni küzdelemhez meg kell érteni annak okait és az ahhoz hozzájáruló tényezőket;
- I. mivel a nők elleni erőszak társadalmainkon belüli gyakori előfordulásának okait keresve fontos elismerni a strukturális vagy intézményi erőszak létezését, amelyet úgy lehet meghatározni, mint a nők alárendeltségét a gazdasági, társadalmi és politikai életben;
- J. mivel a tagállamokban érvényesülő különböző politikák és jogi szabályozás miatt az Európai Unióban a nőket nem védik egyenlően a nemi alapú erőszakkal szemben;
- K. mivel az igazságszolgáltatási rendszerek gyakran nem nyújtanak elegendő támogatást a nők számára; mivel az áldozatok sok esetben ki vannak téve a bűnüldöző szervek tisztviselői által tett lealacsonyító megjegyzéseknek, illetve függőségi helyzetben vannak, ami fokozza az erőszak bejelentésétől való félelmüket;
- L. mivel a jelenlegi évtizedben világszerte és európai szinten is látható és szervezett offenzíva zajlik a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai, többek között a szexuális és reprodukív egészség és jogok ellen;

⁽¹⁶⁾ <https://www.oas.org/es/mesecvi/docs/DeclaracionFemicidio-EN.pdf>

2019. november 28., csütörtök

- M. mivel az Alapjogi Ügynökség 2014. évi felmérése azt mutatta, hogy Európában a nők egyharmada legalább egyszer elszenvedett fizikai vagy szexuális erőszakot 15 éves kora óta, a nők 55 %-a szembesült a szexuális zaklatás egy vagy több formájával, 11 %-uk tapasztalt internetes zaklatást, 20-ból 1 nőt (5 %) megerőszakoltak, és több mint egytizedük szenvedett el erő alkalmazásával elkövetett szexuális erőszakot; mivel számos tagállamban a gyilkosságok áldozatául esett nők több mint felét egy intim partner, rokon vagy családtag gyilkolta meg; mivel az áldozatok csak az esetek 14 %-ában jelentették a rendőrségnek a kapcsolati erőszak legsúlyosabb eseteit, a nem kapcsolati erőszak legsúlyosabb eseteit pedig csak az esetek 13 %-ában jelentették be, ami azt bizonyítja, hogy igen magas a be nem jelentett esetek aránya; mivel az elmúlt években a #metoo mozgalom arra ösztönözte a nőket és lányokat, hogy jelentsék be a bántalmazás, erőszak és zaklatás eseteit;
- N. mivel a rabszolgaság és az emberkereskedelem modern formái, amelyek főként a nőket érintik, még mindig jelen vannak az EU-ban; mivel világszerte az emberkereskedelem áldozatainak 71 %-a nő és lány, és háromnegyedüket szexuálisan kizsákmányolják⁽¹⁷⁾;
- O. mivel az online erőszak és zaklatás gyakran fizikai következményekkel jár, és könnyen ilyen erőszakot válthat ki azáltal, hogy arra ösztönzi az online felhasználókat, hogy utánozzák az erőszakot és zaklatást, amiről olvastak, majd ilyen cselekményeket kövessenek el;
- P. mivel a nők és lányok egyes csoportjai, például a migráns nők, a női menekültek és menedékkérők, a fogyatékkal élő nők és lányok, az LBTI-nők és a roma nők a diszkrimináció interszekcionális és többszörös formáival szembesülnek, és ezért még kiszolgáltatottabb helyzetbe kerülnek a nemi alapú erőszak kockázata tekintetében, nem férnek hozzá az igazságszolgáltatáshoz, valamint a támogatási és védelmi szolgáltatásokhoz, és nem élhetnek alapvető jogaikkal;
- Q. mivel a nemi alapú erőszak női áldozatai és gyermekeik gyakran különleges támogatást és védelmet igényelnek, az ilyen erőszakkal kapcsolatos újbóli áldozattá válás, megfélemlítés és megtorlás nagy kockázata miatt;
- R. mivel a nemi alapú erőszak aláássa az emberi jogokat, a társadalmi stabilitást és biztonságot, a közegészségügyet, a nők oktatási és foglalkoztatási lehetőségeit, valamint a gyermekek és közösségek jólétét és fejlődési kilátásait;
- S. mivel a fizikai, a szexuális vagy a pszichológiai erőszak és bántalmazás súlyos hatással van az áldozatokra, ami tartós testi, szexuális, érzelmi vagy lelki sérüléseket, illetve anyagi károkat okozhat;
- T. mivel a nők elleni bűncselekmények elkövetőinek büntetlensége továbbra is fennáll, és ezt fel kell számolni annak biztosítása révén, hogy az elkövetőket bíróság elé állítják, valamint hogy az igazságszolgáltatási rendszer megfelelő támogatást nyújt az erőszakot átélt nőknek és lányoknak, továbbá elismeri a helyzetüket; mivel alapvető fontosságú képzéseket biztosítani a nők elleni erőszakkal szemben fellépő szolgáltatók, például a bűnüldöző szervek tagjai, a bírák vagy a politikai döntéshozók számára;
- U. mivel az Uniónak a tagállamokkal együttműködve minden szükséges intézkedést meg kell tennie a nőknek és lányoknak a köz- és magánéletükben egyaránt erőszak nélküli élethez való joga előmozdítására és védelmére;
- V. mivel a jóváhagyása óta eltelt nyolc év alatt az Isztambuli Egyezményt még nem ratifikálta az összes tagállam, és az EU sem;
1. elítéli a nemi alapú erőszak valamennyi formáját, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nők és lányok továbbra is ki vannak téve a pszichológiai, fizikai, szexuális és gazdasági erőszaknak, többek között a kapcsolati erőszaknak, a szexuális zaklatásnak, a számítógépes erőszaknak, a zaklatásnak, a nemi erőszaknak, a korai és kényszerházasságnak, a női nemi szervek megcsonkításának, az úgynevezett „becsület” nevében elkövetett bűncselekményeknek, a kényszerabortusznak, a kényszersterilizációnak, a szexuális kizsákmányolásnak, az emberkereskedelemnek, továbbá az erőszak egyéb formáinak, amelyek súlyosan sértik emberi jogait és méltóságukat; rendkívül aggasztónak tartja a femicídiumok európai jelenségét, amely a nők elleni erőszak legsúlyosabb formája;

⁽¹⁷⁾ <https://www.un.org/en/events/endviolenceday/>

2019. november 28., csütörtök

2. felkéri a Tanácsot, hogy sürgősen zárja le az Isztambuli Egyezmény EU általi ratifikálását az Egyezményhez való széles körű, korlátozások nélküli csatlakozás alapján, és szorgalmazza az Egyezmény valamennyi tagállam általi ratifikálását; felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák az Egyezmény teljes körű integrálását az uniós jogalkotási és szakpolitikai keretbe; emlékeztet arra, hogy az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozása nem mentesíti a tagállamokat az egyezmény ratifikálása alól; felkéri a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az Isztambuli Egyezmény ratifikálásáról és végrehajtásáról szóló tárgyalásokat, és felkéri különösen Bulgáriát, Csehországot, Lettországot, Litvániát, Magyarországot, Szlovákiát és az Egyesült Királyságot, amelyek aláírták, de még nem ratifikálták az Egyezményt, hogy ezt haladéktalanul tegyék meg;
3. határozottan elítéli a néhány tagállamban az Isztambuli Egyezmény végrehajtása és a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem érdekében már meghozott intézkedések visszavonására tett kísérleteket;
4. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az egyezmény megfelelő érvényesítését és végrehajtását, és biztosítsák a kellő pénzügyi és humán erőforrásokat a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére, valamint az áldozatok védelmére; sürgeti a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni és a kapcsolati erőszak elleni fellépéssel foglalkozó szakértői csoportja (GREVIO) által megfogalmazott ajánlásokat, és javítsák jogszabályait annak érdekében, hogy azok jobban összhangba kerüljenek az Isztambuli Egyezmény rendelkezéseivel;
5. hangsúlyozza, hogy az Isztambuli Egyezmény továbbra is a nemi alapú erőszak felszámolásának nemzetközi normája és kulcsfontosságú eszköze, amely holisztikus, átfogó és összehangolt megközelítést követ, és az áldozatok jogait helyezi a középpontba, a nők és lányok elleni erőszak és a nemi alapú erőszak – beleértve a kapcsolati erőszakot is – kérdéseinek széles körű szempontok szerinti kezelésével, olyan intézkedések előírásával, mint például az erőszak megelőzése, a megkülönböztetés elleni küzdelem, a büntetlenséggel szembeni büntetőjogi intézkedések, az áldozatok védelme és támogatása, a gyermekek védelme vagy a női menedékkérők és menekültek védelme, továbbá kockázatértékelési eljárások és kockázatbecslés bevezetése, illetve az adatgyűjtés javítása révén, valamint figyelemfelkeltő kampányok vagy programok segítségével, együttműködve a nemzeti emberi jogi és esélyegyenlőségi szervekkel, a civil társadalommal és a nem kormányzati szervezetekkel;
6. elítéli az Isztambuli Egyezmény elleni támadásokat és kampányokat, amelyek annak szándékos félreértelmezésén és tartalmának a nyilvánosság számára történő hamis bemutatásán alapulnak;
7. határozottan kijelenti, hogy a szexuális és reprodukzív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatások megtagadása a nők és lányok elleni erőszak egyik formája, és hangsúlyozza, hogy az EJEB több alkalommal is kimondta, hogy az abortuszra vonatkozó korlátozó jogszabályok és a végrehajtás hiánya sérti a nők emberi jogait;
8. hangsúlyozza, hogy a nemi sztereotípiák és a patriarchális erőszak elleni, valamint a zaklatással és a nemi alapú erőszakkal szembeni zero toleranciát előmozdító figyelemfelkeltő kampányok az emberi jogok ily módon történő megsértése elleni küzdelem alapvető eszközei; úgy véli, hogy a megkülönböztetésmentességen alapuló, szélesebb körű oktatási stratégiák alapvető szerepet játszanak az erőszak valamennyi formája, és különösen a nemi alapú erőszak megelőzése terén, különösen serdülőkorban;
9. hangsúlyozza, hogy a hatékonyság növelése érdekében a nemi alapú erőszak elleni intézkedéseket olyan intézkedéseknek kell kísérniük, amelyek célja az erőszak áldozatává vált nők társadalmi szerepvállalásának növelése és gazdasági függetlenségének előmozdítása;
10. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemi alapú erőszak valamennyi formájának áldozataival foglalkozó összes szakember számára biztosítsanak megfelelő, a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő képzést, eljárásokat és iránymutatásokat, amelyek az áldozatok jogait helyezik a középpontba annak érdekében, hogy az igazságügyi, orvosi és rendőrségi eljárások során el lehessen kerülni a megkülönböztetést, a traumatizációt vagy az újbóli áldozattá válást; ilyen javításokat szorgalmaz a szóban forgó bűncselekmények bejelentési arányának növelése érdekében;
11. emlékeztet arra az álláspontjára, hogy 193,6 millió EUR-t kell elkülöníteni a nemi alapú erőszak minden formájának megelőzése és leküzdése céljára, valamint az Isztambuli Egyezmény teljes körű végrehajtásának előmozdítására a Jogok és értékek programban, és hangsúlyozza, hogy tagállami szinten is elegendő finanszírozást kell biztosítani e célra;
12. ismételt felkéri a Bizottságot, hogy egy hatásvizsgálatot követően vizsgálja felül a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, jelenleg hatályos kerethatározatot annak érdekében, hogy az kiterjedjen a nemem, szexuális irányultságon, nemi identitáson és nemi jellemzőkön alapuló gyűlöletre való uszításra is;

2019. november 28., csütörtök

13. felkéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a már hatályban lévő vonatkozó jogszabályok teljes körű végrehajtását és érvényesítését;
14. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Eurostattal, az EIGE-vel és az FRA-val való együttműködés révén javítsák a nemi alapú erőszakra vonatkozó minőségi, lebontott adatok elérhetőségét és összehasonlíthatóságát, összhangban az Egyezmény adatgyűjtéssel és -kutatással kapcsolatos kötelezettségeivel; ismételten felkéri a Bizottságot, hogy hozza létre a nemi alapú erőszak európai megfigyelőközpontját, amely pontos és összehasonlítható adatokkal rendelkezne (az EIGE nők elleni erőszakkal foglalkozó állami megfigyelőközpontjának mintájára);
15. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy hivatalos eljárásokat hozzanak létre a munkahelyi szexuális zaklatás bejelentésére, valamint célzott képzési és figyelemfelkeltő kampányokat szervezzenek a méltóság elve munkahelyi tiszteltetés tartásának és a zéró tolerancia normaként való érvényesítésének eszközeként; úgy véli, hogy az európai intézményeknek jó példával kell elől járniuk e tekintetben;
16. felkéri az Európai Parlament elnökét, az Elnökséget és a Parlament igazgatását, hogy folytassák a munkát annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Parlament zaklatástól és szexizmustól mentes munkahely legyen, és a szexuális zaklatás és bántalmazás ellen az Unióban folytatott küzdelemről szóló, 2017. évi állásfoglalásban megfogalmazott kérésekkel összhangban hajtsák végre a következő intézkedéseket: 1. külső ellenőrzés megrendelése az Európai Parlament két meglévő zaklatásellenes bizottságát illetően, és az eredmények nyilvános közzététele; 2. a zaklatás elleni szervek átalakítása külső jogi, orvosi és terápiás szakértők bevonásával, teljes szavazati jogot biztosítva számukra; valamint 3. a munkahelyi tiszteletről és méltóságról szóló kötelező képzések bevezetése valamennyi európai parlamenti képviselő és a személyzet valamennyi kategóriája számára;
17. üdvözli, hogy a Bizottság megválasztott elnöke elkötelezte magát amellett, hogy többet tesz a nemi alapú erőszak visszaszorításáért és az áldozatok jobb támogatásáért, hogy az EU Isztambuli Egyezményhez való csatlakozását a Bizottság prioritásává teszi, és hogy kihasználja a Szerződés által biztosított lehetőségeket arra, hogy a nők elleni erőszakot felvegyék az EU által elismert bűncselekmények jegyzékébe;
18. kéri a Bizottságot, hogy a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet tegye prioritássá a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó következő európai stratégiában azáltal, hogy abba megfelelő szakpolitikai, jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket foglal bele;
19. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be jogi aktust a nemi alapú erőszak valamennyi formája, többek között a nők és lányok elleni erőszak megelőzéséről és visszaszorításáról; e tekintetben kötelezettséget vállal arra, hogy az EUMSZ 225. cikkében foglalt jogalkotási kezdeményezéshez való jog felhasználásával minden lehetséges intézkedést megvizsgál, beleértve a számítógépes erőszakkal kapcsolatos intézkedéseket is;
20. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy aktiválják az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében foglalt áthidaló klauzulát annak érdekében, hogy a nők és lányok elleni erőszakot és a nemi alapú erőszak egyéb formáit felvegyék az EU által elismert bűncselekmények jegyzékébe;
21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének.
-

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0081

Az Oroszországi Föderáció közelmúltbeli intézkedései az 1991. január 13-i vilniusi tragikus események kivizsgálásában részt vett litván bírák, ügyészek és nyomozók ellen

Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az Oroszországi Föderáció által az 1991. január 13-i vilniusi tragikus események kivizsgálásában részt vevő litván bírakkal, ügyészekkel és nyomozókkal szemben a közelmúltban hozott intézkedésekről (2019/2938(RSP))

(2021/C 232/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Oroszországi Föderációról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (Emberi Jogok Európai Egyezménye),
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezményre,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi chartájára,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének az igazságszolgáltatás függetlenségére vonatkozó alapelveire,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságban a közelmúltban, 2019. november 12-én tartott eszmecsere⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel a Molotov-Ribbentrop Paktum közvetlen következményeként a kommunista Szovjetunió más országok mellett magához csatolta a Litván Köztársaságot is;
- B. mivel az Oroszországi Föderáció az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata és az emberi jogok európai egyezménye alapján vállalt kötelezettségei értelmében, valamint az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet teljes jogú tagjaként elkötelezte magát a demokrácia alapelvei, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása mellett;
- C. mivel 1991. január 11. és 13. között a Szovjetunió fegyveres erői agressziót követtek el a független litván állammal szemben és azok ellen, akik békésen próbálták megvédeni a vilniusi tévétornyot, aminek következtében 14 ember életét veszítette és közel 800 ember megsebesült; mivel a szovjet fegyveres erők elnyomó fellépései az 1991. augusztusi moszkvai puccskísérletig folytatódtak;
- D. mivel a vérontást világszerte számos szereplő – köztük az Oroszországi Szovjet Szövetségi Szocialista Köztársaság Legfelsőbb Tanácsának vezetője néhány nappal később egy Moszkvában tartott tömegdemonstráció során – elítélte;
- E. mivel az Orosz Föderáció az államok közötti kapcsolatok alapjairól szóló, a Litván Köztársaság és az Oroszországi Szovjet Szövetségi Szocialista Köztársaság között 1991. július 29-én létrejött szerződésben elismerte a független Litván Köztársaság 1990. március 11-i helyreállítását;

⁽¹⁾ <https://www.europarl.europa.eu/ep-live/hu/committees/video?event=20191112-0900-COMMITTEE-LIBE>

2019. november 28., csütörtök

- F. mivel az Oroszországi Föderáció, amely a Szovjetunió utódállama, átvállalta a volt Szovjetunió jogait és kötelezettségeit;
- G. mivel a vilniusi regionális bíróság 2019. március 27-én ítéletet hozott az úgynevezett „január 13. ügyében”, amelyben háborús bűncselekményekben és emberiség elleni bűncselekményekben bűnösnek találta Dmitrij Jazovot, a Szovjetunió volt védelmi miniszterét, Vlagyimir Uszhopcsikot, a szovjet hadsereg volt vilniusi helyőrségi parancsnokát, Mihail Golovatovot, a KGB különleges erőinek korábbi parancsnokát, valamint 64 orosz, belarusz és ukrán állampolgárt, akik részt vettek a litván állam elleni agresszióban;
- H. mivel Jurij Mel és Gennagyij Ivanov volt szovjet tisztek kivételével a támadás többi elkövetőjével szemben az eljárást távollétükben folytatták le, és a vádlottakra kiszabott börtönbüntetések leghosszabb időtartama 14 év; mivel a 2019 tavaszán hozott ítéletek a Litvánia függetlenségének 1990. március 11-i kikiáltását követő tragikus eseményekkel és a szovjetek arra irányuló kísérletével kapcsolatosak, hogy Litvániát függetlenségi nyilatkozatának visszavonására kényszerítsék, ami az 1990 első felében bevezetett blokáddal kezdődött, és 1991 januárjában a litván kormány megdöntésére irányuló brutális erőszaki cselekményekben érte el tetőpontját;
- I. mivel a január 13. ügyben folytatott tárgyalást megelőző nyomozás során a Litván Köztársaság hatóságai aktívan kérték, hogy az Oroszországi Föderáció illetékes hatóságai nyújtsanak jogsegélyt e büntetőeljárásokban, az Oroszországi Föderáció azonban nem működött együtt;
- J. mivel az Oroszországi Föderáció vélhetően aktívan rejtegeti és védelmezi az ártatlan és fegyvertelen polgári személyek elleni fegyveres agressziót végrehajtó főtiszteket és elkövetőket, például Mihail Golovatovot, aki az 1991. januári események idején magasrangú katonatiszt volt, továbbá minden lehetséges intézkedést meghoz, hogy segítse őket a felelősségre vonás elkerülésében;
- K. mivel a bírósági ítéletre adott kezdeti orosz reakció negatív volt, az orosz Állami Duma azt állította, hogy a tárgyalás „politikai indíttatású” és „a történelem átírására irányuló kísérlet” volt, az orosz külügyminisztérium pedig bejelentette, hogy „további válaszlépéseket fog tenni”;
- L. mivel 2018 júliusa és 2019 áprilisa között az Oroszországi Föderáció Nyomozó Bizottsága büntetőeljárást indított a Litván Köztársaság január 13. ügyben folytatott nyomozásban vagy ítélethozatalban részt vevő ügyészei, nyomozói és bírái ellen az Oroszországi Föderáció Büntető Törvénykönyvének 299. és 305. cikke alapján, amelyek szerint büntetőjogi felelősség állapítható meg „egyértelműen ártatlan személy büntetőjogi felelősségre vonása” és „bíró (bírák) által tudatosan hozott igazságtalan ítélet, határozat vagy más jogi aktus” esetén;
- M. mivel ez az Oroszországi Föderáció által kezdeményezett politikai indíttatású büntetőeljárás arra irányuló törekvésekhez vezethet, hogy az Interpol rendszerével és más, két- és többoldalú együttműködési megállapodásokkal visszaéljenek abból a célból, hogy a kutatások, kihallgatások és letartóztatások során korlátozzák a január 13. ügyben folytatott nyomozás és bírósági tárgyalás keretében eljáró ügyészek és bírák jogait; mivel az Oroszország Föderáció megkísérelhet nemzetközi elfogatóparancsot kérni az ebben az eljárásban részt vevő litván tisztviselők ellen;
- N. mivel az Oroszországi Föderáció államilag ellenőrzött médiája és hivatalos képviselői a demokráciák elleni hibrid fenyegetés részeként képező propaganda- és félretájékoztató kampányt folytatnak azzal a céllal, hogy összeesküvés-elméleteket alakítsanak ki a január 13. üggyel kapcsolatban;
- O. mivel a jogállamiság, amelynek a bírói függetlenség is részét képezi, az EU alapját képező közös értékek egyike; mivel a Szerződések értelmében a Bizottság a Parlamenttel és a Tanáccsal együtt felelős a jogállamiság mint az Unió alapvető értéke tiszteletben tartásának, valamint az uniós jog, értékek és elvek tiszteletben tartásának biztosításáért;
- P. mivel az egyes tagállamok bírái egyben az Európai Unió egészének bírái is;

2019. november 28., csütörtök

- Q. mivel az igazságszolgáltatás függetlensége a jogállamiság alapját képezi és elengedhetetlen a demokrácia működéséhez és az emberi jogok tiszteletben tartásához; mivel az igazságszolgáltatás függetlenségét az Alapjogi Charta 47. cikke és az emberi jogok európai egyezményének 6. cikke rögzíti;
- R. mivel az ENSZ igazságszolgáltatás függetlenségére vonatkozó alapelvei kimondják, hogy minden kormányzati és egyéb intézmény köteles tiszteletben tartani az igazságszolgáltatás függetlenségét; mivel azt is kimondják, hogy tilos bármilyen nem helyénvaló vagy jogosulatlan beavatkozás az igazságszolgáltatás folyamatába ⁽²⁾;
- S. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata rögzíti a törvény előtti egyenlőség elvét, az ártatlanság vélelmét és a törvény szerint felállított független és pártatlan bíróság előtti méltányos és nyilvános tárgyaláshoz való jogot;
- T. mivel a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló – az Oroszországi Föderáció által ratifikált – európai egyezmény 1. cikke szerint „a Szerződő Felek kötelezik magukat arra, hogy az Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően a legszélesebb körben jogsegélyt nyújtanak egymásnak az olyan bűncselekményeket illető bírósági eljárásokban, amelyek büntetése a jogsegélykérelem idején a megkereső Fél igazságügyi hatóságainak a joghatósága alá tartozik”;
- U. mivel az Oroszországi Föderáció egyre több nemzetközi jogi normát és kötelezettséget megsért, és olyan álláspontokat képvisel, amelyek ellentétesek a jószomszédi kapcsolatokkal, aláásva ezzel a jövőbeli együttműködés minden lehetőségét;
1. szolidaritását és együttérzését fejezi ki a január 13. ügy áldozatainak családtagjai felé;
 2. megállapítja, hogy az Oroszországi Föderáció hatóságainak litván bírakkal és ügyészekkel kapcsolatos intézkedései alapvető jogi értékeket sértenek, különösen az igazságszolgáltatás függetlenségét, valamint azt az elvet, hogy az emberi jogokat és szabadságokat csak a nemzetközi jog által előírt célokból lehet jogszerűen korlátozni;
 3. emlékeztet arra, hogy az ügyészek és bírák szakmai tevékenységük miatti büntetőeljárás alá vonása az elfogadhatatlan külső befolyás egy formája, amely sérti a jog elsőbbségét;
 4. hangsúlyozza, hogy az ilyen ügyekben az ügyészek és bírák elleni büntetőeljárások nem tekinthetők legitimnek;
 5. határozottan elítéli a nemzetközi jog alapvető elveinek és normáinak az orosz hatóságok által a fentiek szerint elkövetett megsértését, és tiltakozik a politikai indíttatású büntetőeljárásokkal szemben;
 6. kifejezi szolidaritását az Oroszországi Föderáció által ebben az ügyben vád alá helyezett litván ügyészekkel, nyomozókkal és bírakkal, valamint a litván kormány arra irányuló erőfeszítéseivel, hogy felhívja a figyelmet az ügyre, és csökkentse az orosz hatóságok által jogszerűtlenül megvádolt személyeknek okozott kárt és az őket fenyegető veszélyt;
 7. hangsúlyozza, hogy a bírák és ügyészek függetlenségének egyetemesen elismert biztosítékai tiltják, hogy bármilyen módon beavatkozzanak a bíróság igazságszolgáltatási tevékenységébe, akár a legcsekélyebb mértékben befolyásolják az ítélethozatalt, bírót büntetőeljárás alá vonjanak az általa hozott ítélet miatt, vagy beavatkozzanak az ügyészség munkájába az egyes ügyek nyomozása során;
 8. felszólítja az Oroszországi Föderáció hatóságait, hogy szüntessék meg a január 13. ügyben eljáró litván ügyészek, nyomozók és bírák ellen indított büntetőeljárásokat;
 9. felszólítja Oroszországi Föderáció hatóságait, hogy az államok közötti kapcsolatok alapijáról szóló, a Litván Köztársaság és az Oroszországi Szovjet Szövetségi Szocialista Köztársaság között 1991. július 29-én létrejött szerződés végrehajtása keretében értékeljék azon személyek elszámoltathatóságát, akik a litván állam elleni 1991. január 11–13-i agressziót vezették vagy abban részt vettek, és segítsék a Litván Köztársaság bűnüldöző hatóságait abban, hogy a január 13. ügyben igazságot szolgáltatassanak;

⁽²⁾ <https://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/IndependenceJudiciary.aspx>

2019. november 28., csütörtök

10. felszólítja az Oroszországi Föderáció és Belarusz hatóságait, hogy tegyenek eleget a Litván Köztársaság kölcsönös jogsegély iránti kérelmeinek a január 13. ügyben;
11. felszólítja az orosz hatóságokat, hogy hagyjanak fel az Oroszországi Föderáció tisztviselői által a január 13. ügygel kapcsolatban tett felelőtlen félretájékoztatással és propagandanyilatkozatokkal;
12. felszólítja a tagállamokat, hogy a január 13. ügyben eljáró litván ügyészekkel és bírakkal szemben az Oroszországi Föderációban folytatott büntetőeljárással kapcsolatban az Oroszországi Föderáció részéről érkező kölcsönös jogsegély iránti kérelem esetén tekintsék az ügyet politikai indíttatású ügynek, szorosan működjenek együtt a litván hatóságokkal, és tagadják meg jogsegély nyújtását ebben az ügyben az Oroszországi Föderáció részére;
13. felszólítja az Interpol aktáinak ellenőrzésével foglalkozó, a politikai természetű, visszaélésszerű elfogatóparancsok megelőzéséért felelős bizottságot (CCF), hogy éberen figyeljen oda minden olyan nemzetközi elfogatóparancsra, amelyet a megvádolt litván tisztviselőkkel szemben adtak ki; felszólítja valamennyi tagállamot és az Interpol Alapokmányának többi aláíróját, hogy hagyjanak figyelmen kívül minden, a vád alá helyezett litván tisztviselők ellen kiadott nemzetközi elfogatóparancsot; felszólítja az Interpol-t, hogy hagyja figyelmen kívül a január 13. ügghöz kapcsolódó valamennyi elfogatóparancs iránti orosz kérelmet;
14. felszólítja az összes uniós tagállamot, hogy tartózkodjanak a litván bírák, ügyészek és nyomozók elleni büntetőeljárásokban felhasználható személyes adatok Oroszország részére történő továbbításától;
15. felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben működjenek együtt európai szinten az Oroszországgal kapcsolatos politikáik terén, mivel a nagyobb következetesség és koordináció alapvető fontosságú a hatékonyabb uniós politika megvalósítása szempontjából, továbbá hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket a rezilienciaépítés érdekében, valamint törekedjenek a demokratikus folyamatok és a független igazságszolgáltatás támogatását és megerősítését szolgáló gyakorlati megoldásokra;
16. felhívja a Tanács és a Bizottság elnökét, valamint az alelnököt/főképviselőt és a tagállamokat, hogy továbbra is szorosan kövessék nyomon az ilyen eseteket, vessék fel ezeket a kérdéseket az Oroszországi Föderációval folytatott különböző megbeszéléseken és találkozókra, és tegyenek jelentést a Parlamentnek az orosz hatóságokkal folytatott eszmecserékről, egyúttal maradéktalanul tájékoztassák az orosz hatóságokat az Európai Unió ebben az ügyben és a többi kapcsolódó ügyben tanúsított egységéről és szolidaritásáról; ösztönzi a tagállamokat, hogy vessék fel ezt az ügyet az orosz hatóságokkal folytatott kommunikációjuk során;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek, valamint az Oroszországi Föderáció és Belarusz elnökeinek, kormányainak és parlamentjeinek.

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0082

Az Airbus-ügyben hozott WTO-határozat európai mezőgazdaságra gyakorolt hatásának kezelésére szolgáló intézkedések

Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az Airbus-ügyben hozott WTO-határozat európai mezőgazdaságra gyakorolt hatásának kezelését szolgáló intézkedésekről (2019/2895(RSP))

(2021/C 232/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) választottbírája által az Airbusnak nyújtott támogatással kapcsolatos ügyben 2019. október 2-án hozott döntésre, amelynek értelmében az USA-nak 7,5 milliárd USD (6,8 milliárd EUR) értékű, az uniós exporton érvényesíthető ellentételezésre van lehetősége,
 - tekintettel a WTO vitarendezési testületének 2019. október 14-i hivatalos döntésére, amely szabad jelzést adott ezeknek az ellenintézkedéseknek,
 - tekintettel az USA azon 2019. október 18-i döntésére, hogy egyes agrár-élelmiszeripari termékekre és egyes nemmezőgazdasági termékekre 25 %-os, nem mezőgazdasági termékekre pedig 10 %-os új értékvámot vezet be,
 - tekintettel a belső piacon és harmadik országokban megvalósított, mezőgazdasági termékekre vonatkozó tájékoztatásnyújtási és promóciós intézkedésekről és a 3/2008/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2014. október 22-i 1144/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a promóciós rendelet) vonatkozó rendelkezéseire, valamint a belső piacon és harmadik országokban megvalósított, mezőgazdasági termékekre vonatkozó tájékoztatásnyújtási és promóciós intézkedésekről szóló 2020. évi munkaprogram elfogadásáról szóló, 2019. november 18-i bizottsági végrehajtási határozatra,
 - tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ (az egységes közös piacszerkezetről szóló rendelet) vonatkozó cikkeire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az USA az EU-28-ból származó mezőgazdasági export első számú célállomása, amely 2018-ban 22,3 milliárd EUR-t tett ki (az összes agrár-élelmiszeripari export 16,2 %-a), ezért érték és mennyiség tekintetében egyaránt pótolhatatlan piacot képvisel;
- B. mivel az 1,1 milliárd EUR-nak megfelelő új vámok 4,3 milliárd EUR értékű uniós agrár-élelmiszeripari exportot érintenek (a teljes ellenintézkedés értékének 60 %-a);
- C. mivel elsősorban az Egyesült Királyságot, Franciaországot, Spanyolországot, Olaszországot, Németországot és Írországot sújtja az USA döntése, ami más uniós tagállamok agrár-élelmiszeripari ágazataira is kedvezőtlen hatással lesz;
- D. mivel az USA szankciói főképpen az igen magas hozzáadott értékű, gyakran uniós minőségvédelmi rendszerek oltalma alatt álló, emblemikus uniós termékeket célozza (bor és szeszesitalok, például a házasítatlan malátawhisky, olívaolaj, illetve tej- és hústermékek, például vaj és sajt);

⁽¹⁾ HL L 317., 2014.11.4., 56. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

2019. november 28., csütörtök

- E. mivel a szankciók kisebb mértékben ugyan, de más mezőgazdasági termékeket érintenek, például az étkezési olajbogyót, sertéshúst, kávé, édes kekszeket, feldolgozott gyümölcsöket, citrusfélét, kagylókat, likőröket és a kasmírt;
- F. mivel az orosz embargó után ismét a mezőgazdasági termelők és az agrár-élelmiszeripari lánc szereplői lettek egy olyan nem mezőgazdasági kereskedelmi konfliktus áldozatai, amelyre nincs befolyásuk, és az Egyesült Államok e vámok alkalmazására vonatkozó döntése határozatlan ideig érvényben maradhat, mindaddig, amíg a tagállamok eleget nem tesznek az Airbus-vitáról szóló WTO-határozatnak;
- G. mivel az Egyesült Államok ellenintézkedései tovább növelik a gazdasági és jogi bizonytalanságot az európai termelők számára egy olyan ágazatban, amely jellege miatt már így is ingatag, és még bizonytalanabbá teszik az EU belső piacát, amelynek az oroszországi embargó okozta zavarokkal is szembe kell néznie, és fel kell készülnie az Egyesült Királyság EU-ból való esetleges kilépésének gazdasági következményeire;
- H. mivel elképzelhető, hogy az Egyesült Államok – saját jogrendjének rendelkezései szerint – egy úgynevezett „vámkörhintát” indít be, amely más termékekre is továbbgyűrűzne, és felerősítené az ellenintézkedések gazdasági következményeit, aránytalan hatást gyakorolva az agrár-élelmiszeripari ágazatra;
- I. mivel a Boeingnek nyújtott támogatásokkal kapcsolatos WTO-vita még mindig nem zárult le;
- J. mivel egyes ágazatok, például az étkezési olajbogyó esetében (amelyet már 2017 novembere óta USA-vámok sújtanak) az Egyesült Államok döntése tovább veszélyezteti a belső piac már amúgy is törékeny helyzetét, míg más, jól működő ágazatok – például a bor-, whisky- és tejágazat – esetében fennáll a veszélye annak, hogy a piac egészében súlyos zavarokat okoz; mivel ezért egy ilyen döntés veszélybe sodorná a növekedést, a beruházásokat és a munkahelyteremtést, illetve a versenyképesség és a hosszú évek alatt megszerzett piaci részesedés jelentős csökkenéséhez vezetne, amiből nehéz lesz felépülni;
- K. mivel a vámok az Atlanti-óceán mindkét partján a fogyasztók számára jelentős áremelkedéshez, a vállalatok számára pedig gazdasági veszteségekhez és munkahelyek megszűnéséhez vezetnek, ami végső soron az EU-n és az USA-n kívüli termelők érdekeit szolgálja;
- L. mivel a jelenlegi uniós szabályok szerint nem lehet újraprogramozni az Egyesült Államok piacára irányuló, már jóváhagyott promóciós kampányokat, és egyes, a nagyon nagy értékű termékek népszerűsítése érdekében már meghozott intézkedések hatástalanok lesznek, ha sor kerül az USA-vámok alkalmazására;
- M. mivel az uniós mezőgazdaság – amely természeténél fogva már eleve különösen érzékeny – egyre inkább integrálódik a nemzetközi piacokba, így hangsúlyosabbá válik az átfogó konstruktív kereskedelmi kapcsolatok valamint a fogyasztók igényeinek megfelelő, kiváló minőségű terményeket kínáló élelmiszer-ellátási lánc fenntartásának fontossága;
1. mélyszéles aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az EU agrár-élelmiszeripari ágazata az agrár-élelmiszeripari lánc egészében járulékos veszteségeket szenved az Egyesült Államok ama határozata miatt, hogy az Airbus-vita következményeként ellenintézkedéseket vezet be az Európai Unióval szemben; elfogadhatatlannak tartja, hogy a mezőgazdasági ágazatnak kelljen viselnie egy tőle teljesen független ágazatban keletkezett jogvita költségeinek nagy részét; helyteleníti azt a döntést, hogy ilyen sok mezőgazdasági termékre vámot vetnek ki;
 2. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az USA nem vesz részt az EU arra irányuló kísérleteiben, hogy a vámok alkalmazását megelőzően még időben tárgyalásos megoldást találjon; hangsúlyozza aggodalmát amiatt, hogy az Egyesült Államok az Airbus és a Boeing között régóta fennálló vitával összefüggésben mindeddig nem volt hajlandó együttműködni az EU-val annak érdekében, hogy megfelelő időben megoldás szülessen;
 3. támogatja a Bizottságot erre irányuló erőfeszítéseiben, és sürgeti, hogy továbbra is próbáljon tárgyalásos megoldásokat találni a két fél közötti jelenlegi kereskedelmi feszültségek enyhítésére;
 4. hangsúlyozza, hogy összehangolt és egységes uniós válasza van szükség, különösen mivel az Unió álláspontjának megosztása érdekében a váموkat úgy alakították ki, hogy egyenlőtlenül érintsék a különböző tagállamokat;

2019. november 28., csütörtök

5. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az uniós agrár-élelmiszeripari piac helyzetét, a vámok alkalmazásából eredő zavarokat, más piaci fejleményekkel – többek között a folyamatban lévő orosz embargóval – együttesen halmozódó hatásokat, valamint a máshová irányított termékek élelmiszerláncra gyakorolt dominóhatását;
6. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg ezen ellenintézkedéseknek az érintett ágazatokra és a belső piacra gyakorolt hatását, és amennyiben indokolt, a WTO szabályaival összhangban és a költségvetés keretein belül mozgósítson gyors támogatást a leginkább érintett ágazatok számára; ezzel összefüggésben mély sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a 2020. évi költségvetésben nem áll rendelkezésre megfelelő finanszírozás e célokra;
7. felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra az egységes közös piacszerzés keretében alkalmazott eszközök, például a magántárolási rendszerek és a piacról való kivonás alkalmazását, valamint a belső piacon felmerülő zavarok kezelésére szolgáló bármilyen új vagy más, rendelkezésre álló eszközöket és megfelelő intézkedéseket;
8. üdvözlöi a Bizottság bejelentését, hogy felül fogja vizsgálni az ágazati és horizontális promóciós rendelet hatálya alá tartozó jelenlegi másodlagos jogszabályokat annak érdekében, hogy a piaci szereplők meghosszabbíthassák az USA-ba tervezett promóciós kampányaikat, illetve nagyobb rugalmasságot tegyen lehetővé számukra a harmadik országokban jelenleg folyó promóciós kampányok irányítása során, hogy a piaci szereplők reagálhassanak és megerősíthessék tevékenységeiket az USA-ban, valamint ellensúlyozhassák a fogyasztókat érő hatásokat, illetve szükség esetén – az Egyesült Államok piacára már jóváhagyott tevékenységek átprogramozásával – alternatív piacokra összpontosíthassanak; kéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb vezesse be ezeket a módosításokat, és fogadjon el további intézkedéseket annak érdekében, hogy a promóciós rendelet keretében nagyobb rugalmasság álljon rendelkezésre a promóciós kampányok irányítása terén;
9. hangsúlyozza, hogy az egyesült államokbeli szankciók kivételesek, amelyeket a piaci szereplők nem láthattak előre és így nem is tudtak volna azokat kezelni; ezért kéri a Bizottságot, hogy oly módon igazítsa ki a felügyeleti és ellenőrzési szabályokat, hogy azok ne büntessék a gazdasági szereplőket a promóciós intézkedésekhez szükséges vagy a már tervezett promóciós intézkedések végrehajtásának elmaradásából adódó elkerülhetetlen kiigazítások miatt;
10. felhívja a Bizottságot, hogy a promóciós rendelet 2. és 9. cikkével összhangban hajtson végre olyan horizontális tájékoztatási és promóciós intézkedéseket, amelyek magas szintű missziók, nemzetközi jelentőségű kereskedelmi vásárokon és kiállításokon való részvétel formáját ölthetik, és amelyek célja az érintett termékek imázsának javítása és reklámozásának fokozása;
11. megjegyzi, hogy e sajátos piaci probléma miatt a Bizottságnak fontolóra kellene vennie a promóciós rendelet 15. és 19. cikkében foglalt rendelkezések alkalmazását annak érdekében, hogy támogassa azokat a gazdasági szereplőket, amelyeknek fokozniuk kell az USA piacára való belépésre irányuló erőfeszítéseiket, továbbá segítse azokat a belépés előtti korlátok csökkentésében;
12. kéri, hogy a Bizottság hagyjon jóvá a rendelkezésre álló tartalékokból további felhívásokat, a 2019. évi promóciós előirányzatok növelésével együtt, mivel az éves költségvetést már lekötötték, annak érdekében, hogy elejét vegyék az Egyesült Államok ellenintézkedéseire való gyors reagálás késedelmének;
13. támogatja a horizontális promóciós rendelet javítását a nemzeti kereskedelmi promóciós irodák szakértelmére támaszkodva, annak érdekében, hogy segítse a gazdasági szereplőket a harmadik piacokon pozíciójuk kiszélesítésében és megszilárdításában, valamint abban, hogy új értékesítési lehetőségeket találjanak az uniós termékek számára, tekintettel a KAP reformjára és a promóciós rendelet következő felülvizsgálatára;
14. hangsúlyozza, hogy ilyen körülmények között el kell kerülni a KAP költségvetésének további csökkentését, és folytatni kell a KAP válságtartalékának reformját, mivel a mezőgazdasági ágazatot egyre inkább ingadozások és politikai indíttatású nemzetközi válságok sújtják, amelyek erős és hatékony költségvetési választ igényelnek;
15. hangsúlyozza, hogy diverzifikálni kell az exportpiacokat és biztosítani kell az USA vámjai által érintett agrár-élelmiszeripari termékek piacra jutását azáltal, hogy felszámolják azokat a tartósan fennálló technikai korlátokat, amelyek megakadályozták a piaci szereplőket abban, hogy teljes mértékben kihasználják az egyéb kereskedelmi megállapodások szerinti exportlehetőségeket;
16. ismételten hangsúlyozza a szabad kereskedelem és a nyitott piacok iránti elkötelezettségét, mivel ezek az USA-ban és az EU-ban egyaránt számos kis- és középvállalkozás számára bővítették a gazdasági és foglalkoztatási lehetőségeket, hangsúlyozza továbbá az EU és az USA számára kölcsönösen előnyös konstruktív kereskedelmi kapcsolatokat fontosságát;

2019. november 28., csütörtök

17. hangsúlyozza, hogy támogatja a szabályokon alapuló kereskedelmi rendszer megőrzését és a WTO intézményét, ugyanakkor elismeri az átfogó reform szükségességét, különös tekintettel a WTO Fellebbezési Testületére;
 18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0083

A WTO Fellebbezési Testületének válsága

Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása a WTO Fellebbezési Testületének válságáról (2019/2918(RSP))

(2021/C 232/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-i Marrákési Egyezményre,
 - tekintettel a WTO Vitarendezési Testületének állandó Fellebbezési Testületét létrehozó, a vitarendezés szabályairól és eljárásairól szóló egyetértés 17. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió, Kína, Kanada, India, Norvégia, Új-Zéland, Svájc, Ausztrália, Koreai Köztársaság, Izland, Szingapúr, Mexikó, Costa Rica és Montenegró által a WTO Általános Tanácsához intézett, 2018. december 11-i közleményre (WT/GC/W/752/Rev. 2), valamint az Európai Unió, Kína, India és Montenegró által a WTO Általános Tanácsához intézett 2018. december 11-i közleményre (WT/GC/W/753/Rev.1),
 - tekintettel az EU és Kanada közötti, a vitarendezési egyetértés 25. cikke szerinti, 2019. július 25-i időközi fellebbezési választottbíróvási megállapodásra, valamint a Norvégiával 2019. október 21-én kötött hasonló megállapodásra,
 - tekintettel a Fellebbezési Testület működésével kapcsolatos kérdésekre vonatkozó, az Általános Tanács égisze alatt zajló informális folyamatra, valamint az új-zélandi nagykövet, David Walker által a WTO Általános Tanácsának 2019. február 28-i (JOB/GC/215), 2019. május 7-i (JOB/GC/217), 2019. július 23-i (JOB/GC/220) és 2019. október 15-i (JOB/GC/222) jelentéseire, továbbá a Fellebbezési Testület működéséről szóló, Walker nagykövet által az Általános Tanácsnak 2019. október 15-én benyújtott és az ugyanezen a napon kelt jelentéséhez csatolt általános tanácsi határozattervezetre,
 - tekintettel a Bizottság 2019. november 26-i nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,
- A. mivel a WTO-t azért hozták létre, hogy megerősítse a multilateralizmust, előmozdítsa az inkluzív gazdasági világrendet és elősegítse egy nyitott, szabályokon alapuló és megkülönböztetésmentes multilaterális kereskedelmi rendszer kiépítését;
- B. mivel a WTO vitarendezési rendszere kötelező jellegének, a kétszintű határozathozatalnak, valamint a döntőbírói függetlenségének és pártatlanságának köszönhetően sikeresen hozzájárult a WTO-szabályok tiszteletben tartásának biztosításához, valamint a multilaterális kereskedelmi rendszer biztonságához és kiszámíthatóságához, ezzel elkerülve az egyoldalú intézkedések alkalmazását;
- C. mivel a WTO Fellebbezési Testülete alapvető szerepet játszik a WTO vitarendezési rendszerében;
- D. mivel az Egyesült Államok 2017 óta akadályozza a héttagú Fellebbezési Testület bármely tagjának pótlását, és számos, a fennmaradó üres helyek betöltését célzó kiválasztási eljárás elindítására irányuló javaslatot elutasított;
- E. mivel 2019. december 10-én a Fellebbezési Testület három fennmaradó tagjának megbízatása lejár, és a Fellebbezési Testület nem fog tudni új fellebbezéseket meghallgatni, mivel ehhez három tagra van szükség;

2019. november 28., csütörtök

1. komoly aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy megoldás hiányában a Fellebbezési Testület 2019. december 10. után meg fog szűnni, ami rendkívül súlyos következményekkel járhat a szabályokon alapuló többoldalú kereskedelmi rendszerre nézve;
 2. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a WTO tagjai között jelenleg folyó tárgyalások még nem hoztak pozitív eredményeket;
 3. teljes mértékben támogatja a Walker nagykövet által elősegített informális eljárást, és úgy véli, hogy javaslatai nagyon jó alapot jelentenek egy olyan kielégítő megoldás megtalálásához, amely orvosolja a Fellebbezési Testület működésével és reformjának szükségességével kapcsolatban felmerült közös aggályokat; felkéri a WTO összes tagját, hogy konstruktívan vegyenek részt ezekben a tárgyalásokban annak érdekében, hogy a megüresedett helyeket a lehető leghamarabb be lehessen tölteni, egyben biztosítsák, hogy a WTO rendelkezzen a számára szükséges pénzügyi és emberi erőforrásokkal;
 4. felhívja a Bizottságot, hogy – szükség esetén még 2019. december 10. után is – folytassa az együttműködést a WTO valamennyi tagjával, köztük az Egyesült Államokkal, kiemelt ügyként kezelve, hogy elhárítsa a kinevezési eljárás útjában álló akadályokat;
 5. támogatja a közelmúltbeli uniós kezdeményezéseket, amelyek célja átmeneti megoldásokra vonatkozó ideiglenes megállapodások megkötése fő kereskedelmi partnereinkkel, amelyek megőriznék az Európai Uniót ahhoz, hogy kereskedelmi vitáit a WTO-ban kötelező erejű, kétszintű, független és pártatlan döntőbíráskodás révén rendezze, egyúttal emlékeztet arra, hogy egy Állandó Fellebbezési Testület továbbra is központi uniós stratégiai cél;
 6. emlékeztet a parlamentközi párbeszéd fontosságára, amely lehetővé teszi a folyamatban lévő vitákhoz való hozzájárulást és pozitív végeredmény elérését;
 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a WTO-tagok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a WTO főigazgatójának.
-

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0084

Egy új EU–AKCS partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatban lévő tárgyalások

Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az Európai Unió és az afrikai, karibi és csendes-óceáni térség államai közötti új partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatban lévő tárgyalásokról (2019/2832(RSP))

(2021/C 232/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyrésről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai, másrésről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (a továbbiakban: Cotonoui Megállapodás) ⁽¹⁾ és annak 2005. és 2010. évi felülvizsgálatára ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió és az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja között létrejött partnerségi megállapodásról szóló tárgyalások megkezdésének engedélyezéséről szóló tanácsi határozatra irányuló, 2017. december 12-i bizottsági ajánlásra ⁽³⁾,
 - tekintettel az AKCS–EU kapcsolatok 2020 utáni jövőjéről szóló, 2016. október 4-i ⁽⁴⁾ és az Európai Unió és az afrikai, karibi és csendes-óceáni térség államai közötti új partnerségi megállapodásra irányuló soron következő tárgyalásokról szóló, 2018. június 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az Európai Unió és az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja közötti új partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatban lévő tárgyalásokról szóló, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdésekre (O-000035/2019 – B9-0057/2019 és O-000036/2019 – B9-0058/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság állásfoglalási indítványára,
- A. mivel az Európai Unió és az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja közötti új partnerségi megállapodásra irányuló tárgyalások még folyamatban vannak, és várhatóan az eredetileg tervezettnél tovább tartanak majd;
- B. mivel a Cotonoui Megállapodás ereje és vívmányai egy sor egyedi jellemzőn alapulnak, amelyeket fenn kell tartani és meg kell erősíteni;
- C. mivel az AKCS–EU kapcsolatok nagy jelentőséggel bírnak, különösen egy olyan helyzetben, amikor a multilaterális rendszer nyomás alatt áll, és létjogosultsága megkérdőjeleződik; mivel a Cotonoui Megállapodás az általa tömörített államok száma, valamint a partnerség tartalma és struktúrája révén a multilateralizmus egyik kulcsfontosságú eszköze, és mivel növelni kell a partnerség jelenlétét és láthatóságát az ENSZ-en és más globális fórumokon belül; mivel a nemzetközi közösség 2015-ben jelentős globális vállalásokat tett a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend és a fenntartható fejlődési célok, a Párizsi Megállapodás és az addisz-abebei menetrend keretében, és mivel az AKCS–EU együttműködés a globális célok elérésében is kulcsfontosságú szerepet játszik majd;
- D. mivel az EU és az AKCS-csoport közötti parlamenti dimenzió hatékonyságának és reprezentatív jellegének javítása általi megerősítésének az új AKCS–EU partnerség kulcselemeként kell megjelennie;

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽²⁾ HL L 287., 2010.11.4., 3. o.

⁽³⁾ COM(2017)0763.

⁽⁴⁾ HL C 215., 2018.6.19., 2. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0267.

2019. november 28., csütörtök

- E. mivel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés üléseinek gyakorisága és változatossága az elmúlt években lehetővé tette a folyamatos párbeszédet, ami ténylegesen hozzájárult a parlamenti diplomácia erősítéséhez; mivel a jelenlegi nemzetközi kontextusnak az AKCS–EU államokat e parlamenti párbeszéd folytatására és hatékonyságának javítására kellene készítenie;
1. üdvözli az alapok stratégiai prioritásairól szóló tárgyalások és a regionális jegyzőkönyvekkel kapcsolatban végzett munka terén elért eredményeket;
 2. megjegyzi, hogy a megállapodás fennmaradó részeinek megtárgyalásához több időre lesz szükség, és hogy a tárgyalások az eredetileg tervezettel ellentétben 2019. október végéig nem zárultak le;
 3. a Cotonoui Megállapodás 2020. februári lejáratára való tekintettel üdvözli az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának azon határozatát, hogy az új AKCS–EU partnerség hatálybalépéséig az AKCS–EU Nagykövetek Bizottságát hatalmazzák fel átmeneti intézkedések elfogadására;
 4. határozottan megerősíti a Cotonoui Megállapodást követő két, 2016 októberében, illetve 2018 júniusában elfogadott állásfoglalásában kifejtett álláspontját, és úgy véli, hogy a Cotonoui Megállapodás lényeges elemeit újból meg kell erősíteni, hogy a tárgyalások hátralévő idejében maradéktalanul figyelembe lehessen venni őket;
 5. ismételten hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a jövőbeli megállapodás parlamenti dimenzióját, amelynek minden szinten biztosítani kell a demokratikus elszámoltathatóságot; hangsúlyozza, hogy az intézményi keretnek magában kell foglalnia egy AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlést; úgy véli, hogy ez a követelés nem képezheti alku tárgyát a tekintetben, hogy az Európai Parlament egyetértését adja a jövőbeli megállapodáshoz;
 6. emlékeztet arra, hogy az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek kiemelkedő szerepet kell játszania a jövőbeli megállapodás demokratikus felügyeletének biztosításában, és ismételten kéri konzultatív és ellenőrző szerepének megerősítését; abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy AKCS–EU szinten rendszeres találkozókra van szükség az erős partnerség biztosítása érdekében;
 7. úgy véli, hogy az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek kulcsszerepet kell játszania a fenntartható fejlődési célok elérésében és a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia értékelésében; meggyőződése, hogy az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés előmozdítja az olyan globális kihívásokkal kapcsolatos eszmecsereket, mint például az emberi jogok, a demokrácia, a jó kormányzás, a nemek közötti egyenlőség, a béke és biztonság, valamint az éghajlat, a környezet és a biológiai sokféleség;
 8. ismételten hangsúlyozza a multilateralizmus iránti elkötelezettségét, és együttműködésre szólít fel – különösen a Közös Parlamenti Közgyűlés keretében – annak érdekében, hogy a nemzetközi fórumokon összehangolt AKCS-EU álláspontot fogadhasanak el; hangsúlyozza, hogy a többoldalú tárgyalások előkészítése során további együttműködésre van szükség más nemzetközi partnerekkel, valamint a civil társadalommal;
 9. úgy véli, hogy a Közös Parlamenti Közgyűlésnek az Unió és az AKCS azonos számú képviselőjéből kell állnia, és évente kétszer kell plenáris ülést tartania, felváltva az Európai Unióban és valamely AKCS-államban;
 10. hangsúlyozza, hogy a regionális partnerség parlamenti bizottságainak évente egyszer kell ülésezniük minden régióban, ami nem függhet attól, hogy összehívják-e a regionális partnerség miniszteri tanácsának üléseit; hangsúlyozza továbbá, hogy az EU–AKCS partnerség új megállapodás szerinti regionalizálása, amely az AKCS-országok közötti regionális integráció elmélyítését hivatott elősegíteni, nem hajtható végre a megállapodás átfogó közös célkitűzéseinek rovására;
 11. ismételten rámutat arra, hogy a Cotonoui Megállapodás egyedi jellemzőit – az emberi jogok, a demokrácia és az alapvető szabadságok tiszteletben tartását, a jó kormányzást és a jogállamiságot – fenn kell tartani és meg kell erősíteni;
 12. kitart amellett, hogy az új megállapodásnak egyenrangú alapon tovább kell erősítenie a partnerség szellemiségét, figyelembe véve az egyes felek sajátosságait, valamint az AKCS- és az EU-országok multilaterális rendszeren belüli, egyenrangú és szolidáris partnerekként folytatott együttműködését; emlékeztet arra, hogy az új megállapodásnak tehát lehetővé kell tennie az egyszerű donor-kedvezményezett kapcsolat túllépését;
 13. ismételten hangsúlyozza, hogy a politikai párbeszéd fontos szerepet játszik a közös értékek védelmében, és a partnerség szerves részét képezi, valamint szorgalmazza, hogy a politikai párbeszédet hatékonyabban, következetesebben és proaktívabb módon alkalmazzák a politikai válság megelőzése céljából;

2019. november 28., csütörtök

14. sajnálattal állapítja meg, hogy egyes országokban szűkül a civil társadalom mozgástere, és ismételten hangsúlyozza, hogy a jövőbeli megállapodásban nagyobb szerepet kell biztosítani a civil társadalomnak, többek között a nem kormányzati szervezeteknek, az emberi jogi és közösségi csoportoknak, a diaszpóráknak, az egyházaknak, a vallási egyesületeknek és közösségeknek, valamint a fiatalok és nők képviselőinek a fogyatékossgal élők, a társadalmi mozgalmak és szakszervezetek, az őslakos népek és alapítványok, a kiszolgáltatott, hátrányosan megkülönböztetett és marginalizált személyek érdeke védelmében, és ezt a politikai párbeszédben és minden szinten alkalmazni kell;

15. szorgalmazza, hogy az AKCS–EU együttműködés átfogó céljaiként a szegénység felszámolását és a fenntartható fejlődés előmozdítását tűzzék ki, a „senki ne maradjon ki” alapelvvel összhangban; ismételten hangsúlyozza, hogy e megállapodás középpontjában a kirekesztés, a megkülönböztetés és az egyenlőtlenségek elleni küzdelemnek kell állnia;

16. emlékeztet arra, hogy a jövőbeli megállapodás emberi jogi részének kifejezetten szólnia kell a mindennemű – többek között a szexuális irányultságon vagy a nemi identitáson alapuló –, a gyermekekkel, a vándorló népességgel, az idősekkel és a fogyatékossgal élő személyekkel szembeni megkülönböztetés elleni küzdelemről;

17. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők szerepvállalásának növelése fontos szerepet játszik a fejlődés előmozdításában, és felhívja az Uniót és az AKCS-országokat, hogy a nemek közötti egyenlőséget átfogó kérdésként illesszék bele a megállapodásba; hangsúlyozza, hogy a feleknek el kell kötelezniük magukat a szexuális és reprodukzív egészség és jogok, valamint a Nemzetközi Népesedési és Fejlesztési Konferencia cselekvési programjának maradéktalan végrehajtása mellett;

18. elvárja, hogy az Unió a pénzügyi támogatás odaítélésekor megfelelő figyelmet fordítson partnerországainak politikáira és kihívásaira, különös tekintettel arra, hogy a migrációs mozgások többsége az AKCS-országok között zajlik; ismételten hangsúlyozza, hogy a jövőbeli megállapodásnak segítséget kell nyújtania a lakóhelyüket elhagyni kényszerült nagyszámú lakosságot befogadó közösségek számára, és hogy a kényszerű lakóhelyelhagyás kiváltó okait átfogó, jogokon alapuló módon kell kezelnie;

19. üdvözli, hogy a fenntartható fejlesztési célok elérését a jövőbeli megállapodás egyik kulcsfontosságú célkitűzésének tekintik, és ismételten kéri hathatós ellenőrzési mechanizmusok kialakítását annak biztosítása érdekében, hogy a megállapodás végrehajtása ténylegesen hozzájáruljon a fenntartható fejlesztési célok eléréséhez, és azokat előmozdítsa; hangsúlyozza, hogy általánosan érvényesíteni kell az olyan horizontális kérdéseket, mint a fenntarthatóság, az éghajlatváltozási célkitűzések, a nemek közötti egyenlőség kérdései és a társadalmi igazságosság, és ezeket be kell építeni a jövőbeli megállapodás valamennyi szakpolitikájába, tervébe és beavatkozásába;

20. ismét emlékeztet arra, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások fő célja a hosszú távú fejlődés és a regionális integráció előmozdítása; hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi megállapodásoknak elő kell mozdítaniuk a fenntartható fejlődést és az emberi jogokat, és kitart amellett, hogy ezeknek a jövőbeli megállapodás szerves részét kell képezniük;

21. szorgalmazza a fenntartható fejlődésre és az emberi jogokra vonatkozó érvényesíthető rendelkezéseknek a jelenleg tárgyalat és a jövőbeli gazdasági partnerségi megállapodásokba való szisztematikus beépítését, valamint a gazdasági partnerségi megállapodások helyi gazdaságokra és régióknak belüli kereskedelemre gyakorolt hatásának mélyreható elemzését annak érdekében, hogy kezelni lehessen a regionális integráció és iparosodás tekintetében a végrehajtásukkal kapcsolatban felmerült aggályokat;

22. véleménye szerint a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend és a fenntartható fejlesztési célok végrehajtásához a helyi hatóságok és a nem állami szereplők intenzív részvételére van szükség a demokratikus felelősségvállalás erősítése érdekében; úgy véli, hogy egy, a nemzeti, regionális és helyi hatóságok, a civil társadalom és a tudományos közösségek képviselőit bevonó AKCS-EU kölcsönös nyomon követési, elszámoltathatósági és felülvizsgálati mechanizmus, amelynek feladata a nyomon követésre vonatkozó éves következtetések és ajánlások kidolgozása elősegíti e cél elérését;

23. emlékeztet arra, hogy a magánszektor elengedhetetlenül fontos partner a fenntartható fejlődés elérése, a gazdasági növekedés előmozdítása és a szegénység csökkentése szempontjából; szorgalmazza, hogy a jövőbeli megállapodásban egyértelmű rendelkezéseket határozzanak meg az olyan vállalkozások szerepének és felelősségi köreinek szabályozására, amelyek részt vesznek a fejlesztési partnerségekben és támogatják a vállalati társadalmi felelősségvállalás alapelveit, az ENSZ emberi jogokról szóló globális megállapodását, az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelveket, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet alapvető munkaügyi normáit, a környezetvédelmi normákat, valamint az ENSZ korrupció elleni egyezményét;

2019. november 28., csütörtök

24. emlékezteti a tárgyaló feleket, hogy az új megállapodásban írjanak elő az illegális pénzmozgások és az adókijátszás elleni küzdelemre és a fejlődő országoknak nyújtandó pénzügyi és technikai segítségre vonatkozó ambiciózus rendelkezéseket, hogy fel tudjanak zárkózni az adócsalás elleni küzdelem terén kialakulóban lévő nemzetközi normákhoz, ideértve az automatikus információcserét, a vállalatok tényleges tulajdonosaira, valamint a multinacionális vállalatokra vonatkozó információkat, hogy – a G20-csoport és az OECD modelljei alapján – megakadályozzák az adóalap-eróziót és a nyereségátcsoportosítást;
25. ismételten rámutat arra, hogy nem egyeztethető össze az elfogadott fejlesztéshatékonysági alapelvekkel, ha a támogatáselosztást az Unióval a migrációs kérdésekben való együttműködéshez kötik;
26. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlamentet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikke (10) bekezdésével összhangban a tárgyalási eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell, és megismétli, hogy a nemzetközi megállapodásokban meg kell állapodni az együttműködést és az információcserét szolgáló gyakorlati intézkedéseknek a megállapodások egész életciklusa során történő javításáról;
27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az AKCS Miniszterek Tanácsának, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Afrikai Unió Bizottságának, valamint a Pánafrikai Parlamentnek és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés Elnökségének.
-

2019. november 27., szerda

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2019)0067

A Bizottság megválasztása

Az Európai Parlament 2019. november 27-i határozata a Bizottság megválasztásáról (2019/2109(INS))

(2021/C 232/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikke (7) bekezdésének második és harmadik albekezdésére,
- tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel a 2019. július 2-i (EU) 2019/1136 európai tanácsi határozatra ⁽¹⁾, amely Ursula von der Leyent javasolja a Bizottság elnökének,
- tekintettel Ursula von der Leyennek a 2019. július 16-i plenáris ülésen tett nyilatkozatára és politikai irányvonalainak ismertetésére,
- tekintettel a 2019. július 16-i határozatra ⁽²⁾, amely Ursula von der Leyent választotta meg a Bizottság elnökének,
- tekintettel a Bizottság megválasztott elnökének jóváhagyásával hozott, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének kinevezéséről szóló, 2019. augusztus 5-i (EU) 2019/1330 európai tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel a Tanács javaslata alapján a Bizottság tagjaivá való kinevezésre javasolt további személyek listájának elfogadásáról, valamint az (EU) 2019/1393 határozat hatályon kívül helyezéséről és felváltásáról szóló, a Bizottság megválasztott elnökével közös megegyezésben hozott, 2019. november 25-i (EU) 2019/1949 tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a biztosjelölteknek a parlamenti bizottságok előtt, 2019. szeptember 30. és november 14. között tartott meghallgatásaira, továbbá a biztosjelölteknek a meghallgatásokat követő értékeléseire,
- tekintettel a Bizottsági Elnökök Értekezlete 2019. november 20-i ülésén és az Elnökök Értekezlete 2019. november 21-i ülésén lefolytatott vizsgálatra,

⁽¹⁾ HL L 179. I, 2019.7.3., 2. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0002.

⁽³⁾ HL L 207., 2019.8.7., 36. o.

⁽⁴⁾ HL L 304., 2019.11.26., 16. o.

2019. november 27., szerda

- tekintettel a Bizottság megválasztott elnöke által a plenáris ülésen, 2019. november 27-én tett nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 125. cikkére és VII. mellékletére,
 - 1. megadja jóváhagyását a Bizottság elnökének, külkapcsolatokért felelős alelnökének (az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének) és többi tagjának testületként történő kinevezéséhez, a 2024. október 31-ig tartó hivatali időszakra;
 - 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot az Európai Tanácsnak, a Miniszterek Tanácsának, valamint a Bizottság megválasztott elnökének.
-

2019. november 26., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2019)0059

Az EU–Ukrajna társulási megállapodásban foglalt, a baromfihúsról és baromfihús-készítményekre meghatározott kereskedelmi kedvezmények módosításáról szóló EU–Ukrajna megállapodás ***

Az Európai Parlament 2019. november 26-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Ukrajna közötti társulási megállapodásban foglalt, a baromfihúsról és baromfihús-készítményekre meghatározott kereskedelmi kedvezmények módosításáról szóló, az Európai Unió és Ukrajna közötti levélváltás formájában létrejött megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (10720/2019 – C9-0105/2019 – 2019/0132(NLE))

(Egyetértés)

(2021/C 232/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (10720/2019),
- tekintettel az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Ukrajna közötti társulási megállapodásban foglalt, a baromfihúsról és baromfihús-készítményekre meghatározott kereskedelmi kedvezmények módosításáról szóló, az Európai Unió és Ukrajna közötti levélváltás formájában létrejött megállapodás tervezetére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének (4) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0105/2019),
- tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A9-0024/2019),
- 1. egyetért a megállapodás megkötésével;
- 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Ukrajna kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ HL L 206., 2019.8.6., 3. o.

2019. november 26., kedd

P9_TA(2019)0060

A hozzáadottérték-adóra és a jövedéki adóra vonatkozó rendelkezések módosítása az uniós keretben végzett védelmi feladatok tekintetében*

Az Európai Parlament 2019. november 26-i jogalkotási állásfoglalása a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek és a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről szóló 2008/118/EK irányelvnek az uniós keretben végzett védelmi feladatok tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2019)0192 – C9-0003/2019 – 2019/0096(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás– konzultáció)

(2021/C 232/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2019)0192),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0003/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 82. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0034/2019),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2019. november 26., kedd

Módosítás 1

Irányelvre irányuló javaslat

4 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (4) A KBVP keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladatok köre a katonai missziókra és műveletekre, a harccsoportok tevékenységeire, a kölcsönös segítségnyújtásra, az állandó strukturált együttműködés (PESCO) projektjeire, valamint az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) tevékenységeire terjed ki. Nem terjedhet ki azonban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 222. cikkében foglalt szolidaritási klauzula szerinti tevékenységekre, illetve a tagállamok közötti bármely más olyan kétoldalú vagy többoldalú tevékenységre, amely nem kapcsolódik valamely, a KBVP keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladathoz.

Módosítás

- (4) A KBVP keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladatok köre a katonai missziókra, a harccsoportok és egyéb olyan, a tagállamok által létrehozott és a KBVP keretében működő multinacionális alakulatok vagy struktúrák tevékenységeire, a kölcsönös segítségnyújtásra, az állandó strukturált együttműködés (PESCO) projektjeire, az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) tevékenységeire, valamint a közös uniós védelmi politika fokozatos kialakítását célzó tevékenységekre terjed ki. Nem terjedhet ki azonban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 222. cikkében foglalt szolidaritási klauzula szerinti tevékenységekre, illetve a tagállamok közötti bármely más olyan kétoldalú vagy többoldalú tevékenységre, amely nem kapcsolódik valamely, a KBVP keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladathoz. **A Bizottságnak nyilvántartást kell vezetnie minden olyan védelmi feladatról, amelyet a KBVP keretében egy uniós tevékenység végrehajtása érdekében végeznek, és amelyre mentesség vonatkozik.**

Módosítás 2

Irányelvre irányuló javaslat

8 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (8) Indokolt előírni, hogy a KBVP keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladatokra vonatkozó mentesség **alkalmazási köre** – a NATO védelmi feladataival kapcsolatos **mentesség alkalmazási köréhez** hasonlóan – korlátozott legyen. **Indokolt úgy rendelkezni, hogy csak** a valamely védelmi feladathoz közvetlenül kapcsolódó **tevékenységek kapcsán felmerülő kiadások legyenek adómentesek.** A kizárólag a polgári állomány tagjai által vagy polgári képességek felhasználásával végzett **feladatokat ki kell zárni a mentesség alkalmazási köréből.** Rendelkezni kell arról is, hogy a **mentesség ne terjedhessen ki olyan tételekre – például a katonai felszerelések pótalkatrészeire vagy szállítási szolgáltatásokra –, amelyeket valamely tagállam fegyveres erői az adott tagállamban való felhasználás céljából szereznek be, sem pedig a szállítási vagy kommunikációs és információs rendszerek infrastruktúrájának kiépítésére.**

Módosítás

- (8) Indokolt előírni, hogy a KBVP keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladatokra vonatkozó mentesség **hatálya** – a NATO védelmi feladataival kapcsolatos **héta és jövedéki adó alóli mentességek hatályához** hasonlóan – korlátozott legyen. **Ilyen mentességek kizárólag azokra a helyzetekre alkalmazhatók, amikor a fegyveres erők a KBVP keretében folytatott valamely védelmi feladathoz közvetlenül kapcsolódó tevékenységeket végeznek. A mentességek a KBVP keretében folytatott polgári missziókra nem terjedhetnek ki. Ezért a polgári állomány általi felhasználás céljából értékesített termékek, illetve nyújtott szolgáltatások kizárólag abban az esetben tartozhatnak a mentességek hatálya alá, ha a polgári állomány a tagállamukon kívül, a KBVP keretében folytatott valamely védelmi feladathoz közvetlenül kapcsolódó tevékenységeket végző fegyveres erőket kísér. A kizárólag a polgári állomány tagjai által vagy polgári képességek felhasználásával végzett feladatok nem tekinthetők védelmi feladatnak.** Rendelkezni kell arról is, hogy a **mentességek semmilyen esetben se terjedhessenek ki olyan termékekre vagy szolgáltatásokra, amelyeket a fegyveres erők a saját tagállamukban való, általuk vagy az őket kísérő polgári állomány általi felhasználás céljából szereznek be.**

2019. november 26., kedd

P9_TA(2019)0061

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése – Joëlle Elvinger**Az Európai Parlament 2019. november 26-i határozata Joëlle Elvingernek a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0122/2019 – 2019/0815(NLE))****(Konzultáció)**

(2021/C 232/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0122/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 129. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0030/2019),
- A. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel 2019. november 12-i ülésén a Költségvetési Ellenőrző Bizottság meghallgatta a Tanács számvevőszéki tagjelöltjét;
1. kedvezően véleményezi a Tanács Joëlle Elvinger számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2019. november 26., kedd

P9_TA(2019)0062

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése – François Roger Cazala

Az Európai Parlament 2019. november 26-i határozata François-Roger Cazalának a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0121/2019 – 2019/0814(NLE))

(Konzultáció)

(2021/C 232/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0121/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 129. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0031/2019),
- A. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel 2019. november 12-i ülésén a Költségvetési Ellenőrző Bizottság meghallgatta a Tanács számvevőszéki tagjelöltjét;
1. kedvezően véleményezi a Tanács François-Roger Cazala számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2019. november 26., kedd

P9_TA(2019)0063

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése – Alex Brenninkmeijer**Az Európai Parlament 2019. november 26-i határozata Alex Brenninkmeijernek a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0126/2019 – 2019/0813(NLE))****(Konzultáció)**

(2021/C 232/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0126/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 129. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0028/2019),
- A. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel 2019. november 12-i ülésén a Költségvetési Ellenőrző Bizottság meghallgatta a Tanács számvevőszéki tagjelöltjét;
1. kedvezően véleményezi a Tanács Alex Brenninkmeijer számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2019. november 26., kedd

P9_TA(2019)0064

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése – Nikolaos Miliónisz

Az Európai Parlament 2019. november 26-i határozata Nikolaosz Miliónisznak a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0125/2019 – 2019/0812(NLE))

(Konzultáció)

(2021/C 232/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0125/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 129. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0027/2019),
- A. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel 2019. november 12-i ülésén a Költségvetési Ellenőrző Bizottság meghallgatta a Tanács számvevőszéki tagjelöltjét;
1. kedvezően véleményezi a Tanács Nikolaosz Miliónisz számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2019. november 26., kedd

P9_TA(2019)0065

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése – Klaus-Heiner Lehne**Az Európai Parlament 2019. november 26-i határozata Klaus-Heiner Lehnének a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C9-0124/2019 – 2019/0811(NLE))****(Konzultáció)**

(2021/C 232/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0124/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 129. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0029/2019),
- A. mivel a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel 2019. november 12-i ülésén a Költségvetési Ellenőrző Bizottság meghallgatta a Tanács számvevőszéki tagjelöltjét;
1. kedvezően véleményezi a Tanács Klaus Heiner Lehne számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2019. november 27., szerda

P9_TA(2019)0068

Az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a Görögországnak szóló segítségnyújtás céljából történő igénybevétele

Az Európai Parlament 2019. november 27-i állásfoglalása a Görögországnak történő segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2019)0496 – C9-0144/2019 – 2019/2137(BUD))

(2021/C 232/21)

Az Európai Parlament

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2019)0496 – C9-0144/2019),
 - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 11. pontjára,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0040/2019),
1. üdvözli a döntést, amely kifejezi az Unió szolidaritását a természeti katasztrófák által sújtott uniós polgárokkal és régiókkal;
 2. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Szolidaritási Alapjának (a továbbiakban: az alap) célja, hogy a szolidaritás kifejezéséként gyorsan és hatékonyan reagáljon a vészhelyzetekre; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az alapon keresztül nyújtott pénzügyi támogatás végső felszabadításához kapcsolódó belső eljárások nem okozhatnak semmilyen késedelmet, mivel a természeti katasztrófák általában olyan jelentős károkat okoznak, amelyek súlyosan megzavarják az emberek mindennapi életét és a helyi gazdaságokat;
 3. tudomásul veszi, hogy a Bizottság indokolása szerint az alap keretösszegéből 265 252 381 EUR felhasználatlan maradt 2018-ban és átvitelre került, valamint hogy 2019-re 557 530 278 EUR áll rendelkezésre;
 4. hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van az Európai Unió Szolidaritási Alapján (a továbbiakban: az alapon) keresztül pénzügyi támogatás elérhetővé tételére a 2019-ben természeti katasztrófa által sújtott valamennyi régió számára;
 5. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 6. hangsúlyozza, hogy a fennmaradó összeget a lehető leghamarabb és ésszerű időn belül fel kell szabadítani, mivel a krétai helyreállítási műveleteket azonnal le kell zárni a Krétán és Görögország más régióiban egyre gyakrabban előforduló szélsőséges időjárási viszonyok miatt;
 7. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2019. november 27., szerda

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

Görögországnak szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételéről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2020/28 határozattal.)

2019. november 27., szerda

P9_TA(2019)0069

A Rugalmassági Eszköznek a migráció, a menekültáradat és a biztonsági fenyegetések jelenlegi kihívásainak kezelésére szolgáló azonnali költségvetési intézkedések finanszírozásának céljából történő igénybevétele

Az Európai Parlament 2019. november 27-i állásfoglalása a Rugalmassági Eszköznek a migráció, a menekültáradat és a biztonsági fenyegetések jelenlegi kihívásainak kezelésére szolgáló azonnali költségvetési intézkedések finanszírozása céljából történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2019)0251 – C9-0007/2019 – 2019/2026(BUD))

(2021/C 232/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2019)0251 – C9-0007/2019),
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet) és különösen annak 11. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak 12. pontjára,
 - tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó, az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal (COM(2019)0487) módosított általános költségvetési tervezetéről, amelyet a Bizottság 2019. július 5-én fogadott el (COM(2019)0400),
 - tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéről szóló, 2019. szeptember 3-án elfogadott és az Európai Parlamentnek 2019. szeptember 13-án továbbított tanácsi álláspontra (11734/2019 – C9-0119/2019),
 - tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervezetéről szóló tanácsi álláspontról szóló, 2019. október 23-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az egyeztetőbizottság által 2019. november 18-án jóváhagyott közös szövegtervezetre (A9-0035/2019),
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0039/2019),
- A. mivel a Rugalmassági Eszköz arra szolgál, hogy az adott pénzügyi évben fedezze azon pontosan meghatározott kiadásokat, amelyeket egy vagy több fejezet felső határán belül nem lehetne finanszírozni,
- B. mivel a Bizottság javasolta a Rugalmassági Eszköz igénybevételét annak érdekében, hogy a 3. fejezet felső határértékén felül 778 074 489 EUR-val egészítsék ki az Európai Unió 2020. évi általános költségvetésében elérhető forrásokat a migráció, a menekültáradat és a biztonsági fenyegetések területén hozott intézkedések finanszírozására,
- C. mivel a 2020. évi uniós költségvetéssel kapcsolatban összehívott egyeztetőbizottság megállapodott a Bizottság által javasolt igénybevételről,
1. egyetért a Rugalmassági Eszköz 778 074 489 EUR összegű, kötelezettségvállalási előirányzatok formájában történő igénybevételével;
 2. ismételten hangsúlyozza, hogy ezen eszköznek a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet 11. cikke szerinti igénybevétele újra rávilágít arra a döntő fontosságú igényre, hogy az uniós költségvetésnek rugalmasabbnak kell lennie;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽²⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0038.

2019. november 27., szerda

3. ismételten hangot ad annak a régóta képviselt álláspontjának, hogy a Rugalmassági Eszköz révén korábban igénybe vett kötelezettségvállalásokból származó kifizetéseket csak a többéves pénzügyi keret felső határértékein túlmenően lehessen bevezetni a költségvetésbe;
 4. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 5. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2019. november 27., szerda

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

a Rugalmassági Eszköznek a migráció, a menekültáradat és a biztonsági fenyegetések jelenlegi kihívásainak kezelésére szolgáló azonnali költségvetési intézkedések finanszírozása céljából történő igénybevételeiről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2020/265 határozattal.)

2019. november 27., szerda

P9_TA(2019)0070

Az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Unió 2020. évi általános költségvetéséből folyósítandó előlegfizetések biztosítása céljára történő igénybevétele

Az Európai Parlament 2019. november 27-i állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Unió 2020. évi általános költségvetéséből folyósítandó előlegfizetések biztosítása céljából történő igénybevételeiről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2019)0252 – C9-0008/2019 – 2019/2027(BUD))

(2021/C 232/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2019)0252 – C9-0008/2019),
 - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 1212/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 11. pontjára,
 - tekintettel az egyeztetőbizottság által 2019. november 18-án jóváhagyott közös szövegtervezetre (A9-0035/2019),
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0036/2019),
- A. mivel a 1212/2002/EK rendelet 4a. cikkének (4) bekezdésével összhangban 50 000 000 EUR összeg érhető el az előlegek kifizetésére az Unió általános költségvetésének előirányzatai révén;
1. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 2. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2019. november 27., szerda

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Európai Unió 2020. évi általános költségvetéséből folyósítandó előlegfizetések biztosítása céljára történő igénybevételeiről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2020/264 határozattal.)

2019. november 27., szerda

P9_TA(2019)0071

2020. évi költségvetési eljárás: közös szöveg

Az Európai Parlament 2019. november 27-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének a költségvetési eljárás keretében az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetéről (14283/2019 – C9-0186/2019 – 2019/2028(BUD))

(2021/C 232/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetre és az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság vonatkozó nyilatkozataira (14283/2019 – C9-0186/2019),
- tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének tervezetére, amelyet a Bizottság 2019. július 5-én fogadott el (COM(2019)0400),
- tekintettel a Tanács által 2019. szeptember 3-án elfogadott és a Parlamentnek 2019. szeptember 13-án megküldött, az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéről szóló álláspontra (11734/2019 – C9-0119/2019),
- tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéhez fűzött 1/2020. számú módosító indítványra, amelyet a Bizottság 2019. október 15-én nyújtott be,
- tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéről szóló tanácsi álláspontról szóló, 2019. október 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾, és az abban szereplő költségvetési módosításokra,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
- tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 95. és 96. cikkére,
- tekintettel az egyeztetőbizottsághoz delegált küldöttségének jelentésére (A9-0035/2019),

⁽¹⁾ E napon elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0038.

⁽²⁾ HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

⁽³⁾ HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁵⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2019. november 27., szerda

1. jóváhagyja a közös szövegtervezetet;
 2. megerősíti az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatait;
 3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
 4. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetését véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a jogalkotási állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a többi érintett intézménynek és szervnek, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2019. november 27., szerda

MELLÉKLET

VÉGLEGES

2020. évi költségvetés – Az együttes következtetések elemei

A jelen együttes következtetések a következő szakaszokat foglalják magukban:

1. 2020. évi költségvetés
2. Nyilatkozatok

Összefoglaló áttekintés

Az együttes következtetések elemei értelmében:

- A kötelezettségvállalási előirányzatok teljes összege a 2020. évi költségvetésben 168 688,1 millió EUR, amely a többéves pénzügyi keret 2020. évi felső határai alatt 1 492,3 millió EUR tartalékkeretet hagy.

Ez az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezethez képest összesen 400,0 millió EUR összegű növekedésnek felel meg.

- A kifizetési előirányzatok teljes összege a 2020. évi költségvetésben 153 566,2 millió EUR.

Ez az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezethez képest összesen 49,1 millió EUR összegű csökkenésnek felel meg.

	Kötelezettségvállalások	Kifizetések
Előirányzatok végső szintje (millió euróban)	168 688,1	153 566,2
A 28 tagállam GNI-jének %-ában	0,99 %	0,90 %

A Rugalmassági Eszközből 778,1 millió EUR összegű kötelezettségvállalási előirányzat igénybevételére kerül sor 2020-ra a 3. fejezetre (Biztonság és uniós polgárság).

- A kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalék 269,6 millió EUR összegben kerül igénybevételre az 1a. alfejezetre (Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért) és az 1b. alfejezetre (Gazdasági, társadalmi és területi kohézió).
- A 2017-ben igénybe vett rendkívüli tartalékot 252,0 millió EUR értékben ellentételezik az 5. fejezet (Igazgatás) felosztatlan tartalékkeretéből.
- A Rugalmassági Eszköz 2017., 2018., 2019. és 2020. évi igénybevételéhez kapcsolódó 2020. évi kifizetési előirányzatok összegét a Bizottság 849,8 millió EUR-ra becsüli.
- A 2020-ra maradó rendelkezésre álló összegeket a következő táblázat foglalja össze:

Millió euróban (2019. évi árak)	
Kötelezettségvállalási tartalékkeret a többéves pénzügyi keret felső határai alatt 2020-ra	1 492,3
Jelenleg rendelkezésre álló speciális eszközök	1 216,9
Rugalmassági Eszköz	141,3
A kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalék (2018-tól)	1 075,6

2019. november 27., szerda

Millió euróban (2019. évi árak)	
2020-ban rendelkezésre álló további speciális eszközök	1 463,5
<i>Rugalmassági Eszköz</i>	
<i>Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap fel nem használt összegeiből (2019)</i>	173,5
<i>Az Európai Unió Szolidaritási Alapja fel nem használt összegeiből (2018)</i>	—
<i>A kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalék (2019-től)</i>	1 290,0
Összesen	4 172,7

1. 2020. évi költségvetés

1.1. „Lezárt” sorok

Amennyiben az alábbi következtetések másként nem rendelkeznek, megerősítésre került valamennyi, sem a Tanács, sem a Parlament által nem módosított költségvetési sor, illetve azok a sorok, amelyekre vonatkozóan a megfelelő olvasat során a Parlament elfogadta a Tanács módosításait.

A többi költségvetési sor vonatkozásában az egyeztetőbizottság az alábbi, 1.2.–1.7. szakaszokban foglalt következtetésekben állapodott meg.

1.2. Horizontális kérdések

Decentralizált ügynökségek

Az összes decentralizált ügynökség költségvetéséhez való uniós hozzájárulás (kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok és az álláshelyek száma) a Bizottság által az 1/2020. számú módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten került megállapításra, az alábbiak kivételével:

— Az 1a. alfejezet alatt:

- Az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA, 02 03 03. jogcímcsoporthoz), amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok szintje 1 000 000 euróval csökken.
- Az Európai GNSS Ügynökség (GSA, 02 05 11. jogcímcsoporthoz), amely 5 további álláshelyet kapott, és amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok szintje 370 000 euróval növekszik.
- Az Európai Szakképzésfejlesztési Központ (CEDEFOP, 04 03 03. jogcímcsoporthoz), amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok szintje 300 000 euróval csökken.

— A 2. fejezet alatt:

- Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA, 07 02 06. jogcímcsoporthoz), amely 5 további álláshelyet kapott, és amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok szintje 1 300 000 euróval növekszik.

— A 3. fejezet alatt:

- A Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynöksége (Europol, 18 02 04. jogcímcsoporthoz), amely 10 további álláshelyet kapott, és amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok szintje 13 000 000 euróval növekszik.
- Az Európai Gyógyszerügynökség (EMA, 17 03 12 01. jogcímcsoporthoz), amely 5 további álláshelyet kapott, és amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok szintje 2 000 000 euróval növekszik.
- Az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO, 18 03 02. jogcímcsoporthoz), amely esetében a tartalékban lévő kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok szintje 24 685 306 euróval csökken.

2019. november 27., szerda

- Az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust, 33 03 04. jogcímcsoport), amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok szintje 1 700 000 euróval növekszik.
- Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (Frontex, 18 02 03. jogcímcsoport), amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok szintje 8 734 813 euróval csökken.
- Az Európai Ügyészség (EPPO, 33 03 05. jogcímcsoport), amely 5 további álláshelyet kapott.

Végrehajtó ügynökségek

A végrehajtó ügynökségek számára nyújtott uniós hozzájárulás (kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok és az álláshelyek száma) a Bizottság által az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten került megállapításra.

Kísérleti projektek/előkészítő intézkedések

Megállapodás született egy 78 kísérleti projektből/előkészítő intézkedésből álló átfogó csomagról, összesen 140,0 millió EUR összegű kötelezettségvállalási előirányzatról.

Amikor úgy tűnik, hogy a kísérleti projektet vagy az előkészítő intézkedést meglévő jogalap fedezi, a Bizottság javasolhatja előirányzatok átcsoportosítását a megfelelő jogalaphoz az intézkedés végrehajtásának megkönnyítése érdekében.

Ez a csomag teljes mértékben tiszteletben tartja a kísérleti projektek és előkészítő intézkedések vonatkozásában a költségvetési rendeletben foglalt felső határokat.

1.3. A pénzügyi keret kiadási fejezetei – kötelezettségvállalási előirányzatok

A „lezárt” költségvetési sorokról, ügynökségekről, valamint kísérleti projektekről és előkészítő intézkedésekről szóló fenti következtetések figyelembevétele után az egyeztetőbizottság az alábbi megállapodásra jutott:

1a. alfejezet – Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért

A kötelezettségvállalási előirányzatok a Bizottság által az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra, de az egyeztetőbizottság által elfogadott kiigazításokkal, amelyeket a következő táblázat részletez:

EUR-ban				
Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
1.1.31	Horizont 2020	302 000 000		
02 04 03 01	Az erőforrás-hatékony és az éghajlatváltozásra rugalmasan reagáló gazdaság, valamint a fenntartható nyersanyagellátás megvalósítása	93 815 989	131 326 358	37 510 369
05 09 03 01	Megfelelő tartalékok biztosítása biztonságos és jó minőségű élelmiszerekből és más, bioalapú termékekből	322 162 041	358 411 695	36 249 654
06 03 03 01	Forráshatékony, környezetbarát, biztonságos és gördülékeny európai közlekedési rendszer kialakítása	82 293 876	102 593 682	20 299 806
08 02 02 02	A kockázatfinanszírozáshoz jutás lehetőségeinek bővítése a kutatás és az innováció finanszírozásának segítésére	463 764 801	390 264 801	- 73 500 000

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
08 02 03 01	Az egész életen át tartó egészség és jólét javítása	648 685 745	675 046 838	26 361 093
08 02 03 03	Áttérés egy megbízható, fenntartható és versenyképes energia-rendszerre	378 723 375	437 834 269	59 110 894
08 02 03 04	Erőforrás-hatékony, környezetbarát, biztonságos és fennakadások nélküli európai közlekedési rendszer megvalósítása	266 184 054	291 118 104	24 934 050
08 02 03 05	Az erőforrás-hatékony és az éghajlatváltozásra rugalmasan reagáló gazdaság, valamint a fenntartható nyersanyagellátás megvalósítása	335 790 132	357 285 003	21 494 871
08 02 04	A kiválóság terjesztése és a részvétel növelése	133 166 041	138 566 660	5 400 619
08 02 07 32	Az innovatív gyógyszerek kutatására irányuló kezdeményezést megvalósító második (IMI2) közös vállalkozás	249 947 970	243 447 970	- 6 500 000
08 02 08	A kkv-kat támogató eszköz	587 742 199	659 742 199	72 000 000
09 04 01 01	A kutatás erősítése a jövőbeni és a feltörekvő technológiák területén	446 952 871	453 036 200	6 083 329
09 04 02 01	Vezető szerep az információs és kommunikációs technológiák területén	877 375 691	893 597 902	16 222 211
09 04 03 01	Az egész életen át tartó egészség és jólét javítása	179 751 775	187 862 880	8 111 105
09 04 03 02	Az inkluzív, innovatív és gondolkodó európai társadalmak előmozdítása	53 632 314	54 632 314	1 000 000
09 04 03 03	Biztonságos európai társadalmak előmozdítása	78 153 053	68 153 053	- 10 000 000
15 03 01 01	Marie Skłodowska-Curie-cselekvések – Új készségek, a tudás és az innováció kialakítása, kibontakoztatása és átadása	1 024 532 312	1 032 643 417	8 111 105
18 05 03 01	Biztonságos európai társadalmak előmozdítása	195 504 220	185 504 220	- 10 000 000
32 04 03 01	Áttérés egy megbízható, fenntartható és versenyképes energia-rendszerre	397 880 594	456 991 488	59 110 894

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
1.1.32	Euratom kutatási és képzési program	- 2 200 000		
08 03 01 02	Euratom – Atommaghasadás és sugárvédelem	74 754 023	73 354 023	- 1 400 000
10 03 01	Az Euratom közvetlen kutatás formájában megvalósuló tevékenységei	13 701 830	12 901 830	- 800 000
1.1.4	A vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő program (COSME)	5 000 000		
02 02 02	A kis- és középvállalkozások (kkv-k) forráshoz jutásának javítása tőke- és hitelfinanszírozás formájában	264 160 000	269 160 000	5 000 000
1.1.5	Oktatás, képzés és sport (Erasmus+)	50 000 000		
15 02 01 01	A kiválóság előmozdítása és együttműködés az európai oktatás, képzés és ifjúságügy területén, valamint annak jelentősége a munkaerőpiac szempontjából	2 497 651 602	2 538 161 453	40 509 851
15 02 01 02	A kiválóság előmozdítása és együttműködés az európai ifjúságügy területén és a fiatalok részvétele Európa demokratikus életében	187 211 158	194 795 054	7 583 896
15 02 02	Az európai integrációval kapcsolatos oktatási és kutatási kiválóság ösztönzése a Jean Monnet program nemzetközi tevékenységei révén	47 056 540	48 962 793	1 906 253
1.1.6	A foglalkoztatás és a szociális innováció európai uniós programja (EaSI)	- 2 000 000		
04 03 02 01	PROGRESS – Támogatás az Unió foglalkoztatási és szociális politikájának és a munkakörülményekre vonatkozó jogszabályoknak a kidolgozásához, végrehajtásához, nyomon követéséhez és értékeléséhez	78 400 000	77 900 000	- 500 000
04 03 02 03	Mikrofinanszírozás és szociális vállalkozás – Jogi és természetes személyek finanszírozáshoz jutásának és a finanszírozás hozzáférhetőségének javítása, különösen a munkaerőpiactól legtávolabb került emberek és a szociális vállalkozások esetében	15 735 000	14 235 000	- 1 500 000

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
1.1.81	Energiatügy	95 800 000		
32 02 01 01	A belső energiapiac további integrációja, a villamosenergia- és a gázhálózatok határokon átnyúló átjárhatósága	394 706 000	450 506 000	55 800 000
32 02 01 02	Az uniós energiaellátás biztonságának javítása	394 528 000	414 528 000	20 000 000
32 02 01 03	Hozzájárulás a fenntartható fejlődéshez és a környezetvédelemhez	394 498 586	414 498 586	20 000 000
1.1.82	Szállítás	37 000 000		
06 02 01 01	A szűk keresztmetszetek megszüntetése, a vasúti átjárhatóság fejlesztése, a hiányzó kapcsolatok kialakítása és a határokon átnyúló szakaszok fejlesztése	1 732 979 805	1 764 429 805	31 450 000
06 02 01 02	Fenntartható és hatékony közlekedési rendszerek biztosítása	333 547 370	339 097 370	5 550 000
1.1.DAG	Decentralizált ügynökségek	- 930 000		
02 03 03	Európai Vegyianyag-ügynökség – A vegyi anyagokra vonatkozó jogi szabályozás	59 827 657	58 827 657	- 1 000 000
02 05 11	Európai GNSS Ügynökség	34 232 619	34 602 619	370 000
04 03 13	Európai Szakképzésfejlesztési Központ (Cedefop)	18 115 490	17 815 490	- 300 000
1.1.OTH	Egyéb fellépések és programok	- 200 000		
26 02 01	Az árubeszerzésre, az építési beruházásra és a szolgáltatás megrendelésére irányuló közbeszerzési szerződések elbírálási és meghirdetési eljárásai	7 200 000	7 000 000	- 200 000
1.1.PPPA	Kísérleti projektek és előkészítő intézkedések	85 365 000		
1.1.SPEC	A Bizottság előjogainak és különleges hatásköreinek keretében finanszírozott intézkedések	- 1 500 000		
02 03 01	Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése	32 027 000	31 027 000	- 1 000 000
09 02 01	Az elektronikus hírközlés területére vonatkozó uniós politika meghatározása és végrehajtása	3 815 000	3 315 000	- 500 000
	Összesen			568 335 000

2019. november 27., szerda

Ebből következően a kötelezettségvállalási előirányzatok elfogadott szintje 25 284,8 millió EUR összegben került megállapításra. Az 1a. alfejezet kifizetési felső határa alatt így nem marad tartalékkeret, és 93,8 millió EUR összeget fel kell használni a kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalékból.

Az egyeztetőbizottság abban is megállapodott, hogy nem bocsát rendelkezésre előirányzatokat újból a költségvetési rendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

1b. alfejezet — Gazdasági, társadalmi és területi kohézió

A kötelezettségvállalási előirányzatok a Bizottság által az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra, de az egyeztetőbizottság által elfogadott kiigazítással, amelyet a következő táblázat részletez:

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
1.2.5	Ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés (egyedi kiegészítő juttatás)			28 333 333
04 02 64	Ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés (YEI)	116 666 667	145 000 000	28 333 333
1.2.PPPA	Kísérleti projektek és előkészítő intézkedések			5 600 000
	Összesen			33 933 333

Ebből következően a kötelezettségvállalási előirányzatok elfogadott szintje 58 645,8 millió EUR összegben került megállapításra. Az 1b. fejezet kifizetési felső határa alatt így nem marad tartalékkeret, és 175,8 millió EUR összeget fel kell használni a kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalékból.

2. fejezet – Fenntartható növekedés: Természeti erőforrások

A kötelezettségvállalási előirányzatok a Bizottság által az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra, de az egyeztetőbizottság által elfogadott kiigazításokkal, amelyeket a következő táblázat részletez:

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
2.0.10	Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) – Piachoz kapcsolódó kiadások és közvetlen kifizetések			- 72 000 000
05 03 01 10	Alaptámogatási rendszer	16 189 000 000	16 117 000 000	- 72 000 000
2.0.4	Környezetvédelem és éghajlat-politika (LIFE)			10 000 000
34 02 01	Az Unió üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentése	80 328 388	85 883 944	5 555 556
34 02 02	Az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képesség növelése az Unióban	44 350 000	47 524 603	3 174 603

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
34 02 03	Jobb éghajlat-politikai irányítás és tájékoztatás minden szinten	16 298 500	17 568 341	1 269 841
2.0.DAG	Decentralizált ügynökségek			1 300 000
07 02 06	Európai Környezetvédelmi Ügynökség	40 418 782	41 718 782	1 300 000
2.0.PPPA	Kísérleti projektek és előkészítő intézkedések			22 514 881
	Összesen			- 38 185 119

Ennek következtében a kötelezettségvállalási előirányzatok egyeztetett szintje 59 907,0 millió euróban kerül megállapításra, ami 514,0 millió eurós tartalékkeretet hagy a 2. fejezet kiadási felső határa alatt.

3. fejezet – Biztonság és uniós polgárság

A kötelezettségvállalási előirányzatok a Bizottság által az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra, de az egyeztetőbizottság által elfogadott kiigazításokkal, amelyeket a következő táblázat részletez:

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
3.0.11	Kreatív Európa			7 500 000
09 05 01	MEDIA alprogram – Országokon átívelő és nemzetközi működés, valamint a nemzetek közötti áramlás és mobilitás előmozdítása	115 923 000	120 923 000	5 000 000
15 04 01	Az európai kulturális és kreatív ágazatokban működő kkv-k és kis-, illetve rendkívül kis méretű szervezetek pénzügyi kapacitásának erősítése, valamint a szakpolitikai fejlesztés és az új üzleti modellek előmozdítása	38 241 000	39 241 000	1 000 000
15 04 02	Kultúra alprogram – A határokon átnyúló fellépések támogatása, valamint a nemzetek közötti áramlás és mobilitás előmozdítása	75 246 000	76 746 000	1 500 000
3.0.5	Jogok, egyenlőség és polgárság			1 200 000
33 02 01	Az uniós polgárok jogainak védelme és érvényesítése	28 605 000	29 805 000	1 200 000

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
3.0.6	Unió polgári védelmi mechanizmus	- 15 000 000		
23 03 01 01	Katasztrófamegelőzés és katasztrófavédelmi felkészültség az Unióban	137 788 000	122 788 000	- 15 000 000
3.0.7	Európa a polgárokért	1 000 000		
18 04 01 01	Európa a polgárokért – A történelmi emlékezet és az uniós szintű polgári részvétel erősítése	25 959 000	26 959 000	1 000 000
3.0.8	Élelmiszer- és takarmányprogram	- 1 500 000		
17 04 01	Az Unión belüli jobb állat-egészségügyi állapot és a magas színvonalú uniós állatvédelem biztosítása	171 000 000	169 500 000	- 1 500 000
3.0.DAG	Decentralizált ügynökségek	- 16 720 119		
17 03 12 01	Az Európai Gyógyszerügynökségnek (EMA) nyújtott uniós hozzájárulás	32 285 000	34 285 000	2 000 000
18 02 03	Európai Határ – és Partvédelmi Ügynökség (Frontex)	420 555 842	411 821 029	- 8 734 813
18 02 04	Az Európai Unió Bűnüldözési Együttműködési Ügynöksége (Europol)	139 964 760	152 964 760	13 000 000
18 03 02	Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO)	133 012 725	108 327 419	- 24 685 306
33 03 04	Az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust)	39 640 496	41 340 496	1 700 000
3.0.PPPA	Kísérleti projektek és előkészítő intézkedések	22 520 119		
3.0.SPEC	A Bizottság előjogainak és különleges hatásköreinek keretében finanszírozott intézkedések	1 000 000		
09 05 05	Fellépések a multimédia területén	20 732 000	21 732 000	1 000 000
	Összesen			0

2019. november 27., szerda

Ennek következtében a kötelezettségvállalási előirányzatok egyeztetett szintje 3 729,1 millió euróban kerül megállapításra, ami nem hagy tartalékkeretetet a 3. fejezet kiadási felső határa alatt, továbbá a Rugalmassági Eszközön át 778,1 millió EUR kerül igénybevétele.

4. fejezet – Globális Európa

A kötelezettségvállalási előirányzatok a Bizottság által az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra, de az egyeztetőbizottság által elfogadott kiigazításokkal, amelyeket a következő táblázat részletez:

EUR-ban				
Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
4.0.1	Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II)	- 85 000 000		
05 05 04 02	Törökország – A gazdasági, társadalmi és területi fejlődéshez és a kapcsolódó, az uniós vívmányokhoz való fokozatos közelítéshez nyújtott támogatás	28 178 364	18 178 364	- 10 000 000
22 02 03 01	Törökország – A politikai reformokhoz és a kapcsolódó, az uniós vívmányokhoz való fokozatos közelítéshez nyújtott támogatás	160 000 000	150 000 000	- 10 000 000
22 02 03 02	Törökország – A gazdasági, társadalmi és területi fejlődéshez és a kapcsolódó, az uniós vívmányokhoz való fokozatos közelítéshez nyújtott támogatás	65 000 000	0	- 65 000 000
4.0.10	Makroszintű pénzügyi támogatás (MFA)	- 7 000 000		
01 03 02	Makroszintű pénzügyi támogatás	27 000 000	20 000 000	- 7 000 000
4.0.2	Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz (ENI)	25 000 000		
22 04 01 03	Mediterrán országok – Bizalomépítés, biztonság, valamint konfliktusmegelőzés és -rendezés	401 220 115	421 220 115	20 000 000
22 04 02 01	Keleti partnerség — Emberi jogok, jó kormányzás és mobilitás	251 379 012	252 879 012	1 500 000
22 04 02 02	Keleti partnerség – Szegénységcsökkentés és fenntartható fejlődés	385 828 623	389 328 623	3 500 000
4.0.3	Fejlesztési együttműködési eszköz (DCI)	20 000 000		
21 02 07 01	Környezetvédelem és éghajlatváltozás	216 473 403	222 473 403	6 000 000
21 02 07 02	Fenntartható energia	96 210 401	110 210 401	14 000 000

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kötelezettségvállalási előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
4.0.5	A demokrácia és az emberi jogok európai eszköze			- 5 000 000
19 04 01	A választási folyamatok megbízhatóságának javítása, különösen választási megfigyelő missziók révén	48 442 462	43 442 462	- 5 000 000
4.0.OTH	Egyéb fellépések és programok			2 000 000
13 07 01	Pénzügyi támogatás a ciprusi török közösség gazdasági fejlődésének előmozdítására	33 762 000	35 762 000	2 000 000
4.0.PPPA	Kísérleti projektek és előkészítő intézkedések			4 000 000
	Összesen			- 46 000 000

Ennek következtében a kötelezettségvállalási előirányzatok egyeztetett szintje 10 261,6 millió euróban kerül megállapításra, ami 248,4 millió eurós tartalékkeretet hagy a 4. fejezet kiadási felső határa alatt.

5. fejezet – Igazgatás

Az egyeztetőbizottság egyetért az intézmények létszámterveiben szereplő álláshelyek számával és a Bizottság által az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt előirányzatokkal, a következő kivételekkel:

- A Parlament szakasza, amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatoknak a képviselői státútumból és az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépésének az Európai Tanács által 2019. október 28-án elhatározott elhalasztásából eredő alábbi emeléseit hagyja jóvá: 410 000 EUR az 1 0 0 0. költségvetési soron (*Tiszteletdíjak*), 408 000 EUR az 1 0 0 4. költségvetési soron (*Szokásos utazási költségek*), 12 000 EUR az 1 0 0 5. költségvetési soron (*Egyéb utazási költségek*), 900 000 EUR az 1 0 0 6. költségvetési soron (*Általános költségtérítés*), 6 050 000 EUR az 1 0 2. költségvetési soron (*Ideiglenes juttatások*), 12 000 EUR az 3 2 2 . költségvetési soron (*Dokumentációs költségek*), 68 000 EUR az 3 2 4 4. költségvetési soron (*Látogatócsoportok szervezése és fogadása, Euroscola program és harmadik országbeli véleményformálókhoz szóló meghívások*) és 1 463 000 EUR az 4 2 2. költségvetési soron (*Parlamenti asszisztensek alkalmazásával kapcsolatos költségek*);
- A Tanács szakasza, amelyre a Tanács olvasata kerül jóváhagyásra;

Továbbá a fizetések 2019. július 1-től alkalmazandó automatikus kiigazításának (2,0 % 3,1 % helyett) a 2020. évi költségvetésre gyakorolt hatása az intézményekre vonatkozó minden szakaszba beépítésre kerül a következőképpen:

	EUR-ban
Parlament	- 10 922 000
Tanács	- 3 627 000
Bizottság (a nyugdíjakkal együtt)	- 52 453 000
Bíróság	- 3 393 000
Számvevőszék	- 1 380 000
Európai Gazdasági és Szociális Bizottság	- 819 672

2019. november 27., szerda

	EUR-ban
Régiók Bizottsága	- 610 000
Ombudsman	- 111 000
Európai adatvédelmi biztos	- 64 000
Európai Külügyi Szolgálat	- 3 529 000
Összesen	- 76 908 672

Ennek következtében a kötelezettségvállalási előirányzatok elfogadott szintje 10 272,1 millió euróban kerül megállapításra, 729,9 millió eurós tartalékkeretet hagyva az 5. fejezet kiadási felső határa alatt, a tartalékkeretből 252,0 millió eurónak a rendkívüli tartalék 2017-ben történt igénybevételeének ellentételezésére való felhasználása után.

Speciális eszközök: EGAA, sürgősségisegély-tartalék és EUSZA

A kötelezettségvállalási előirányzatok az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA), a sürgősségisegély-tartalék és az Európai Unió Szolidaritási Alapja (EUSZA) tekintetében a Bizottság által a költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra.

1.4. Kifizetési előirányzatok

A kifizetési előirányzatok átfogó szintje a 2020. évi költségvetésben az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten kerül megállapításra, az egyeztetőbizottság által elfogadott következő kiigazításokkal:

1. Először is, figyelembe kell venni a nem differenciált kiadások kötelezettségvállalási előirányzatainak megállapodás szerinti szintjét, amelyek esetében a kifizetési előirányzatok szintje egyenlő a kötelezettségvállalási előirányzatok szintjével. Ez magában foglalja a mezőgazdasági kiadások további 72,0 millió eurós csökkentését. Ugyanezt a megközelítést kell alkalmazni a decentralizált ügynökségeknek nyújtott uniós hozzájárulásra is. Az összesített hatás 156,4 millió eurós csökkenés.
2. A Parlament által javasolt minden új kísérleti projekt és előkészítő intézkedés kifizetési előirányzatai a megfelelő kötelezettségvállalási előirányzatok 25 %-ában kerülnek megállapításra, vagy a Parlament által javasolt szinten, amennyiben az alacsonyabb. A meglévő kísérleti projektek és előkészítő intézkedések meghosszabbítása esetén a kifizetési előirányzatok szintje megegyezik a költségvetési tervezetben meghatározottakkal, hozzáadva a megfelelő új kötelezettségvállalási előirányzatok 25 %-át, vagy a Parlament által javasolt szinten kerül megállapításra, amennyiben az alacsonyabb. Az összesített hatás 35,0 millió eurós növekedés.
3. A következő költségvetési tételek kiigazításáról született megállapodás a differenciált kiadások kötelezettségvállalási előirányzatainak alakulása eredményeként:

Költségvetési sor / Program	Név	A kifizetési előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
1.1.31	Horizont 2020			87 754 856
02 04 03 01	Az erőforrás-hatékony és az éghajlatváltozásra rugalmasan reagáló gazdaság, valamint a fenntartható nyersanyagellátás megvalósítása	68 500 000	79 753 000	11 253 000
05 09 03 01	Megfelelő tartalékok biztosítása biztonságos és jó minőségű élelmiszerekből és más, bioalapú termékekből	246 618 066	257 493 066	10 875 000

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kifizetési előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
06 03 03 01	Forráshatékony, környezetbarát, biztonságos és gördülékeny európai közlekedési rendszer kialakítása	72 392 254	78 482 254	6 090 000
08 02 02 02	A kockázatfinanszírozáshoz jutás lehetőségeinek bővítése a kutatás és az innováció finanszírozásának segítésére	120 856 938	98 806 938	- 22 050 000
08 02 03 01	Az egész életen át tartó egészség és jólét javítása	597 667 007	605 575 007	7 908 000
08 02 03 03	Áttérés egy megbízható, fenntartható és versenyképes energia-rendszerre	371 904 517	389 637 517	17 733 000
08 02 03 04	Erőforrás-hatékony, környezetbarát, biztonságos és fennakadások nélküli európai közlekedési rendszer megvalósítása	281 336 863	288 816 863	7 480 000
08 02 03 05	Az erőforrás-hatékony és az éghajlatváltozásra rugalmasan reagáló gazdaság, valamint a fenntartható nyersanyagellátás megvalósítása	270 375 566	276 823 566	6 448 000
08 02 04	A kiválóság terjesztése és a részvétel növelése	134 355 325	135 975 325	1 620 000
08 02 07 32	Az innovatív gyógyszerek kutatására irányuló kezdeményezést megvalósító második (IMI2) közös vállalkozás	184 313 342	179 520 198	- 4 793 144
08 02 08	A kkv-kat támogató eszköz	532 049 827	553 649 827	21 600 000
09 04 01 01	A kutatás erősítése a jövőbeni és a feltörekvő technológiák területén	466 500 000	468 325 000	1 825 000
09 04 02 01	Vezető szerep az információs és kommunikációs technológiák területén	711 700 000	716 567 000	4 867 000
09 04 03 01	Az egész életen át tartó egészség és jólét javítása	147 200 000	149 633 000	2 433 000
09 04 03 02	Az inkluzív, innovatív és gondolkodó európai társadalmak előmozdítása	47 700 000	48 000 000	300 000
09 04 03 03	Biztonságos európai társadalmak előmozdítása	55 400 000	52 400 000	- 3 000 000
15 03 01 01	Marie Skłodowska-Curie-cselekvések – Új készségek, a tudás és az innováció kialakítása, kibontakoztatása és átadása	862 725 632	865 158 632	2 433 000

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kifizetési előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
18 05 03 01	Biztonságos európai társadalmak előmozdítása	168 549 256	165 549 256	- 3 000 000
32 04 03 01	Áttérés egy megbízható, fenntartható és versenyképes energia-rendszerre	398 861 189	416 594 189	17 733 000

1.1.32 Euratom kutatási és képzési program - 1 100 000

08 03 01 02	Euratom – Atommaghasadás és sugárvédelem	92 297 374	91 597 374	- 700 000
10 03 01	Az Euratom közvetlen kutatás formájában megvalósuló tevékenységei	12 000 000	11 600 000	- 400 000

1.1.4 A vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő program (COSME) 5 000 000

02 02 02	A kis- és középvállalkozások (kkv-k) forráshoz jutásának javítása tőke- és hitelfinanszírozás formájában	210 000 000	215 000 000	5 000 000
----------	--	-------------	-------------	-----------

1.1.5 Oktatás, képzés és sport (Erasmus+) 50 000 000

15 02 01 01	A kiválóság előmozdítása és együttműködés az európai oktatás, képzés és ifjúságügy területén, valamint annak jelentősége a munkaerőpiac szempontjából	2 375 000 000	2 415 509 851	40 509 851
15 02 01 02	A kiválóság előmozdítása és együttműködés az európai ifjúságügy területén és a fiatalok részvétele Európa demokratikus életében	180 000 000	187 583 896	7 583 896
15 02 02	Az európai integrációval kapcsolatos oktatási és kutatási kiválóság ösztönzése a Jean Monnet program nemzetközi tevékenységei révén	46 000 000	47 906 253	1 906 253

1.1.6 A foglalkoztatás és a szociális innováció európai uniós programja (EaSI) - 2 000 000

04 03 02 01	PROGRESS – Támogatás az Unió foglalkoztatási és szociális politikájának és a munkakörülményekre vonatkozó jogszabályoknak a kidolgozásához, végrehajtásához, nyomon követéséhez és értékeléséhez	59 400 000	58 900 000	- 500 000
04 03 02 03	Mikrofinanszírozás és szociális vállalkozás – Jogi és természetes személyek finanszírozáshoz jutásának és a finanszírozás hozzáférhetőségének javítása, különösen a munkaerőpiactól legtávolabb került emberek és a szociális vállalkozások esetében	23 000 000	21 500 000	- 1 500 000

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kifizetési előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
1.1.81	Energiaügy	28 740 000		
32 02 01 01	A belső energiapiac további integrációja, a villamosenergia- és a gázhálózatok határokon átnyúló átjárhatósága	131 500 000	148 240 000	16 740 000
32 02 01 02	Az uniós energiaellátás biztonságának javítása	128 200 000	134 200 000	6 000 000
32 02 01 03	Hozzájárulás a fenntartható fejlődéshez és a környezetvédelemhez	128 300 000	134 300 000	6 000 000
1.1.82	Szállítás	11 100 000		
06 02 01 01	A szűk keresztmetszetek megszüntetése, a vasúti átjárhatóság fejlesztése, a hiányzó kapcsolatok kialakítása és a határokon átnyúló szakaszok fejlesztése	980 000 000	989 435 000	9 435 000
06 02 01 02	Fenntartható és hatékony közlekedési rendszerek biztosítása	95 000 000	96 665 000	1 665 000
1.1.OTH	Egyéb fellépések és programok	- 200 000		
26 02 01	Az árubeszerzésre, az építési beruházásra és a szolgáltatás megrendelésére irányuló közbeszerzési szerződések elbírálási és meghirdetési eljárásai	7 200 000	7 000 000	- 200 000
1.1.SPEC	A Bizottság előjogainak és különleges hatásköreinek keretében finanszírozott intézkedések	- 1 200 000		
02 03 01	Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése	26 610 000	25 810 000	- 800 000
09 02 01	Az elektronikus hírközlés területére vonatkozó uniós politika meghatározása és végrehajtása	3 000 000	2 600 000	- 400 000
1.2.5	Ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés (egyedi kiegészítő juttatás)	3 000 000		
04 02 64	Ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés (YEI)	600 000 000	603 000 000	3 000 000
2.0.4	Környezetvédelem és éghajlat-politika (LIFE)	5 000 001		
34 02 01	Az Unió üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentése	42 000 000	44 777 778	2 777 778
34 02 02	Az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képesség növelése az Unióban	22 500 000	24 087 302	1 587 302

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kifizetési előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
34 02 03	Jobb éghajlat-politikai irányítás és tájékoztatás minden szinten	15 000 000	15 634 921	634 921
3.0.11	Kreatív Európa	6 000 000		
09 05 01	MEDIA alprogram – Országokon átívelő és nemzetközi működés, valamint a nemzetek közötti áramlás és mobilitás előmozdítása	99 200 000	103 200 000	4 000 000
15 04 01	Az európai kulturális és kreatív ágazatokban működő kkv-k és kis-, illetve rendkívül kis méretű szervezetek pénzügyi kapacitásának erősítése, valamint a szakpolitikai fejlesztés és az új üzleti modellek előmozdítása	29 200 000	30 000 000	800 000
15 04 02	Kultúra alprogram – A határokon átnyúló fellépések támogatása, valamint a nemzetek közötti áramlás és mobilitás előmozdítása	66 000 000	67 200 000	1 200 000
3.0.5	Jogok, egyenlőség és polgárság	1 200 000		
33 02 01	Az uniós polgárok jogainak védelme és érvényesítése	28 800 000	30 000 000	1 200 000
3.0.6	Uniós polgári védelmi mechanizmus	- 15 000 000		
23 03 01 01	Katasztrófaregelőzés és katasztrófavédelmi felkészültség az Unióban	63 000 000	48 000 000	- 15 000 000
3.0.7	Európa a polgárokért	1 000 000		
18 04 01 01	Európa a polgárokért – A történelmi emlékezet és az uniós szintű polgári részvétel erősítése	25 000 000	26 000 000	1 000 000
3.0.SPEC	A Bizottság előjogainak és különleges hatásköreinek keretében finanszírozott intézkedések	1 000 000		
09 05 05	Fellépések a multimédia területén	22 000 000	23 000 000	1 000 000
4.0.1	Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II)	- 75 000 000		
22 02 03 01	Törökország – A politikai reformokhoz és a kapcsolódó, az uniós vívmányokhoz való fokozatos közelítéshez nyújtott támogatás	58 772 300	48 772 300	- 10 000 000
22 02 03 02	Törökország – A gazdasági, társadalmi és területi fejlődéshez és a kapcsolódó, az uniós vívmányokhoz való fokozatos közelítéshez nyújtott támogatás	463 786 099	398 786 099	- 65 000 000

2019. november 27., szerda

EUR-ban

Költségvetési sor / Program	Név	A kifizetési előirányzatok változása		
		2020. évi KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2020. évi költségvetés	Különbség
4.0.3	Fejlesztési együttműködési eszköz (DCI)	20 000 000		
21 02 07 01	Környezetvédelem és éghajlatváltozás	157 900 000	163 900 000	6 000 000
21 02 07 02	Fenntartható energia	50 250 000	64 250 000	14 000 000
4.0.5	A demokrácia és az emberi jogok európai eszköze	- 5 000 000		
19 04 01	A választási folyamatok megbízhatóságának javítása, különösen választási megfigyelő missziók révén	42 000 000	37 000 000	- 5 000 000
4.0.OTH	Egyéb fellépések és programok	2 000 000		
13 07 01	Pénzügyi támogatás a ciprusi török közösség gazdasági fejlődésének előmozdítására	35 000 000	37 000 000	2 000 000
9.0.3	Az Európai Unió Szolidaritási Alapja (EUSZA)	- 50 000 000		
13 06 01	Segítségnyújtás a tagállamoknak jelentős természeti katasztrófák esetén, amelyek komoly következményekkel járnak az életkörülményekre, a természeti környezetre vagy a gazdaságra	100 000 000	50 000 000	- 50 000 000
	Összesen			72 294 857

1.5. Tartalékok

A 2020. évi költségvetésben a tartalékok az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetnek megfelelően kerültek megállapításra, kivéve a 13 06 01. (Az Európai Unió Szolidaritási Alapja) és a 18 03 02. (Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal – EASO) költségvetési jogcímcsoportokat, amelyek esetében a megfelelő tartalékok törlésre kerültek.

1.6. Költségvetési megjegyzések

Amennyiben az előző bekezdésekben nem került külön megemlítésre, a költségvetési megjegyzések szövegéhez az Európai Parlament vagy a Tanács által bevezetett módosítások elfogadásra kerülnek a következő táblázatokban felsorolt költségvetési sorok kivételével:

- Költségvetési sorok, amelyek esetében jóváhagyásra kerülnek az Európai Parlament által bevezetett módosítások a Bizottság által annak végrehajthatóságról szóló levelében javasolt kiigazításokkal.

Költségvetési sor	Név
15 02 01 01	A kiválóság előmozdítása és együttműködés az európai oktatás, képzés és ifjúságügy területén, valamint annak jelentősége a munkaerőpiac szempontjából
19 05 01	Harmadik országokkal folytatott együttműködés az uniós és a közös érdekek előmozdítására és támogatására

2019. november 27., szerda

Költségvetési sor	Név
21 02 07 03	Humán fejlődés
21 02 08 01	A civil társadalom fejlődésben
21 07 01	Együttműködés Grönlanddal

- Költségvetési sorok, amelyek esetében az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt költségvetési megjegyzés kerül jóváhagyásra.

Költségvetési sor	Név
02 04 03 01	Az erőforrás-hatékony és az éghajlatváltozásra rugalmasan reagáló gazdaság, valamint a fenntartható nyersanyagellátás megvalósítása
06 01 04 01	Az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközhöz (CEF) kapcsolódó támogatási kiadások – Közlekedés
07 02 06	Európai Környezetvédelmi Ügynökség
08 02 03 03	Áttérés egy megbízható, fenntartható és versenyképes energiarendszerre
08 02 03 05	Az erőforrás-hatékony és az éghajlatváltozásra rugalmasan reagáló gazdaság, valamint a fenntartható nyersanyagellátás megvalósítása
08 02 07 33	Bioalapú Iparágak (BBI) közös vállalkozás – Támogatási kiadások
09 02 01	Az elektronikus hírközlés területére vonatkozó uniós politika meghatározása és végrehajtása
13 04 61 01	Kohéziós Alap – Operatív technikai segítségnyújtás
21 01 04 05	A Nukleáris Biztonsági Együttműködési Eszközhöz kapcsolódó támogatási kiadások
32 04 03 01	Áttérés egy megbízható, fenntartható és versenyképes energiarendszerre

- Költségvetési sorok, amelyek esetében a módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt költségvetési megjegyzés kerül jóváhagyásra a következő módosításokkal.

Költségvetési sor	Név
04 03 02 01	PROGRESS – Támogatás az Unió foglalkoztatási és szociális politikájának és a munkakörülményekre vonatkozó jogszabályoknak a kidolgozásához, végrehajtásához, nyomon követéséhez és értékeléséhez
	<i>A következőképpen módosítandó: – a szociális védjegy révén a fokozottabb társadalmi konvergencia a tisztességes munkahelyek létrehozásának ösztönzése a stabil foglalkoztatás és a szociális jogok tekintetében, a fiatalok elfogadható foglalkoztatásának előmozdítása a munkahelyteremtés, a fiatalok foglalkoztatásának előmozdítása és a szegénység elleni fellépés érdekében, és a szegénység elleni küzdelem a társadalmi konvergencia előmozdítása révén.</i>

2019. november 27., szerda

Költségvetési sor	Név
08 02 03 01	Az egész életen át tartó egészség és jólét javítása
	<u>A következőképpen módosítandó:</u> A tevékenység célterületei: egész életen át tartó egészség és jólét mindenki számára, magas színvonalú és gazdaságilag fenntartható egészségügyi és ellátórendszerek a hatékonyság fokozását szolgáló, egyre inkább személyre szabott egészségügyi ellátásokkal, munkahelyteremtés és növekedés az egészségügyben és a kapcsolódó ágazatokban. Ezekben a célterületeken a tevékenységek az egészségfejlesztésre és a betegségek megelőzésére fognak összpontosítani (például az egészséget meghatározó tényezők megismerésére, hatékonyabb védőoltások kifejlesztésére). Különös figyelmet kell fordítani a betegségek nemmel és életkorral összefüggő vonatkozásaira. Hangsúlyt kap továbbá a betegségek megelőzése, gondozása és gyógyítása (nevezetesen a gyógyszeres ellátás személyre szabottságának fokozása révén), beleértve a rák elleni küzdelmet , valamint a fogyatékosoknak és a képességek csökkenésének megelőzése, gondozása és gyógyítása (például az ismereteknek a klinikai gyakorlatba történő átültetése és innovatív, igényekre szabható tevékenységekben való hasznosítása, az egészségügyi adatok jobb felhasználása, az önálló életvitel támogatása és az életvitelt segítő megoldások alkalmazásának elősegítése). Végezetül erőfeszítésekre kerül majd sor a megelőzéssel és a gyógyítással kapcsolatos döntéshozatal javítására, az egészségügy bevált gyakorlati megoldásainak azonosítására és terjesztésük elősegítésére, valamint az integrált ellátás és azon, technológiai, szervezési vagy társadalmi szempontból innovatívnak számító megoldások széles körű elterjedésének ösztönzésére, amelyek különösen az idősebb emberek és a fogyatékosokkal élők számára lehetővé teszik, hogy aktívak és önállóak maradjanak. A tevékenységek a nemekkel kapcsolatos kérdéseket figyelembe vevő megközelítésen alapulnak, amely elismeri többek között a nők helyzetét mind a hivatásos, mind a nem hivatásos ápolás területén.
08 02 03 03	Áttérés egy megbízható, fenntartható és versenyképes energiarendszerre
	<u>Az alábbi szöveg beillesztése:</u> Figyelmet kell fordítani az európai kutatási és innovációs szakadék megszüntetésének elősegítésére, a kiválósági kritériumok aláírása nélkül.
08 02 08	A kkv-kat támogató eszköz
	<u>A következőképpen módosítandó:</u> ~~A költségvetési rendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban a költségvetési jogcímcsoportban 72 000 000 EUR összegű kötelezettségvállalási előirányzat áll rendelkezésre a kutatási projektek végrehajtásának teljes vagy részleges elmaradása miatt 2018-ban visszavont kötelezettségvállalások eredményeként.~~
09 04 02 01	Vezető szerep az információs és kommunikációs technológiák területén
	<u>Az alábbi szöveg beillesztése:</u> Ez kiterjedhetne az európai internetes keresőmotorok fejlesztésével kapcsolatos további kutatásokra is.
09 04 03 02	Az inkluzív, innovatív és gondolkodó európai társadalmak előmozdítása
	<u>A következőképpen módosítandó:</u> A második terület célja, hogy „megkönnyítsük Európa szellemi alapjainak és kulturális örökségének, történelmének és a számos európai és Európán kívüli hatásnak a megértését, amelyek mai életünket is befolyásolják”, valamint az ezen kulturális örökséghez való hozzáférés és kiaknázásának megkönnyítése, többek között az európai kulturális örökség jövőbeli felhője révén.
32 04 03 01	Áttérés egy megbízható, fenntartható és versenyképes energiarendszerre
	<u>Az alábbi szöveg beillesztése:</u> Figyelmet kell fordítani az európai kutatási és innovációs szakadék megszüntetésének elősegítésére, a kiválósági kritériumok aláírása nélkül.

2019. november 27., szerda

Költségvetési sor	Név
32 02 77 12	Előkészítő intézkedés – Átfogó támogatás létrehozása a szénorientált és sok szén-dioxidot kibocsátó, átmeneti régiók számára <u>Az alábbi szöveg beillesztése:</u> — főigazgatóságok közötti csoport létrehozása, amelynek feladata a) az uniós szakpolitikák/programok közötti szinergiák lehetséges területeinek azonosítása a 2020 utáni, lehető leghatékonyabb pénzügyi és szakpolitikai támogatás biztosítása céljából; b) a régiók (központi és helyi hatóságok) támogatása a fenntartható átmeneti stratégiák kidolgozásában célzottabb eszközök biztosításával a bevált gyakorlatokkal kapcsolatos, régióon belüli tapasztalatcseréhez, beleértve az alacsony kibocsátású újraiparosításra irányuló átfogó ütemterveket; — az érdekeltek meglévő fórumain – többek között a társadalmi párbeszéd és általában véve a civil társadalommal folytatott párbeszéd keretében – tárgyalt központi témák megvalósítása a méltányos átmenettel kapcsolatos stratégiák és gazdasági stratégiák kialakítására; — további pénzügyi támogatás nyújtása a meglévő finanszírozási rendszereken felül, más programok átcsoportosítása nélkül, a 2050-ig szén-dioxid-semlegességet célzó méltányos regionális/helyi átmenetre vonatkozó ütemtervek kidolgozására a leginkább érintett régiókban és közösségekben. A többletfinanszírozásnak a meglévő vagy jövőbeli területi/közösségi projekteket is támogatnia kell, amelyek az érintett munkavállalók és közösségek konzultáció és felhatalmazás révén megvalósuló részvételén alapulnak. — az uniós éghajlat-politikai célkitűzések elérése és a Párizsi Megállapodás szerinti uniós kötelezettségvállalások teljesítése érdekében – méltányos energetikai átmenetet biztosítva, hogy a szénermelő régiók se maradjanak magukra – az előkészítő intézkedés által 2018-ban létrehozott és 2019-ben is folytatódó, a szénermelő régiók átalakításával foglalkozó platform és titkársága megerősítése megnövelt költségvetés biztosításával 2020-ban, és a fellépés hatókörének kiterjesztésével az alábbiakra: — az Unió szénorientált és sok szén-dioxidot kibocsátó régióiban további technikai segítségnyújtás és kapacitásbővítés olyan területeken, mint a stratégiai előkészítés, a projektfejlesztés, a projektfinanszírozás és a magánberuházások támogatása (az uniós kezdeményezésben részt vevő kísérleti régiók száma 2019. márciusban elérte a 20 régiót a 2017. évi 4 régióhoz képest); — együttműködés az Energiaközösség tagjaival és megfigyelőivel a szénermelő régiók átalakításában regionális tájékoztatási tevékenységek szervezésével, nemzetközi pénzügyi intézményekkel és nemzetközi partnerekkel együttműködve; — a szénermelő régiók átalakításával foglalkozó platform szociális dimenziójának fejlesztése a szociális innováció bevált gyakorlatainak alkalmazásával: munkavállalói átképzés és továbbképzés, programok fiatalok és nyugdíjas bányászok számára.
34 02 01	Az Unió üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentése <u>Az alábbi szöveg beillesztése:</u> Az integrált projektek esetében a projektek kiválasztásakor a földrajzi egyensúly elősegítése érdekében figyelembe kell venni egy elosztási elemet. Ez indikatív jellegű, és nem utalhat biztosított alapokra vagy tagállamok szerinti felosztásra.

2019. november 27., szerda

Költségvetési sor	Név
34 02 02	Az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képesség növelése az Unióban
	<i>Az alábbi szöveg beillesztése: Az integrált projektek esetében a projektek kiválasztásakor a földrajzi egyensúly elősegítése érdekében figyelembe kell venni egy elosztási elemet. Ez indikatív jellegű, és nem utalhat biztosított alapokra vagy tagállamok szerinti felosztásra.</i>
34 02 03	Jobb éghajlat-politikai irányítás és tájékoztatás minden szinten
	<i>Az alábbi szöveg beillesztése: Az integrált projektek esetében a projektek kiválasztásakor a földrajzi egyensúly elősegítése érdekében figyelembe kell venni egy elosztási elemet. Ez indikatív jellegű, és nem utalhat biztosított alapokra vagy tagállamok szerinti felosztásra.</i>

Ez annak tudomásulvételével történt, hogy az Európai Parlament vagy a Tanács által bevezetett módosítások nem módosíthatják vagy terjeszthetik ki a meglévő jogalap terjedelmét, illetve nem sérthetik az intézmények igazgatási autonómiáját, továbbá hogy az intézkedés fedezhető a rendelkezésre álló forrásokból.

1.7. A költségvetési nomenklatúra

A Bizottság által az 1/2020. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt költségvetési nomenklatúra az új kísérleti projektek és előkészítő intézkedések bevonásával elfogadásra kerül a következő módosításokkal.

Költségvetési tétel az EP olvasata szerint	Fejezet	Név / Új név	Új költségvetési tétel	Új fejezet
02 04 77 08	1a.	Kísérleti projekt – A légi közlekedés ellenálló képessége a globális navigációs műholdrendszerek (GNSS) zavarásával és a kiberfenyegetésekkel megtevesztésével szemben	02 04 77 08	1a.
06 02 77 25	1a.	Kísérleti projekt – Légi közlekedési ököcímke / demonstrációs projekt az önkéntes ököcímkerendszer bevezetése érdekében a légi közlekedésben az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynökségének Öko-portálja révén	06 02 77 25	1a.
06 02 77 26	2	Kísérleti projekt – A városi mobilitás összekapcsolása a légi közlekedési infrastruktúrával	06 02 77 26	1a.
06 02 77 27	2	Kísérleti projekt – A nemzetközi éjszakai vonatok újjáélesztése	06 02 77 27	1a.
06 02 77 28	2	Kísérleti projekt – Az európai tengeri kikötők környezetbaráttá tételére szolgáló kapacitás	06 02 77 28	1a.
09 02 77 15	2	Kísérleti projekt – Intelligens városi mobilitás autonóm járművekkel	09 02 77 15	1a.
13 03 77 30	1b.	Kísérleti projekt – BEST-kultúra: Az európai tengerentúli területek kulturális sokszínűségét támogató program	13 03 77 30	1b.
14 03 77 05	1a.	Kísérleti projekt – Az európai eszköznyilvántartás megvalósíthatósági tanulmánya a pénzmosás és az adókijátszás elleni küzdelemmel összefüggésben	12 02 77 11	1a.

2019. november 27., szerda

Költségvetési tétel az EP olvasata szerint	Fejezet	Név / Új név	Új költségvetési tétel	Új fejezet
15 04 77 22	1a.	Előkészítő intézkedés — Finanszírozás, tanulás, innováció és szabadalmaztatás a kulturális és kreatív vállalkozások számára (FLIP for CCIs)	15 04 77 22	3
15 04 77 23	1a.	Előkészítő intézkedés – Európa zsidó temetőinek védelme: teljes körű feltérképezés, kutatás és nyomon követés, valamint egyedi védelemre vonatkozó javaslatok	15 04 77 23	3
32 02 77 16	1a.	Előkészítő intézkedés – Átfogó támogatás létrehozása a szénorientált és sok szén-dioxidot kibocsátó, átmeneti régiók számára	32 02 77 12	1a.
32 02 77 17	1a.	Előkészítő intézkedés – A szigeteken élők arra való megtanítása, hogy hogyan nyújtsanak be ajánlatot megújuló energiával kapcsolatos projektek esetében	32 02 77 16	1a.
32 02 77 18	1a.	Előkészítő intézkedés – Az együttműködés megerősítése az EU-n belüli és azon túli falvak között az éghajlat-politika terén a Polgármesterek Szövetségén belül egy vidéki identitás kialakításával	32 02 77 17	1a.
32 02 77 19	1b.	Kísérleti projekt – Energiaközösségi adattár – Az Unión belüli energiaközösségek nyomon követése és támogatása	32 02 77 18	1a.
32 02 77 20	2	Kísérleti projekt – A vállalkozások bevonása az energetikai átállásba	32 02 77 19	1a.
33 04 77 07	3	Kísérleti projekt – Inkluzív internetes hozzáférés biztosítása a kognitív fogyatékkal élő személyek számára (Befogadó web: hozzáférés mindenki számára)	09 04 77 29	3
33 04 77 08	2	Előkészítő intézkedés – Az állítólagos minőségi különbségek értékelése az egységes piacon eladott áruk tekintetében	33 04 77 07	1a.

2. Nyilatkozatok

2.1 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata az EASO finanszírozásáról

Az Európai Parlament és a Tanács nyugtázza a Bizottság azon szándékát, hogy – miután elfogadásra kerül az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) operatív támogatási képességeinek megerősítéséről szóló, 2018. szeptember 12-i jogalkotási javaslat – felülvizsgálja a hivatal 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó finanszírozási igényeit.

Az Európai Parlament és a Tanács vállalja, hogy – kellő tekintettel az ügy sürgősségére – foglalkozik az EASO-nak 2020-ban nyújtandó uniós hozzájárulás növelésére irányuló esetleges kérelemmel, ami a költségvetési hatóság általi átcsoportosítást vagy költségvetés-módosítási tervet tehet szükségessé.

2.2. Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata a kifizetési előirányzatokról

Az Európai Parlament és a Tanács emlékeztet arra, hogy a végrehajtást tekintve biztosítani kell a kötelezettségvállalási előirányzatokhoz kapcsolódó kifizetések rendezett lebonyolítását, hogy elkerülhető legyen a kifizetetlen számlaállomány rendellenesen magas szintje.

Az Európai Parlament és a Tanács felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is szorosan és tevékenyen kísérje figyelemmel a 2014–2020-as időszak programjainak végrehajtását (különösen az 1b. alfejezetben és a vidékfejlesztés terén). Ennek érdekében felkéri a Bizottságot, hogy kellő időben terjesszen elő aktualizált számadatokat a végrehajtás állásáról, és terjessze elő a 2020. évi tervezett kifizetési előirányzatokat.

2019. november 27., szerda

Amennyiben a számadatokból az derül ki, hogy a 2020. évi költségvetésben szereplő előirányzatok összege nem elegendő az igények fedezéséhez, az Európai Parlament és a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy mielőbb terjesszen elő megfelelő megoldást – többek között költségvetés-módosítást – annak érdekében, hogy a költségvetési hatóság az indokolt igények vonatkozásában kellő időben meghozhassa a szükséges döntéseket. Az Európai Parlament és a Tanács adott esetben megfelelően figyelembe fogja venni az ügy sürgősségét. A Tanács esetében ez a döntéshozatalhoz rendelkezésre álló nyolchetes időszak lerövidítését jelentheti, amennyiben az szükségesnek bizonyul.

2.3 A Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésről

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság emlékeztet arra, hogy az ifjúsági munkanélküliség csökkentése továbbra is kiemelt politikai prioritás mindannyiuk számára, ezért újlag megerősítik azzal kapcsolatos elkötelezettségüket, hogy elsősorban az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés révén a lehető legjobban kihasználják az ifjúsági munkanélküliség problémájának megoldására rendelkezésre álló költségvetési erőforrásokat.

Az Európai Parlament és a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel e kezdeményezés végrehajtásának alakulását, és 2020. június 30. előtt nyújtson be erről jelentést.

Amennyiben a Bizottság értékelése megerősíti, hogy szükség van az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés előirányzatainak növelésére, a Bizottság ezzel párhuzamosan költségvetés-módosítási tervezetet nyújt be az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre elkülönített források 50 millió EUR összeggel történő megnövelésére vonatkozóan.

A Tanács és az Európai Parlament vállalja a Bizottság által e célból benyújtott 2020. évi költségvetés-módosítási tervezet gyors kezelését.

2.4. A Bizottság egyoldalú nyilatkozata az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésről

Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre elkülönített források növelése a közös rendelkezésekről szóló rendelet technikai módosítását teszi szükségessé.

A korábbi évekhez hasonlóan ez a módosítás szigorúan az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés kiegészítő keretösszegének beállításához szükséges módosításokra fog korlátozódni, és nem lesz hatással a kohéziós politika végrehajtására.

2.5. A Bizottság egyoldalú nyilatkozata az éghajlatváltozással kapcsolatos 20 %-os kiadási célértékhez való fokozottabb közeledésről a 2014 és 2020 közötti időszakban

A Bizottság 2020 folyamán szorosan nyomon fogja követni a költségvetés végrehajtását. Amennyiben a vonatkozó fejezetekben elégtelen mértékű felhasználás mutatkozik, a Bizottság – amennyiben lehetséges – megteszi a megfelelő költségvetési javaslatokat az éghajlatváltozással kapcsolatos kiadások növelésére.

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0075

EU–USA megállapodás a kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó vámkontingens egy részének kiosztásáról ***

Az Európai Parlament 2019. november 28-i jogalkotási állásfoglalása az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között létrejött, a bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozataláról, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámokról szóló felülvizsgált egyetértési megállapodásban (2014) említett, kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó vámkontingens egy részének az Egyesült Államok számára történő kiosztására irányuló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (10681/2019 – C9-0107/2019 – 2019/0142(NLE))

(Egyetértés)

(2021/C 232/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (10681/2019),
 - tekintettel az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között a bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozataláról, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámokról szóló felülvizsgált egyetértési megállapodásban (2014) említett, kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó vámkontingens egy részének az Egyesült Államok számára történő kiosztásáról szóló megállapodás tervezetére (10678/2019),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0107/2019),
 - tekintettel a határozatra irányuló tervezetről szóló, 2019. november 28-i nem jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A9-0038/2019),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az Amerikai Egyesült Államok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0076.

2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0076

EU–USA megállapodás a kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó vámkontingens egy részének kiosztásáról (állásfoglalás)

Az Európai Parlament 2019. november 28-i nem jogalkotási állásfoglalása az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között létrejött, a bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozataláról, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámokról szóló felülvizsgált egyetértési megállapodásban (2014) említett, kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó vámkontingens egy részének az Egyesült Államok számára történő kiosztására irányuló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (10681/2019 – C9-0107/2019 – 2019/0142M(NLE))

(2021/C 232/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (10681/2019),
- tekintettel az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között a bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozataláról, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámokról szóló felülvizsgált egyetértési megállapodásban (2014) említett, kiváló minőségű marhahús behozatalára vonatkozó vámkontingens egy részének az Egyesült Államok számára történő kiosztásáról szóló megállapodás tervezetére (10678/2019),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0107/2019),
- tekintettel az EU–USA-kapcsolatok állásáról szóló, 2018. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a klímadiplomáciáról szóló, 2018. július 3-i állásfoglalására ⁽²⁾ és „Az éghajlatváltozás: európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról a Párizsi Megállapodással összhangban” című, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Juncker elnök Fehér Házban tett látogatását követő, 2018. július 25-i USA–EU együttes nyilatkozatra (együttes nyilatkozat) ⁽⁴⁾,
- tekintettel a 2018. július 25-i EU–USA együttes nyilatkozat végrehajtásáról szóló eredményjelentésre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a határozattervezetről szóló 2019. november 28-i jogalkotási állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A9-0037/2019),

A. mivel az EU és az Egyesült Államok között áll fenn a világ legnagyobb volumenű kétoldalú kereskedelmi és beruházási kapcsolata, gazdasági kapcsolataik integrációja a világon, valamint a jelenlegi kereskedelmi feszültségek ellenére is fontos értékeken, továbbá politikai és gazdasági érdekeken osztoznak;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0342.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0280.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0217.

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/STATEMENT_18_4687

⁽⁵⁾ https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2019/july/tradoc_158272.pdf

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0075.

2019. november 28., csütörtök

- B. mivel 2009-ben az EU és az USA egyetértési megállapodást kötött (2014-ben felülvizsgálva⁽⁷⁾), amely átmeneti megoldást biztosított a Kereskedelmi Világszervezeten (WTO) belül azzal kapcsolatban régóta fennálló vitára, hogy 1989-ben az EU intézkedéseket vezetett be a mesterséges növekedésserkentő hormonokat tartalmazó marhahús amerikai behozatalára⁽⁸⁾; mivel az egyetértési megállapodás 45 000 tonna mennyiségű vámkontingenst hozott létre a hormonokkal nem kezelt marhahúsra vonatkozóan, amely nyitva áll a követelményeknek megfelelő valamennyi beszállító számára WTO tagállamaiban;
- C. mivel 2019-ben a Bizottság tárgyalásokat folytatott a vámkontingens új elosztásáról az Egyesült Államokkal (a teljes 45 000 tonnából 35 000 tonna az Egyesült Államok számára), a többi szállítóval (Ausztrália, Uruguay és Argentína) pedig megállapodott a kvóta fennmaradó részének felosztásáról;
- D. mivel ezt a megállapodást az EU és az USA közötti kereskedelmi feszültségek enyhülésének fényében kell vizsgálni, amelyről a 2018. július 25-i USA–EU együttes nyilatkozatban született megállapodás;
- E. mivel az Egyesült Államok nemzetbiztonsági aggodalmakra hivatkozva 2018. márciusban további vámtarifákat vetett ki az acél- és alumíniumimportra, és azzal fenyegetett, hogy hasonló vámtarifákat vet ki a gépjárművek és gépjárműalkatrészek EU-ból történő behozatalára (a kereskedelem kiterjesztéséről szóló 1962. évi törvény 232. szakasza értelmében);
- F. mivel az EU a WTO-nál megtámadta a dömpingellenes és kiegyenlítő vámok USA általi kivetését a spanyol olajbogyóra⁽⁹⁾;
- G. mivel az Egyesült Államok a 2019. október 2-án kiadott WTO választottbírósi határozat⁽¹⁰⁾ alapján 2019. október 18-án az Airbus repülőgépgyártónak nyújtott illegális uniós támogatások miatti megtorlasképpen 7,5 milliárd USD értékű vámot szabott ki az uniós importra, nem is elsősorban az ipari ágazatot veszélyeztetve, többek között 10 %-os vámmal a légi járművekre, hanem a mezőgazdasági ágazatok nagy részét egy 25 %-os vám kiszabásával;
- H. mivel az Európai Parlament többször is arra ösztönözte az Uniót, hogy vizsgálja meg a Párizsi Megállapodás még ambiciózusabbá tételének lehetőségeit, és az éghajlati célokat valamennyi uniós szakpolitikában, többek között a kereskedelempolitikában is érvényesítse, és sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU által aláírt valamennyi kereskedelmi szerződés teljes mértékben kompatibilis legyen a Párizsi Megállapodással;
1. üdvözlöi a régóta húzódó kereskedelmi vita egyik megoldásként az Egyesült Államokkal kötött megállapodást a vámkontingens egy részének a kiváló minőségű marhahúsra való kiosztásáról, mivel ez pozitív példát mutat az EU és az USA közötti tárgyalásos megoldásra;
2. üdvözlöi és tudomásul veszi, hogy az EU-ba hormonokkal nem kezelt marhahúst exportáló többi WTO-tagország vállalta, hogy támogatja ezt a megállapodást azáltal, hogy elfogadja, hogy a kvóta túlnyomó részét az Egyesült Államok kapja meg; tudomásul veszi, hogy a Bizottság szerint nem nyújtottak ellentételezést ezen WTO-tagországoknak, amiért támogatják a megállapodást;
3. megjegyzi, hogy a megállapodás nem érinti a marhahús uniós piacra jutásának jelenlegi szintjeit, és a nem hormonkezelt marhahúsra vonatkozó uniós piacra jutási összkvótát nem szabad növelni; tudomásul veszi, hogy a megállapodás nem gyengítheti a kvóta technikai jellemzőit – többek között a termékek minőségét és nyomonkövethetőségét –, amelyek a 481/2012/EU rendelet⁽¹¹⁾ II. mellékletében kerülnek meghatározásra, hogy biztosítani lehessen az európai fogyasztók legmagasabb szintű védelmét; megjegyzi, hogy a megállapodás nem érinti a bizonyos növekedési hormonokkal kezelt állatokból származó marhahús Unióba történő behozatalára vonatkozó tilalmat;

⁽⁷⁾ Felülvizsgált egyetértési megállapodás az Amerikai Egyesült Államokkal a bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozataláról, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámokról (HL L 27., 2014.1.30., 2. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Unió és az Egyesült Államok 2014. április 17-i közös közleménye a húsról és húskészítményekről (hormonokra) vonatkozó intézkedésekről (WT/DS26/29).

⁽⁹⁾ Dömpingellenes és kiegyenlítő vámok kivetése az érett spanyol olajbogyóra: Az Európai Unió 2019. május 17-i kérelme vizsgálóbizottság létrehozására (WT/DS577/3).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Közösségek és egyes tagállamai – A nagy polgári légi járművek kereskedelmét érintő intézkedések: Az Egyesült Államok hivatkozása az SCM-megállapodás 7. cikke (9) bekezdésére, valamint a 2019. október 4-i vitarendezési egyetértési megállapodás 22. cikke (7) bekezdésére (WT/DS316/42).

⁽¹¹⁾ A Bizottság 481/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. június 7.) a kiváló minőségű marhahúsra vonatkozó vámkontingens kezelésére alkalmazandó szabályok megállapításáról (HL L 148., 2012.6.8., 9. o.).

2019. november 28., csütörtök

4. támogatja a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy méltányos és kiegyensúlyozott megoldást találjon a jelenlegi kereskedelmi feszültségek enyhítésére, többek között e megállapodás révén; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy tárgyalásos megoldásokat találjanak; megjegyzi, hogy az EU minden tőle telhetőt megtett a jelenlegi kereskedelmi feszültségek enyhítése érdekében; felhívja az Egyesült Államokat, hogy e tekintetben működjön együtt az EU-val; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Államok 2019. november 4-én hivatalosan bejelentette a Párizsi Megállapodásból való kilépését; emlékeztet arra, hogy az EU közös kereskedelempolitikájának hozzá kell járulnia a Párizsi Megállapodás előmozdításához és végrehajtásához;
 5. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezt a megállapodást megkülönböztessék az USA és az EU között folyamatban lévő egyéb kereskedelmi tárgyalásoktól, amelyek során a mezőgazdasági ágazatot nem kellene bevonni;
 6. tudomásul veszi, hogy nem történt előrelépés az együttes nyilatkozat végrehajtása terén, bár az EU teljesíti a kereskedelmi feszültségek enyhítését célzó célkitűzéseket, ahogyan az a nyilatkozatban szerepel;
 7. sajnálja, hogy ez idáig az USA nem hajlandó együttműködni az EU-val a mindkét fél repülőgépipara szempontjából méltányos és kiegyensúlyozott megoldáson a régóta fennálló Airbus/Boeing-vitában, és felszólítja az USA-t, hogy a vita megoldása érdekében kezdjen tárgyalásokat; aggodalmát fejezi ki az Egyesült Államok által hozott intézkedések miatt, amelyek az európai légi közlekedési ágazatot és számos agrár-élelmiszeripari terméket érintenek; felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be támogató intézkedéseket az európai termelők számára;
 8. felhívja az Egyesült Államokat, hogy vonja vissza az acélra és az alumíniumra, valamint az olajbogyóra kivetett további vámtarifáit, és vonja vissza azon fenyegetését, hogy további vámtarifákat vet ki a gépjárművekre és gépjárműalkatrészekre;
 9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az Amerikai Egyesült Államok kormányainak és parlamentjeinek.
-

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU